

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NINE

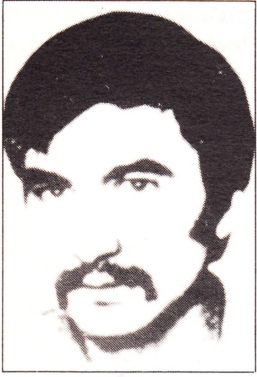
Özel Sayı 7/Mayıs 1985/2.-DM

MAYIS ŞEHİTLERİMİZİ ŞANLI BAHAR ATILIMIYLA ANIYORUZ
DÖKÜLEN HER DAMLA ŞEHİT KANI
DÜŞMANI BOĞAN BİR İNTİKAM SELİ OLACAKTIR

ÖZEL SAYI

Anıları Devrimci İntikam Eylemleriyle Yaşatılacak Zulmün Kaleleri Birer Birer Yıkılacaktır

Adı ve Soyadı: Haki KARER
Doğum Yeri ve Yılı: Ordu-
Ulubey, 1950

Ordu-Ulubey'de doğan ve orta halli bir aileden olan Haki KARER, ilkökulu, ortaokul ve liseyi doğum yerinde okuduktan sonra öğrenimine Ankara Üniversitesi Fen Fakültesinde devam etmiştir. Daha lise yıllarındayken ilerici sol düşüncelere sahip olan Haki KARER, Ankara'da da eylemlere aktif olarak katılıyor ve Marksizmin-Leninizmin yoğun araştırmasını yapıyordu. 1973'te Ankara'da kurulan ADYÖD'ün üyesi ve yürütülen faaliyetlerin örgütçülüğünü yapan Haki KARER, ulusal sorun üzerinde araştırma yapan grubun içinde de yer aldı.

Bir grup Kürdistanlı aydınla birlikte yürütülen bu araştırma ve inceleme sonucunda Kürt ulusunun vereceği Bağımsızlık Mücadelesi ile zafere ulaşabileceğini ve Türkiye proletaryasının ancak bu sorunun çözümüne bağlı olarak devrim yapabileceği sonucuna varan Haki KARER, yüce bir enternasyonalist

ruhla son sınıfta fakülteyi terk ederek Kürdistan'a gelmiştir.

Kürdistan'ın içinden çıkan aydınlardan görmediği bağlılık ve fedakarlığı halkımız, Haki KARER'de görmüştür. 1976'da Batman'a gelen Haki KARER, kısa bir süre sonra Antep'e gitmiştir.

Kürdistan'da henüz yeni yeni bağımsızlık filizlerinin yeşerdiği ve Türkiye sol hareketinin sosyal-şöven düşüncelerin etkisi altında olduğu bir dönemde, bu düşüncelere karşı yoğun bir mücadeleye giren Haki KARER, en amansız koşullarda halkımızın davasına sarılarak, aydın gençlik içerisinde sürdürdüğü yoğun eğitim ve propaganda çalışmalarıyla çok sayıda militanını yetiştirmiş olanak sağlamıştır.

Birçok güç tarafından Kürdistan sorununun tartışılması bile olanaksız gibi görünen bir dönemde bu ilk grup içerisinde yer alan seçkin enternasyonalist devrimci Haki KARER, ideolojik şekillenme dönemindeki yaşamsal önemdeki çalışmalara damgasını vuran önder bir kadro olur.

Kürdistan koşullarının zorlu mücadelesini kavrayan Haki KARER, bunun gerektirdiği devrimciliği en anlamlı bir tarzda şahsında somutlaştırarak büyük bir önder haline geldi. Dönem açısından teorik çalışmanın öneminin bilincinde olan Haki KARER, teorik çalışmayı, okumayı ve tartışmayı kendisi ve çevresi için bir kural haline getirerek, çevresindeki arkadaşlarla pratiğiyle ve günlük çalışmalarıyla eğiten usta bir devrimci, yüce bir öğretmendir. En kıt olanaklar içerisinde faaliyet yürüten, elindeki maddi imkanları bile daha önemli şeylere gerekebilir düşüncesiyle harcamayarak, gününü az bir gıdayla geçiren örnek bir devrimciydi.

sürede militan devrimci özellikleri kazandırmıştır.

Kürdistan'da bağımsızlık düşüncelerinin daha ideolojik şekillenmesi döneminde bu yöreye de yansıyan çalışmaların çıkışıyla birlikte, derin araştırıcı özelliği ile erkenden gerçekleri kavrayarak, bulunduğu safları terkeden Halil ÇAVGUN'un kazandığı militan özellikler, O'nu hemen öz davasına katmıştır.

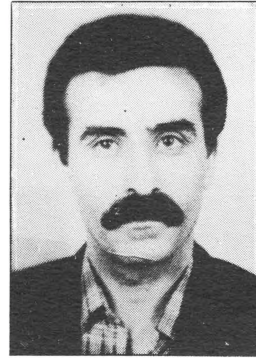
Bölgede egemen olan feodal-kompradorların yoksul halkımız ve onun ilerici evlatları üzerinde sürdürdükleri baskı ve zulme karşı Hareketimizin yükselttiği mücadelede bu yöredeki ilk temsilcisi olan Halil ÇAVGUN, kısa sürede bu mücadelede güçlü bir halk önderi haline gelmiştir. O'nun devrimci kişiliği ve mücadelesinin halk kitleleri üzerinde yarattığı derin etki, onları ayağa kaldırmıştır.

Haki KARER yoldaşın şehit edilmesinin 1. yıldönümünde afişleme yaparken, polis ve feodallerin uşaklarının müdahalesiyle çıkan çatışmada önder ve militan vasıflarından ötürü ilk hedef seçilen Halil ÇAVGUN yoldaş, 19 Mayıs 1978 günü şehit düştü. Sömürgecilerin ve yerli uşaklarının bu yiğit derimciyi fiziki olarak ortadan kaldırmaları, halk kitlelerinin kin ve öfkesini daha da arttırarak, feodallere karşı aktif katılımını sağlamış ve henüz yeni politik bir güç haline gelen Hareketimize güçlü bir potansiyel yaratmıştır. 19 Mayıs 1978 günü ise Hilvan'da ve tüm Kürdistan'da direniş günü olarak kabul edilir.

Haki KARER yoldaş, halkımızın davasına değerli katkılarda bulunmuş, sosyal-şövenizme ve reformist küçük-burjuva milliyetçiliğine karşı amansız bir mücadeleye vererek, teorik ve pratiği en güçlü bir tarzda şahsında birleştirilen bir önder devrimcidir. Kürdistan'daki eylemsizlik çemberinin yarılmasında, Haki KARER yoldaş, birçok eylemin bizat başında yer alarak, Kürdistan halkında kendi hakkı çıkarlarını savunan eylemlilik ruhunun yaratılmasında önderlik fonksiyonunu yerine getirmiştir.

Adı unutturulan, çağla bütünleşmesi engellenen ve varlığına son verilmek istenen ülkemizin ve halkımızın o güne değin karşılaştığı birçok ihanet ve teslimiyete karşı; mücadele filizleri daha yeni yeşerdiği bir dönemde enternasyonalizmin seçkin komünist savunucusu Haki KARER gibi yüce bir önderi mücadelesine kazanması tarihi bir anlamı taşıdığıdır. O, halkımızın mücadelelerinde büyük tarihi değeri yüce enternasyonalist emeliyle kazanan ölümsüz bir önderdir.

Bu kadar yüce bir kişilikle, önderlik ettiği mücadeledeki devrimci faaliyetliliği, Türk sömürgeciliğini yerel ajanlarıyla uşaklarını da tedirgin etmesi üzerine, 18 Mayıs 1977 günü Antep'te sömürgecilerin kurduğu ajan örgüt "Sterka Sor" tarafından kurulan alçakça bir komplo sonucu şehit oldu. Mücadelemizin seçkin önderlerini katlederek mücadelemizi duruma uğrattığını uman sömürgeciler ve ajanları kısa sürede korkunc biçimde yandıkları anıyı anıya bağlamanın bir gereği olarak da, büyük bir hamle yaparak, halkımızın önder gücü PKK'nın program taslağını hazırladılar.

Adı ve Soyadı: Mehmet
KARASUNGUR
Doğum Yeri ve Yılı: Sütluçe
Köyü-Kiği/Bingöl, 1947

Evli ve bir çocuk babası olan Mehmet KARASUNGUR, ilkökulu köyünde, orta ve liseyi de Bingöl'de bitirdikten sonra Erzurum Eğitim Enstitüsü Matematik bölümünü okudu. Devrimci bir aydın olarak görevini sürdürürken bir kaç kez sürgün edildi. 1975'te Bingöl Lisesine atandı.

Birçok soruna yakından ilgilenen Mehmet KARASUNGUR, TÖB-DE'rin Bingöl şubesinin açılması öncülük etti ve onun ilk yönetici üyeleri arasında yer aldı.

Öğretmenlik yaparak ailesinin geçimini ve arkadaşlarının harcamalarını karşılamaya çalışan Mehmet KARASUNGUR, yürüttüğü yoğun devrimci faaliyetinden ötürü 1976 yılında bir kez tutuklanmış ve karakolda emniyet müdürünü dövdüğü için, koma haline gelene kadar dövlülmüştür. İdeolojimizin Bingöl'de şekillenip boy vermesinde belirleyici bir yeri olan Mehmet KARASUNGUR, 1978 yılında öğretmenliği bırakarak tamamen profesyonel devrimci olmuştur.

Partinin kuruluş çalışmalarına aktif olarak katılan ve yapının şekillenmesinde en ön saflarda yer alan Mehmet KARASUNGUR, örgütsel-siyasi ve askeri alanlarda önemli görevler üstlenmiş ve başarıyla görevlerinin üstesinden gelmiş önder bir komünist.

Özellikle de bağımsızlık mücadelemizde tarihi öneme sahip olan Hilvan ve Siverek direnişlerinin örgütleyicisi olan ve ülke şartlarında hızla gelişen direnişin başında yer alan KARASUNGUR, teslimiyeti parçalayan direnişin geliştirilmesinin komutanıydı aynı zamanda.

len faaliyetlerde yer almış, propaganda, bildiri dağıtma gibi görevleri üstlenmiştir.

Asıl resmi ilişkiler Kürdistan'da giren ve ilk olarak basım-yayın görevinde yer alan İbrahim BİLGİN, daha sonra Unaldı mahalle sorumluluğu ve ardından Antep yerel komitesinde görev almıştır. Komite içerisinde gençlik örgütlenmesi görevini yürüten İbrahim BİLGİN, genç ve tecrübesiz, ülke koşullarımıza yabancı olmasına rağmen, bu görevlerini başarıyla yerine getirmiştir. Genç, dinamik ve coşkulu bir yapıya sahip olan İbrahim BİLGİN, güçlü kavrayış, propaganda ve ajitasyon yeteneği ile kitleler tarafından sevilen bir militan haline gelmiştir. O, sorunların üzerine gitme ve yoldaşlık ilişkilerinde de oldukça olgun ve yapıcı özelliklere sahipti.

Cunta sonrası Partimizin geri çekilme sürecine girmesiyle birlik-

12 Eylül sonrası, görevli olarak İran'a giden Mehmet KARASUNGUR, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen modern Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin, Doğu Kürdistan ve diğer parçalarda da ittifaklarının yaratılması için yoğun çaba harcamış, 1980 sonunda Lübnan sahasına geçerek bu alandaki faaliyetlerin merkezinde yer almıştır.

Her dönemde savaşın en ileri hattında, en zorlu görevleri büyük bir azimle üstlenen Mehmet KARASUNGUR, 1982'de tekrar Güney Kürdistan'a giderek ulusal birliğin sağlanması gibi çok önemli bir görevi yürütmeye başlamıştır. Bu alandaki güçlerin birbirlerine karşı varolan düşmanlıklarını durdurmak, çatışmalara son vermek ve ortak düşmana karşı birlikte bir mücadeleden verilmesini sağlamak amacıyla, bıkmadan yorulmadan ayaklarca uğraş veren Mehmet KARASUNGUR, Partimizin anlayışın en üst düzeyde temsil etmiş ve gerekli ittifakların yaratılması yönünde önemli adımlar atmıştır.

PKK'nin dirençliliğini bu alana da taşıyan ve ekonomcu anlayışlar karşısına bağımsızlığı diken KARASUNGUR, feodal önderlikleri de güçlü bir tarzda teşhir etmiştir.

Kürdistan tarihinin en sancılı yararı olan ulusal güçler arasındaki çatışmaların, birlik ve direniş sorununun en yakıcı bir biçimde kendisini dayattığı bir dönemde bile sürdürülmesi, yüzlerce insanımızın amansızca kanının aktılmasından ötürü ne geçmiş isteyen ve faşist Saddam rejimine karşı birlik oluşturmak için bir azim ve çaba gösteren Mehmet KARASUNGUR, yine böyle bir görev için gittiği KDP'nin karargahının Yekiti güçleri tarafından basılması sonucu 2 Mayıs 1983 günü Kandil Dağında şehit düşmüştür.

Partimizin önderlerinden bir tanesinin, halkımızın birlik sorununu çözmek amacıyla şehit verilmesi ise, somut bir gerçeklik yani ittifaklar ve birlik konusunda Hareketimizin ne kadar ciddi ve önemli bir çaba içerisinde olduğu gerçekliğini ifade etmektedir.

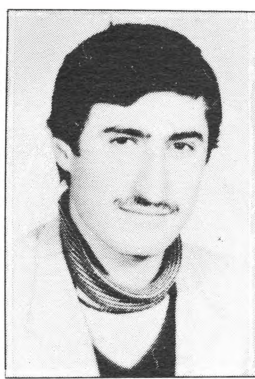
Sadece Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'da değil, diğer parçalardaki mücadelenin de manevi önderi durumuna gelen, PKK-MK ve kurucu üyesi Mehmet KARASUNGUR'un, yaşamı boyunca sürdürdüğü azimli ve başarılı çalışmalarının yanı sıra, canını feda ettiği halkının birliği için şehit düşmesi de tarihi öneme sahip bir olaydır.

Adı ve Soyadı: Halil ÇAVGUN
Doğum Yeri ve Yılı: Hilvan, 1954

Emekçi bir aileden olan Halil ÇAVGUN, daha çocuk yaşta ailesinin geçimine katkıda bulunma sorumluluğu duyarak, bir yandan çeşitli işlerde çalışıyor, bir yandan da okula gidiyordu. İlkokulu doğum yeri Hilvan'da okumuş, orta ve liseyi ise yatılı olarak Urfa'da okumuştur. Daha sonraki öğrenimini Eğitim Enstitüsünde sürdüren Halil ÇAVGUN, siyasi çalışmalardan ötürü yanda terketmek zorunda kalmıştır.

1971'lerde genel devrimciliğin hakim olduğu bir dönemde, siyasi yaşamına "PDA" ile başlayan Halil ÇAVGUN yoldaşın yurtseverliği, inancı ve atak yapısı O'na kısa

Adı ve Soyadı: İbrahim BİLGİN
Doğum Yeri ve Yılı: Yellice-
Kangal-Sivas, 1963

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen İbrahim BİLGİN, ilkökulu, ortaokul ve liseyi Ankara Tuzluca'yı semtinde okudu.

Çevresinin etkisiyle daha küçük yaşta devrimciliğe sempati duyan İbrahim BİLGİN, 1974'ler sonrası özellikle Tuzluca'yı'da yaygınlaşan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ideolojisiyle de tanışmış ve kendisi Türk olduğu halde, halkımızın davasına sahip çıkmıştır.

Tuzluca'yı Lisesi'nde okuduğu dönemde ideolojimizle tanışan ve onu benimseyen İbrahim BİLGİN, öğrenci-gençlik içerisinde sürdürü-

te, yurtdışına çıkan İbrahim BİLGİN, kamplarda da girdiği yoğun araştırma, öğrenme çabasıyla yoldaşlarına örnek olmuş, kısa sürede kendisini kanıtlayarak kamp sorumluluğuna getirilmiştir. Askeri ve siyasi konularda kendisini güçlü bir tarzda eğitmiş, Partinin istediği militan ölçülerine ulaşabilmiştir.

Kongre sonrası ülkeye dönüş aşamasında Güney Kürdistan'a gönderilen İbrahim BİLGİN, çeşitli düzeylerde görevler üstlenmiş ve özellikle de örgütler arası ilişkilerde Mehmet KARASUNGUR ile birlikte yoğun çaba sarfetmiştir. Yine böyle bir faaliyet esnasında, 2 Mayıs 1983 günü KDP ile Yekiti arasındaki çatışmalara durdurmak amacıyla düzenlenen bir toplantıya katılmışlar, Yekiti güçlerinin toplantıya basılması sonucu vurularak şehit olmuşlardır.

DİRENİŞ AYI MAYIS'TA, HALKIMIZIN ONUR KAYNAĞI ŞEHİTLERİMİZİ SAYGI VE MİNNETLE ANIYORUZ

Mayıs ayı, Partimizin ve çağdaş ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde şehitler ayı olarak anılmaktadır. Hem ilk ve hem de en çok şehit verdiğimiz aydır. Halkımız, direnme ve isyan geleneğini NEWROZ'la birlikte içine girdiği yeniden diriliş, canlanma ve direnme dönemini, en çok bu ayda büyük bir coşkuyla karşılamaktadır. Yine, yaşamın hareketliliğinin hemen hemen durduğu ve adeta bir zindan andıran kış aylarından, tabiatın her tarafı kaplayan bol su, orman ve dört bir yana mis kokular salan rengârenk çiçekleriyle cıvı cıvı kaynaştığı, delicesine taşan nehirler gibi önu tutulmayan bir umut ve tutku haline gelen özgürlüğün tadına dağlarımızın doruklarında teneffüs ettiği hava ile vardığı ve tüm bu özelliklerini gerçekleştirmede en soylu ve özlü bir savaş şianı olarak dile getirdiği "hele bahar gelsin de, düşmana gösteririz" özdeyişinin gereklerini yerine getirmek için halkımızın, elde silah direnişe geçtiği aydır da.

Partimizin daha ilk temellerinin atıldığı 1973'lü yıllar; Bağımsızlık ve Özgürlük bilincinin ilk tohumlarını Kürdistan'a taşır ve bunu aktırdığı kaniyla besleyerek, bir daha topraklarımızda sökülmemecesine çimen gibi kök salmasını sağlayan ilk büyük direniş şehidimiz enternasyonalist devrimci, büyük önder Haki KARER halkasından başlıyor; direniş şehitlerinin anılarını bağışlıgın gereklerini yerine getirirken, yerli hain işbirlikçi ve ajan feodal eşkiya çetelerine karşı mücadelemizin ilk tohumlarını Hilvan'da eken ve bunu kaniyla gürbüzeleştirilen Halil ÇAVGUN, ilerici insanlıktan, çağdaş gelişmelerden, kaderinin sıkı sıkıya bağlı olduğu bölge halklarından soyutlanan Kürdistan halkının haklı mücadelesini, Lübnan sahasında Filistin Direniş Hareketi saflarında yer alarak, İsrail siyonizmine ve ABD emperyalizmine karşı enternasyonalist görevini yerine getirirken şehit düşerek bölge halklarının mücadelesine bütünleştiren Abdülkadir ÇUBUKÇU, kanayan bir yarımız haline gelen iç çatışmaları sona erdiren parçalan ulusal ve siyasal birliğimizi sağlamak için göğsünü kurşunlara siper ederek yaşamını feda etmekten çekinmeyen değerli önderimiz Mehmet KARASUNGUR halkasıyla halen devam eden bir çok direnme ve bu direnmelerde şehit düşmelerin yoğun olduğu bir aydır Mayıs ayı. Aynı zamanda halkımıza taze umutlar sağlayan bahar atılımımız da bu aya denk düşmektedir.

Halkımız ve öncü gücü PKK, böylesine büyük bir önem taşıyan bu ayı, ne pahasına olursa olsun direnişle karşılamayı, şehitlerin anısına bağlı kalmanın ve onlara sahip çıkmanın bir gereği olarak kavramaktadır. Durumu çok iyi bilen düşman da, bunu, işkence ve imha ayına dönüştürmek için elinden geleni yapmak istemektedir. Düşmanın adeta 'bir gelenek haline getirdiği bu özelliğini, ulusal kurtuluşçu mücadele yaşamımızda da çok iyi bilmekteyiz. Bu nedenle biz, halkımızın başarı kazanacak olan haklı direnmesini daha da yüceltmek ve sonuç alıcı kılmak için, bu yıldönümünde daha da dikkatli davranacak ve bunun için elimizden gelen her şeyi yapmaktan kaçınmayacağız. Partili ve yurtsever olmanın gereği de budur.

Mücadelemizde önemli bir dönemeci ifade eden 85 bahanna da büyük bir direnmeyle girdik. Fakat, aynı zamanda onlarca değerli parti militanımızı şehit vermeyiz de, bizim için o oranda büyük bir acı ve kayıp oldu. Bu, direnme geleneğimizi temsil eden Partimizin, en değerli varlığını bile feda etmekten çekinmeyeceğinin açık bir kanıtıdır. Halkımızın onur kaynağı olabilecek, soylu yaşamın filizleneceği zemini direniş ve direnişte akıllıca kanla sulamak ve bunu bir yaşam tarzına dönüştürmekle mümkündür. İşte direniş şehitlerimiz, halkımıza bunu ar-

mağan etmişlerdir.

Kürdistan tarihinde çok kan akıttı, sayısız şehitler verildi. Fakat buna gereğince layık olunmadığı, çoğunun da unutulmuş tarih sayfalarına gömülü kaldığı bilinmektedir. Bırakalım geçmiş yüzyılları, yakın tarihimizde bile sayısız direnmeler gelişti. Bu direniş hareketleri önderlerinin nasıl direndikleri, şehit olduklarında neleri duydukları bilince çıkartılıp örgüt gücüne dönüştürülmediği, anılarına direniş yeniden yükselterek sahip çıkılmadığı gibi, bunların unutulup gittiğini çok acı bir gerçek olarak belirtmek gerekir.

Halkımız, geçmişte muazzam çaba, direnme ve soylu değerler vermiştir. Doğru bir düşünce ve siyasetle önu verilmediği için de adeta heba olup gitmiştir. Bu kadar şehit vermesine ve acı bir yaşama katlanmasına karşın, soylu değerlerinin unutulup gitmesine içi burkularak tanık olmaktadır. "Döktüğüm kan, çektiğim bunca acı hep böyle boşa mı gidecek veya hep başkaları için mi olacak" sorularına cevap aramaya çalışıyor ve giderek bir suskunluğa, direnmeye karşı ilgisizliğe ve buradan kalkarak örgütsüzlüğe ve eylemsizliğe adeta bir yaşam tarzı olarak kabullenmeye, yaşamı bu biçimde karşılamaya kendisini alıştıran bir hale gelmiştir.

Günümüzde ise, küçük bir tarla parçasını, basit bir maddi çıkar ilişkisini büyük bir mesele yapıp, kan davaları altında birbirlerinin en değerli varlıklarını ortadan kaldırdır. Buna karşılık, en soylu değer olan vatan ve özgürlük uğruna kan dökmeyi anlamsız bulacak kadar da kendi gerçekliğine yabancılaştırılmıştır. İşte halkımız böylesine sefiane ve alçakça bir yaşamın içine itilmiştir. Nedenleri ne olursa olsun; bu, son derece acı bir gerçekliktir. Çok kan dökmüştür. Ama şehitler, Bağımsızlık ve Özgürlük mücadelesinde anılarıyla yaşatılmadıkları için, halkımız, artık bunun boş bir çaba olduğu sonucuna varmak zorunda bırakılıyor. Uğruna en çok kan dökülmesi ve çaba harcanması gereken vatan ve özgürlük mücadelesine karşı ilgisizdir, destek vermeye mecalisizdir. Bu, ilkesel olarak kabul edilmemesi gereken çok acı bir durumdur. İşte bu olumsuz geleneğe son vermek, halkımızın biricik onur kaynağı olan şehitlerimizi yüceltmek, uğrunda savaşılması gereken en yüce değer, bağımsız bir vatan ve özgür bir toplum olduğuna kavramak ve bu uğurda verilecek mücadelede şehit düşmenin en soylu merteye olduğunu bir yaşam ve ahlâk felsefesi düzeyine yükseltmek gerekir.

Başta Partimizin öncülüğü olmak üzere, tüm halkımızın bireylerini adeta birbirleriyle yarış edicesine sefiane, uğruna oluk kan da akıtılsa, bir şehitler kitlesi haline de gelse, en yüce değer olan Bağımsızlık ve Özgürlüğün elde edilmesi için her şeyin yapılarak toplumumuzun beyin ve yüreğinden sökülüp alınan bu değerlerimizi, yeniden baş köşeye yerleştirmek, kaçınılmaz tarihsel bir görevdir. Tüm bunlar bilinerek yola çıkılmıştır.

PKK'nin önderlik ettiği çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesi, halkımızı çağla bütünleştiren, şehitlerimizin kanlarıyla beslenen ve iskeletleriyle örülen köprüdür. Onlar, çağa açılmamızda temel kilometre taşlarıdır, dayanak noktalarımızdır. Ve şehitlerin aktığı kan üzerinde beslenip gelişmeyen hiç bir halkın, tarihte onurlu bir yer alacağını sanmıyoruz. Bağımsızlık ve Özgürlük için yaşamın anlamı büyüktür. Yaşamın da soylu bir mücadele olduğunu unutuyoruz. Ama yine de yaşamın en soylu mertebesi şehitliktir. O halde biricik onur kaynağımız olan şehitlerimizin anısını, sözü edilen olumsuzluklara karşın daha da yüceltme, tarihimizi bu temelde yenilemek ve böylece geçmişte unutulmuş şehitlerimizin anısını da yaşatmak gerektir. Geçmişin muazzam şehitler birikimi üzerinde, do-

nanımsız, desteksiz ve çıplak yüreklerinden başka bir şeyi olmayan gencecik evlatlarımızın, topraklarımıza aktırdıkları kızıl kanlarla tomurcuklanmış bir hale getirdikleri Bağımsızlık ve Özgürlük fidanını beslemek için daha fazla kan akıtarak, onu, şehitlerimizin abidesel bir ifadesi olarak yüceltmek, anılara bağlılığın bir gereğidir.

Halkımız, kendi gerçekliğini artık biraz da bu biçimde yakalamalı, yüreğinin ve beyninin baş köşesine bu değerleri oturtmalı ve yine bunların anlamıyla çalışmalı, üretmeli, türküy söylemeli ve savaşmak, savaşmak ve yine savaşmak gerçeğine alışmalıdır. Ve bu boş bir çaba değil, en soylu yaşamın her türlü biçiminin fışkırdığı gözleklerdir. Beyin ve yüreğin bununla dolmadığı bir yaşam koftur. En soylu değerler, evlatlar, politikalar, sanat ürünleri ve maddi gelişim bu zeminde doğar. İşte direniş şehitlerimizin tarih içindeki yerinin en anlamlı ve doğru kavrayışı budur. Onları ne kadar yüceltsek, tarih ve çağımızla olan yaşamsal ilişkilerindeki yerlerini, ne kadar iyice yerli yerine oturtursak, o kadar devrimci gerçeklerimize sadık kalmış oluruz.

Türk burjuvazisinin, günümüzde, kendi gerici, yayılmacı ve çapulcu emelleri için halkın evlatlarını, Kore, Kıbrıs gibi alanlarda tüketip şehit adını vermesini Türkiye halkı kabullenmemektedir. Ve bu düşüncesini "ne şehit oldu ne gazi, ne adına gitti bizim Niyazi" tekerlemesiyle çok özlü bir biçimde ifade etmektedir. Fakat Türkiye halkı, 6 Mayıs'ta Deniz GEZMİŞLERİN idamıyla, 1 Mayıs Taksim katliamıyla kendi öz kurtuluşu uğruna, çok yakın tarihte verdiği şehitlerini de ağır baskı ve işkencelerden dolayı dilediğince anamamaktadır. Halbuki Mayıs ayı, Türkiye halkının da en yügit evlatlarını şehit verdiği bir aydır. Türk burjuvazisi, şehitlerin anısını hem ideolojik-politik olarak çarpıtacak kadar güçlü ve hem de alanlara egemen durumda olduğu için, Türk halkı, gerektiği gibi şehitlerinin anısını karşılamamaktadır.

Parti ve ulusal direniş mücadelemizde, barbar faşist Türk sömürgeciliğinin sürekli dayattığı imha, provakasyon ve pişmanlık duymayı sağlama gibi en alçakça uygulamalarına karşı gösterilmesi gereken görkemli direniş ve bunun doğal sonucu olarak şehit oluşun anlamı daha da büyüktür. Düşman bu yöntemleri hayata geçirmekle partimizi ve ulusal direniş mücadelemizi yolundan döndürmeye, o olmazsa giderek teslim almayı çalışıyor. Daha da alçakçası, itirafçılık yöntemleriyle, yüzyıllardan beri ve en çok da TC tarihi boyunca uygulayageldiği ajanlaştırmayı geliştirmek istiyor.

Hitler'in, dünya çapında lanetlenen ve insanları kobby gibi kullanacak kadar en alçakça uygulanan faşist yöntemlerini, hiçe aratmayacak bir biçimde günümüzde Türk faşist rejimi kullanmaktadır. Kobay gibi kullandığı insanları, öz değerlerinden vazgeçirtmekle kalmayıp, hayvanlaştırmadan eşine kadar götürüyor. Bilinmektedir ki, başta Diyarbakır, zindanlarında olmak üzere tüm savaş esirleri üzerinde bunların en vahşicesi uygulandı, insan olmanın çıkarılması istendi. Bu yöntemleriyle sadece siyasal ve sosyal yaşamdan alıkoymuyor, aynı zamanda soylu düşüncelerden de vazgeçirilmek ve pişman ettirilerek isteniyor. Bundan da öte kimlik, estetik ameliyatlara fiziksel değişim gibi şeylerle sınırlı kalmıyor, insanları ruhen de değiştirmek istiyor. Bunun Türk burjuvazisinin geçmişten beri başarıyla uyguladığı bir yöntem olduğunu da belirtmek gerekir.

Eskiden, TKP'nin Vedat Nedim Tör denilen bir sekreteri vardı. Türk burjuvazisine teslim olduktan sonra "Değişen Adam" -yani ruhen değişen- diye bir kitap yazar. Değişen tipleri de ileriye yönelik değişiklikler olarak çizer. Halbuki Türk burjuvazisinin egemenliği altında

yaşanan bir değişiklik, ancak faşizme ve faşist devlete yaltaklık olabilir ve bunun için de kişinin bu yönlü ruhunu ve maddesini değiştirmesi zorunludur. İşte faşist barbarlığın insanlık onurunu teslim almak için başvurduğu bu yöntemleri boşa çıkarmak ve insanlık onurunu kurtarmak için gösterilen direnişte şehit düşmek de en büyük bir soylu merteye olarak anılmak durumundadır.

Kürdistan'a Açılma Ve İlk Direniş Şehitlerimiz

PKK Hareketi, 1977'li yılların başında sömürgecilğin metropol kentlerinden, Kürdistan'ın gericilikle yumak yumak olmuş düşüncesiz ve ruhsuz ortamı ile tanışmak için ilk adımlarını atmak üzere yavaş yavaş yola çıktığında, teorik, pratik ve maddi olarak oldukça zayıf bir gruplaşma durumundaydı. Daha o zamanda, parti önderliğinin başlattığı Kürdistan'a açılma, ciddi bir adımı ifade etmekteydi. Baharlar birlikte, büyük bir cesaretle olarak değerlendirilebilecek ilk açık ve geniş toplantı Ankara Mimarlar Odası'nda yapılmıştı. Tüm yetersizliklerine rağmen parti ideolojimiz, yüze yakın kişinin katıldığı bu toplantıda ilk defa açık bir biçimde açıklanıyor. Sömürgeci başkentte gösterilen bu cesaretili adım, ülkenin bir çok alanında gerçekleştirilen toplantılarla yeni bir dönemi başlatma çabasına dönüştürüldü. İlk toplantı, ülkemizin doğusunda yer alan Ağrı'da yapıldı. Benzer bir-iki toplantı da Kars'ta düzenlenmişti. O toplantılarla tanışan Mahir CAN ve yeni baharda bir kompo sonucu şehit düşen İdris ÖKMEK yoldaş başta olmak üzere, daha sonra mücadelemizi büyük bir özveri ve cesaretle yürüten devrimci gençlik, bu toplantının harcı içinde yoğruldu.

Daha sonra Dersim ve oradan da Elâzığ'a yönelinerek yeni toplantılar gerçekleştirildi. Mücadele tarihimize Elâzığ toplantısı olarak geçen bu toplantıda, öncü gençliğin en çok tanışmasının birleşme ve dayanışmasının sağlandığı bölgedeki tüm öncü devrimcilerin katıldığı bir özellik taşıyordu. Yeni dönemde şehit düşen Mehmet GÜLER yoldaş, yanıbaşında ve kendi aile ortamında gerçekleşen bu toplantının yetiştirdiği önder savaşçı bir kadroydu. Gruplaşma oluşumunun temelini atma özelliğine de sahip olan bu toplantımızın içeriği, bugün yazılı bir hale de dönüştürülmüştür. İncelendiğinde görülecektir ki, daha o zamandan itibaren sorunlara kapsamlı bakılabilmektedir. Bu toplantı, direniş şehidimiz Mehmet KARASUNGUR yoldaşın yakın desteğiyle gerçekleştirildiği gibi, mücadeleye daha büyük bir azimle katılmasına da yol açmıştır.

Kuzey'den Güney'e geçiş yapılarak Diyarbakır'da, Siirt, Mardin, Urfa ve Diyarbakır'dan yüze yakın öncü genç devrimcilerin katıldığı ve bu bölgelerde gruplaşmanın hızlanarak kök salmasında küçümsenmeyecek bir rol oynayan bir toplantı gerçekleştirildi. Ardından Güneydoğu'nun merkezi diye tabir edilen Antep toplantısı düzenlenmiştir. Proletaryanın ve yurtsever gençliğin çok yoğunlaştığı bu alanda, daha sonra mücadelemizin önemli bir yükünü taşıyacak olan doksan dotalarında geniş bir birikim yeralmıştı. Büyük enternasyonalist devrimci Haki KARER yoldaşın, gecesini gündüzüne katarak büyük fedakarlıklarla hazırladığı bu toplantı, aynı zamanda, düşmanın Kürdistan'ın elden gittiğini farketttiği, kuşkuyla kapıldığını, dolayısıyla da imha kararına varmasında önemli ölçüde etki yapan toplantılarımızın zirvesini teşkil eden sonuncusu olmuştur.

Gerçekleştirilen bu bir dizi toplantılardan sonra şu sonuca varılmıştır: Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi, dönülmez bir aşamaya ulaşmıştır. Tabii ki, tüm bu faaliyetlerimiz, sonradan daha da iyi an-

laşıldığı gibi kontr-gerillaca müthiş bir takibat altına alınmış ve adeta nefes nefese kontrol edilmeye çalışılmıştır. Fakat o zaman bu adımlar atılan, mevcut siyasal ortamın bilimsel değerlendirilmesi ışığında böylesine soylu bir adımı atılabileceğine cesaret ve inanç beslemişlerdir. Zaten baştan beri, kontr-gerillanın böylesi bir caba içerisinde gireceğini kestirmişler ve ona göre de siyasal ortamın zayıflıklarından yararlanmışlardır.

Yapılan bu toplantılarla, ideolojimizin, ülkenin dört bir yanına tohumlar halinde serpiştirilmesi daha da pekiştirilmiştir. Artık imha edilecek gam yemeyeceğiz. Beş-altı toplantıya katılan ve sayısı üç yüzyü aşan genç yurtsever sosyalist, bundan sonraki gelişmeleri belirleyebilecek bir konumdaydı. Mart ayı ortalarından Mayıs ortalarına kadar iki ay gibi bir zaman içinde tamamlanan bu faaliyetlerimizin sonucunda büyük bir gönül rahatlığına kavuşulmuştu. Bu, marksist-leninist ideolojinin Kürdistan'da uygulanmasının şanlı bir atılım evresinin gerçekleştiği bir zamandır da.

Bize coşku kazandıran Kürdistan'daki iki aylık faaliyetimizin sona ermesinin üzerinden henüz bir hafta geçmeden, bizi, hücrelerimizin derinliklerine kadar sarıyan acı bir haberle irkildik. Büyük proleter enternasyonalist devrimci HAKİ KARER'i, 18 Mayıs 1977'de Partimizin ilk büyük şehidi olarak kaybettik. İlerici, yurtsever bir genci sıradan bir bilinç taşıyıcısı haline getirmek için oldukça vazgeçirmenin büyük bir mesele olduğu, henüz sistemli bir faaliyete geçiş sağlanmadığını herkesin küçük bir zaman aralığını veya ancak boş zamanlarını pratiğe verdiği bir aşamada, küçük bir grubun, gencecik öncülerinin en önde gelenlerden birini yitirmesi ya imha olma sonucuna yol açacaktır, ya da korkunç bir direnmeyle tekrar ileri bir aşamaya sıçrama yapılacaktır. Türk sömürgeciliğinin, bu atılımımıza mutlaka bir karşılık vereceğini algılayabiliyorduk. Fakat, bunun nasıl ve hangi yönden gelişeceğini, nereden parçalayacağını kestiremiyorduk. İşte Haki yoldaşın katledilişi, bir tartışma neticesinde gelişen basit bir olay değildi.

Gazetemizin bu sayısında yayınlanan yazıda daha ayrıntılı izah edildiği gibi, ilkel milliyetçiliğin 1975 yeniliğinden sonra, hareket tamamen ABD emperyalizminin güdümüne girdi. Bu döneme kadar İKDP'nin dış ilişkiler sorulmuş ve daha sonra Genel Sekreteri olan Sami Abdurrahman, Dr. Şivan'ı (Sait KIRMI-ZİTÖPRAN) haince katlettikten sonra MİT ile ortaklaşa TKDP yönetimini ele geçirir ve seçilmiş MİT ajanı Derwêş Sado'yu sorumluluğa getirirler. Marksist-leninist yaylığı engellemek için, CİA ve MİT'in dağıtıcısına beslenen sosyal-emperyalizm gibi anti-marksist görüşlerde hareket eden ve doğrudan kendisine bağlı bir ajan grup vasıtasıyla, demoklesin kılıcı olarak nitelendirdiği Marksizim-Leninizmin Kürdistan'da yayılmasını engellemeye çalışıyordu. Fakat esas olarak da düşüncenin taşıyıcılarını imha etmeyi temel aldığı için, özel olarak örgütlenmiş bir birim, komplocu bir çete olarak hazırlanıyordu. O dönemde Derwêş Sado ve bugün KUK, KUK (Sosyalist Eğilim) diye tabir edilen güçlerin elebaşlarıyla çok yakın bir ilişki içinde olan Alaattin Kapan denilen bir MİT ajanına, Elazığ'dan temin edilen bir kaç kiralık katille kurdurtulan "Sterka Sor" adında bir ajanprovokatör örgüt, feodal entrikalarla, CİA ve MİT'in en gelişkin komplo yöntemlerini birleştirerek ve parti içinde birkaç karanlık unsurdan da yararlanarak bilinen komplo, en alçakçasına gerçekleştirildi.

Boyutları, sonradan daha iyi anlaşılan ve Haki yoldaşı Adana'da adım adım takip ettikten sonra, Antep'te de etrafını adeta bir ağ gibi sararak Kürdistan'daki faaliyetlerine musallat edilen bu komplo, son derece ayrıntılı düşünüldükçe gerçekleştirildi. Haki KARER, kendi kişiliğinde sosyal-govenizme en büyük darbeyi vurmuştu. O'nun kişiliğinde enternasyonalist ruh imha edilerek, sosyal-govenizm yeniden güçlendirilmek istenilirken, bir

yandan yeni enternasyonalist devrimcilerin KUKM saflarına kaymasını engellemek, diğer yandan da aliesi Kürt düşmanlığına yöneltilerek, Kürt-Türk ilişkisine yol açmak isteniyordu. Bundan da öte, Kürdistan için ekmek, hava ve su kadar ihtiyaç duyulan Marksizm-Leninizmin yayılmasını engellemek, yaymada öncü rolünü oynayan Partimizi daha ana rahmindeyken katletmek ve böylece yıllardan beri halkımıza ve ülkemize karşı geliştirdikleri ihanetin açığa çıkmasını ve işledikleri suçların hesabının sorulmasını geciktirmek istediler.

Hiç hazırlıklı olmadığımız bir zamanda düzenlenen bu komplo, düşüncelerimizde, vazgeçmemiz için savrulan bir tehditti. Bu tehlikeye karşı yaşamak gerekten büyük bir sorundu. Bir yandan duyulan büyük acı, diğer yandan anyıbağlılığın yerine getirilmesi gereken oldukça ciddi sorumluluklar; ama neyle ve hangi örgütte? Bir elin parmak sayısını geçmeyecek kadar ve o da ne olacaktı belli olmayan bir avuç insanla, bir direniş şehidinin anısına bağlı olmanın gerekleri nasıl yerine getirilecek? Katil nasıl cezalandırılacak? Örgüt, silah ve para nasıl temin edilecek? Mücadeleden nasıl vazgeçilmeyecek? Tüm bu sorunlara çözüm aranmaya ve cevap verilmeye çalışıldığı sırada, başta Parti önderliğimiz olmak üzere, Kemal PİR, Mustafa KARASU gibi önde gelen tüm kadrolarımızı imhayı hedef alan bir komployla 3 Haziran 1977'de karşılaştık.

5 Haziran 1977 seçimlerinin öngününde, Türkeş'in yönetimi ve sorumluluğu altında, Namik Kemal Ersun tarafından faşist bir darbenin gerçekleştirilmek istendiği, ancak başıyana ulaştırılmadığı ve bu nedenle de kontr-gerillanın ve özel harp dairelerinin sorulmuşu olan bu faşist generalin istifa ettirildiği bilinmektedir. Bir tesadüf sonucu olarak Kemal PİR'in yakalanması, başka nedenlerle komplo kurulduğu yere tedbir olarak gidilmesi nedeniyle sadece Mustafa KARASU'nun yakalanmasıyla sonuçlanan bu komplo da gösteriyorki, çok yakından faaliyetleri izlenen Partimiz, daha darbenin ilkgünü-3 Haziran-da tüm varlığıyla yok edilmek isteniyor. Gerçekten de Partimizin bu darbeye çok ucuz atlattığını şimdi daha iyi farkediyoruz. Demek ki, Kürdistan'a ilk ciddi müdahalemin olduğu ayların faaliyetine, MİT bir imhayla karşılık vererek, ilkbahar atılımımızın ikinci adımlarının gelişmesini engellemek istiyordu.

Bunların verdiği sarsıntıyla, ayakta kalmak ve mücadelelen vazgeçmemek için beyin ve yüreğe derinlik kazandırıldı. 1977 yazında, bir yandan grupsal varlığımız korunmaya ve geliştirilmeye çalışılırken, diğer yandan da provakasyon ve komplo üzerine gidilerek "Sterka Sor" denilen ajan beşekenin dağıtılması çabaları yoğunlaştırılıyordu. Beş-altı aylık bir dönem içinde önemli oranda bu görev başarıldı ve ajan beşekesi imha edildi. Yine büyük şehidimiz HAKİ KARER yoldaşın anısına bağlı olmanın gereği olarak, grup aşamasından, parti aşamasına geçişin yoğun çalışmalarına yöneldi. Haki'nin katledildiği alana çok yakın bir yerde, 10 gün gibi çok kısa bir sürede, Eylül ayında partimizin program taslağı hazırlanarak geniş parti çevrelerimizin tartışılmasına sunulmak üzere dağıtıldı. Böylece, büyük şehidimizin anısına bağlılığın gereğini bir partiyle taçlandırarak suretiyle yerine getirmeye çalıştık.

Şehidimizin ölümünün 1. yıldönümünde, Kürdistan'ın dört bir yanında afiş, bildirir vb. biçimlerde anma kararı var. Tam da bu yıldönümünde, yine büyük bir devrimci, halkımızın yurtsever genç evladı Halil ÇAVGUN yoldaşımız, yıldönümünü kutlama çalışmalarını gerçekleştirirdiği bir sırada bir grup arkadaşıyla birlikte, ajan-polis ve faşist karması feodal bir eşkiya çetesi tarafından çembere alındı. Böylece bu yıldönümüne düşman da toplu bir imhayla karşılık vermek istiyordu. Çıkan çatışmada Halil ÇAVGUN yoldaşı şehit ediyoruz. Bazı arkadaşlarımız ise yaralı olarak çemberden

kurtulmayı başarıyorlar.

Hilvan, ağalığın gericiliğın ve faşist çetelerin en çok yoğunlaştığı ve buna karşılık halkımızın direniş tutkusunun en güçlü olduğu bir alandır. Yerel gericilik, polis ve ajanlarla Türk sömürgeciliğinin nasıl işbirliği yapacaklarına dair tüm netiyetleri ele verdiği gibi, mücadelemizin, karşı-devrimci şiddet ortamında boğulmamak için silaha sarılarak devrimci şiddeti geliştirmekten başka gelişme olanacağının olamayacağını da gösteriyordu. Hilvan, aynı zamanda, mücadelemizin en çok kitleselleşmeye, bir halk hareketinin gelişmesine aday ve partimizin Kürdistan halkının ruhuna nüfuz edebileceğinin kanıtlandığı bir alan olma özelliğini de gösterdi.

19 Mayıs 1978'de Halil ÇAVGUN yoldaş katledildiğinde, Hilvan'da 40 gün kadar evden çıkılmaz. Bir yandan yas tutulurken, diğer yandan şehidin intikamının nasıl alınacağı derin düşünülür. Bunun sonucu olarak, büyük direniş şehidimiz Kemal PİR olmak üzere bir grup devrimci, intikam almak için Urfa yöresinde mevzilenir ve gerçekten daha 40 gün geçmeden, Hilvan'ın ortasında faşist çetenin elebaşısı ezilerek ilk intikam eylemi gerçekleştirilir. Hilvan, daha sonra geliştirilen eylemler ve örgütsel faaliyetlerle faşist-polis beşekesinden kurtarılar ve adeta küçük bir Paris Komün'ü olayı yaşanır. Belki dünya geneli için küçük bir nokta, ama Kürdistan somutunda bir yıl kadar kısa bir süreyle de olsa, kendi öz iradesi egemen olan halk özgürdür ve bu gelişmelere ilk intikam eylemiyle açıldığını da belirtmek gerekir. Yüzy aşkın köyden binlerce köylü, silahıyla, parasıyla şehire akın ederek, adeta komün yaşamına doğru gider. 1978-79'a kadar, gerçekten Kürdistan'ın modern ulusal direniş tarihinin beşiklerinden birisi haline gelen Hilvan'da yaşanan şey adeta bir milli bayramdır. İşte partimiz, kitleselleşmenin ve halkımızın da ona büyük bir tutkuyla sahip çıkmasının nasıl olması gerektiği gerçikliğini burada yaşamıştır.

Gelinen aşamada, artık resmi bir parti olarak ilan edilip örgütlenmek gerekiyordu. Ve bunun için de kısa bir hazırlık dönemi yetmişti. Hilvan direnişinin ardından 27 Kasım 1978'de, kongre niteliği taşıyan bir toplantıyla, artık geri dönülmez bir biçimde resmi parti olarak kendimizi adlandırabilme yüceliğine ulaşıyoruz.

Demek ki, partileşmemiz, Haki'nin katledilmesine direnişle karşılık vermemiz ve arkasından düşmanın direnişimizi katletmek girişimini devrimci intikamla cevaplamamızla birlikte patlamaya dönüşen kitleselleşmemizin doruk noktasında gerçekleşmiştir. Türk sömürgeciliğinin buna verdiği karşılık ise, partimizi ve halkımızı adeta tehdit edercesine düzenlediği Maraş katliamı oldu.

1979 Mayıs'ına doğru geldiğimizde bir yandan partinin kuruluş bildirgesi hazırlanırken, diğer yandan buna bir eylemle gidilmesinin kararı alınıyordu. Bugün Kürdistan'da kendilerine "Sosyalist", "İşçi Partisi" vb. adlar takan birçok gücün, o zamanlar kendilerine legal dernek veya yayın adı takmaktan öteye en ufak bir adım atmadıkları ve bunu da neredeyse bir ilke haline getirdikleri dikkate alındığında, bunun oldukça cesaretli bir adım olduğunu belirtmek gerekiyor. Yine bu dönemde, büyük direniş şehidimiz Mehmet KARASUNGUR yoldaşla birlikte Mardin'den Urfa'ya ve oradan da Hilvan'a geçiş sağlanarak, iki şehidin verildiği ailede yapılan bir toplantıda, mücadeleden Siverek'e taşınması kararına varıldı. 30 Temmuz 1979'da, Bucak eşkiya çetesi karşı konulan eylemle, Kürdistan'da büyük bir direniş geçiş başlatıldı. Bu eylemle birlikte partimizin resmen kuruluşu ilan edilirken, değerli devrimci önder kadro ve askeri komutan Salih KANDAL şehit düştü. Siverek direnişi, ne kadar yetersizlikleri ve yanlışlıkları taşısa da bir yıl kadar süren büyük bir direniştir.

1980'li yıllara girildiğinde, PKK direnişi, önu alınamayan bir noktaya gelmişti. Kürdistan çapında yaygınlaşan, hemen

hemen her köy ve kente nüfuz eden güçlü bir politik güce dönüşüm söz konusuydu. PKK direnişi, TC'nin tarihinde rastlayamadığı ya da rastladığı en büyük bir direnme haline gelmiştir. M. Ali Brand'ın kitabında belirttiği gibi, o zaman Genel Kurmay Başkanı olan Kenan Evren'in Hilvan, Siverek ve Batman ziyaretinden sonra vardığı Diyarbakır'da darbe yapma kararına vardıklarını belirtmesi doğrudan Kürdistan'da yaşanan ulusal direniş hareketindeki gelişmelerle bağlantılıdır ve onun bir ürünü olarak ortaya çıkar. Görüldüğü gibi 12 Eylül askeri faşist darbesi, Hilvan, Siverek ve Batman direnişimize karşı TC'nin geliştirdiği bir karşı-devrim hareketi olarak şekilleniyor. Sözü ettiğimiz yazının kitabı da gerçiklerin böyle olduğunu belgeliyor.

12 Mart faşizmini değerlendirenken Mahir ÇAYAN şunları söyler: "Direnişimiz, işbirlikçi-tekelci burjuvaziye, 12 Mart faşizmiyle erken doğum yaptırmıştır." Aynı şekilde ve ondan da daha doğru olarak, 12 Eylül faşizmi, Kürdistan ulusal direniş hareketi karşısında erken doğum yaptırmış ve dolayısıyla hastalıklı ve felçli bir rejim olarak doğmasına yol açmıştır.

Daha sonraki Mayıs'lar, direnişlerin daha da yoğunlaştığı, 1980 Mayısına doğru ilan edilen Kızıl hafta ile de tüm ülke çapında yaygınlaştığı, 12 Eylül faşizmine rağmen dinmek bilmeyen bir direnmenin her alana ulaştığı, artık neredeyse direnişlerin ve direniş şehitlerinin sayısının takip edilemediği bir aşamaya girmiştir.

Kürdistan halkının tarihinde, direnişin anısına bağlılık ve bu bağlılığın bir gereği olarak şekillenecek kadar varan mücadeleden kaçınmaya, beklenen gelişmeleri doğurmuş ve halkımızın biricik hareket yolu ortaya çıkmış bulunuyordu. Daha dünün karanlığı, kaos ve kördüğüş ortamı, yerini kıpkızıl bir direnme yoluna terk ediyor. Şehitlerimizin dönölmez bir güzergâha dönuştürdüğü bu yol, yeni felsefe, yeni siyaset, yeni kültür ve yeni ahlak ve yaşam biçiminde tomurculanmaya başlıyor. Partimizin, ülke dışına kadar taşıdığı bu muazzam direnişinin ve kaydettiği muazzam hamllesinin özetlemeye çalıştığımız bu kısa tarihçesi bile, gerçeğe doğru müdahale edildiğinde ve gerçekleştirilmesi sağlandığında ne gibi sonuçlara yol açacağını açıkça göstermektedir.

PKK Hareketi, özgüce dayanmanın ve ilerici insanlığın bilincini esas almanın en inanılmaz şeylerin dahi gerçekleştirilmesinde belirleyici bir rol oynadığını; eğer bu anlayışa ısrar edilirse, karşındaki güç ne kadar barbar olursa olsun tüm hamlelerinin boşa çıkarılarak, adeta kayalar çatlatan bir tohum gibi en yeşerilemez sanılan alanda bile yaşamın yeşertilebileceğinin örneğini parlak bir biçimde kanıtlamıştır. Ve PKK, vatanımızın corak topraklarında kimsenin yeşereceğine inanmadığı bağımsızlık ve özgürlük tohumunu, ilk defa yeşerten ve onun onurunu taşıyan bir harekettir. İşte bu nedenle yaşam hakkına ve en başta gelen güç olma sıfatına layıktır.

YurtDışına Açılma, Anlamı Ve Ortaya Çıkardığı Gelişmeler

PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesine TC'nin verdiği karşılık, 12 Eylül askeri faşist darbesi oldu. Ona karşı terhi edilen yol da direnme oldu. Daha faşizmin ayak seslerinin duyulduğu bir aşamada, partimizi ezdirmeye ve nefes borularını dışarıya kadar açmak için tedbirler geliştirildi. Bu yıllarda, mücadelemizi uzun vadeli ve daha uygun taktiklerle yürütebilmek için yeni bir atılıma yöneliyoruz ve bunu, uluslararası deneyimlerle daha da güçlü kılmak ve tamamlanamayan hazırlıkları sonuçlandırmak üzere Ortadoğu'nun sıcak savaşım alanlarını tercih ettik. 1977 ilk atılımı temelinde ortaya çıkan güçlü bir politik uyanış ve halk hareketine, kadroların makul karşılama gereken gençliği, deneyimsizliği ve donanımsızlığı

nedeniyle gerekli örgütsel öncülüklerle karşılanılamıyordu. Örgüt krizinin ağır etkisinin hissedilmeye başlandığı bir ortamda, eğer tam bir yeniliğimizin istenmiyorsa, adına güçlü hazırlıklar yapmak demenin daha doğru olacağı bir geri çekilme taktiği izlendi.

12 Eylül faşizmini boşa çıkarmak, daha güçlü bir mücadelenin koşullarını oluşturmak ve yönetimlerine sahip olmak için 1980 sonrasında güçlü hazırlık çalışmaları yapılmıştır. Bu dönemde ülkedeki mücadele doruk noktasına ulaşırken, ülke dışında, Ortadoğu'nun sıcak savaşım alanlarında da partimiz, yeni direniş destanları yazmaya başladı. Bir yandan güçlü bir ideolojik, politik gelişim sağlanırken, diğer yandan ülkeye nasıl bir müdahalenin gerçekleştirilebileceğinin planlaması yapılmaktaydı. Yüzlerce kadro ve kadro adayını dışarıya taşıyarak, çeşitli zeminlerde gerçekleştirilen ideolojik, politik, örgütsel ve askeri eğitimle güçlenmeleri ve deneyim kazanmaları sağlandı. 81 Mayıs'ına geldikimizde, 12 Eylül faşizmine karşı partinin ezdirilmesi garanti altına alınmıştı.

Halkların devrim tarihinde, azgın istilacı ve barbar faşist saldırılar karşısında ülke dışına çıkmak zorunda kalan bir çok hareketin çok kötü bir mültecilik konumuna düştükleri bilinmektedir. Kürdistan'da da, Ortadoğu'da da bunun çok acı örnekleri yaşanmıştır. Ermeniler, katliamları da yana hala topraklarına dönmeyenler. Filistin halkının mültecilik yaşamı daha devam etmektedir. Türkiye solunda, geçmişten bu yana TKP ve günümüzde de Dev-Yol başta olmak üzere, hemen hemen bir çoğu birer mülteci grubuna dönüşürken, Kürdistan'da toprakları kopuş ve mültecilik -ilkel milliyetçiliğin yenilgisinden sonra toprakları uzaklaşma en kötü sonuçlarını vermiştir- yaşamının yol açtığı tehlike göz önüne alındığında, dışarıya açılmayı doğru ele almak ve ülkeden kopmayı değil, tersine ülkeye daha da bütünleşmek için tedbirlerin sonuna kadar geliştirilmesi zorunlu oluyordu. Bu nedenle de, bir an önce ülkenin doruk noktalarında direnişi yükseltmenin vazgeçilmez ilkelere bağlı kalınıyordu.

12 Eylül faşizminin dayattığı imha ve dağıtma operasyonlarına karşı, yeniden bir direnme ve toparlanmayı gerçekleştirmek için 1981 baharının bitimiyle birlikte yeni bir dönemci başlatılan partimizin 1. Konferansının yapılması sonucuna varıyoruz. Güçlü bir Politik Rapor, küçümselemeyecek sayıda kadrosal varlık ve gündemleştirilen geniş tartışma, değerlendirme ve karar toplantılarıyla 11 gün süren Konferansımız, sadece partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde değil, Türkiye ve Kürdistan tarihinde de en vahşi bir rejim karşısında bile ayakta kalabilmenin olanaklı olduğunu kanıtlamıştır. Konferansımız, TC'nin tarihinde sürekli uygulayıp başarıya kazandırdığı bastırma hareketlerini boşa çıkartarak, verdiği güçlü bir direniş karşılığında, bu kez süreci devrimci-demokratik güçlerin lehine çevirmenin de başanlı bir örneği olmuştur.

1. Konferans temelinde, faşizme karşı ortak direniş mücadelesini örgütlemek ve yükseltmek için Türkiye'nin demokratik ve sosyalist grup ve kişileriyle, en zor koşullarda yaşadığı halde içtenlikle ve sonuna kadar ilişkiler kurulmuş ve önemli sayılabilecek destekler sunulmuştur. Kürdistan'a yönelik olarak da, tüm yurtsever güçlerle giderek geniş birliklere kadar gidilebilecek çalışmalarda bulunuldu ve bu konuda büyük bir özveri gösterildi.

1982 Mayıs'ına geldiğimizde, direnme ve isyan geleneğimiz Newroz'un 82 Mart'ında büyük direniş şehidimiz ve çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN yoldaşın katledildiği haberi aldık Aradan bir kaç ay geçmeden değerli varlığını Ferhat KURTAY yoldaşın yakılması haberini alıyoruz. Artık yapılabilecek tek şey, partimizin varlığını daha da güçlendirmek ve davaya daha fazla sarılmaktır. 82 Mayıs'ını, başta Mazlum olmak üzere Ferhat'ların katledilmesiyle karşıladığımız zaman, temelinde 1. Konferansın yer

aldığı büyük bir metanetle, acıyı büyük bir direnişe dönüştürme öngörüsüyle donanmışlık ve yapılan da parti bilincinin ve iradesinin daha da yoğunlaştırılması oldu.

Partinin II. Kongresine gidilme kararının alınması üzerine, temel politik ve askeri tezler belgelendirilerek dağıtıldı. Partimiz için bir onur kaynağı olan bu belgeler, Marksizm-Leninizm ve devrime bağlılığın parlak bir doğrulanması olduğu kadar, mücadelemizin daha sonra hangi temellerde gerçekleşeceğinin de sağlam bir öngörüsünü oluşturmıştı.

II. Kongre, 12 Eylül faşist rejimi neyi dayatırsa dayatsın, buna karşı direnişeceğinin, girilen doğrultudan dönülmeyeceğinin bir parti kararı haline getirilmesine zemin teşkil eden bir doruk noktası oldu. Askeri faşist rejimin buna içerde verdiği karşılık ise, imha, tasfiye ve itiraf yöntemleriyle partiyi çökertme girişimiydi. Bir kaşık çorba karşılığında 40 devrimciyi imha edecek kadar gözü dönen Şahin-Yıldırım alçıkan vasıtasıyla büyük bir provakasyon ve tasfiye hareketi geliştirilmek istendi. Bu hainler güruhuna, sefil yaşamlarını kurtarmalarına karşılık olarak PKK'yi bitirmeleri görevi verilmiştir.

Ancak insanlık tarihinin tanımadığı akla-hayale gelmeyecek işkence metodlarıyla PKK hareketinin tasfiye girişimleri, büyük insanlık değerleri olan Hayri ve Kemallerin önderliğinde gelişen görkemli bir direniş karşılık bulur. Bu, şanlı 14 Temmuz 1982 Ölüm Oruculu doruğuna ulaşır. Halka ve partiye yararlı olmak için ölmesi gereken yerde ve ondan başka silahın elde kalmadığı anda, bu son eyleme girişmek gerektiğini eylemlerleyle bir daha dönülmemesine kuralaştırdılar. Halka ve partiye ancak böyle yararlı olunabileceğini belirten direnişin bu büyük önderleri, böylece Kürdistan tarihinin en büyük şehitleri kervanına katıldılar.

Yine bu dönemde, ulusal direniş mücadelemizi yeniden ve daha güçlü temellerde yükseltmek üzere yurtdışında yürüttüğü hazırlıkların yanı sıra, partimiz, Lübnan zemininde Ortadoğu halklarıyla en güçlü enternasyonalist dayanışmanın ve direnişin soylu örneklerini, önder savaşçı kadrolarını şehit vererek sundu. 2 Mayıs 1981'de Abdülkadir ÇUBUKÇU ve İsrail siyonizminin Filistin Direniş ve Lübnan Yurtsever Hareketine karşı giriştiği saldırıda Veli ÇAKMAK, Kemal ÇELİK, Mehmet ATMACA, İsmet ÖZKAN, Emin YAŞAR, Abdullah KUMRAL, Ahmet MARANGÖZ, İrfan AY, Şerif ARAS ve Şahabettin KURT yoldaşlar, kanlarını akıtarak halkımızın mücadelesinin Ortadoğu halklarının mücadelesiyle birleştirilmesinde ve yakınlaştırılmasında daha da büyük bir itici güç oldular.

Bu dönemde, bir yandan partimizin zindanlarda ve dışarda gösterdiği direniş, diğer yandan düşmanın içerde itirafa zorlama, imha ve provakasyonu ile o zaman daha farkına varamadığımız, görülmemiş bir incelik ve cambazlık, Semir provakatorü tarafından Avrupa'da büyük bir alçaklıkla gizlice geliştirilen tasfiye hareketi, iç içe ve korkunç bir boğuşma içinde geçen bir mücadele yaşandı. Düşman, ideolojik görüntülerin yanı sıra her türlü yöntem kullanırken, direnişin öncüleride yaşamlarını ortaya koyarak bunu boşa çıkardılar ve şehitlik mertebesiyle dönülmeyen bir noktaya getirdiler. Partimiz, bu ortamda ülkeye dönüşün nihai kararını alır ve bunu hemen uygulamaya sokar.

Ülkeye Yeniden Dönüş Ve Yeni Dönemin İlk Şehitleri

1983 baharı, yeniden dönüş ve mücadeleyi yükseltme yılıdır. Bu yılda, zindandaki faşist çete ile provakasyon hareketi, işbirliği halinde, görülmemiş bir çılgınlıkla dişini tırnağına takarak, Ortadoğu zemininde ve zindanlarda gerçekleştirmediklerini bu kez de Avrupa'da düzenleyecekleri sahte bir konferansla gerçekleştirmeye çalışırlar. Çılgınca bir çaba içine girdikleri bu alana da direniş el atar ve 83 bahar direnişleriyle birlikte yakalanan yapıpazlık hak ettikleri yere gönderir.

Mayıs 83, provakasyonun Partimiz

üzlerinde beslediği emellerine kavuşmak için en çok sonuca gitmek istediği bir aydır. Güney Kürdistan'da tamamlanan son hazırlıklar temelinde Orta Kürdistan'da yeniden yükseltmeye çalıştığımız direnişin üzerine Türk ordusunun saldırıya geçmesi, 21 Mayıs'ta 35 yoldaşımız idam verilmesi yöntemleriyle direnişi bastırma girişimleri de Mayıs ayı içinde gerçekleşti. Bu dönemde, Partimiz, mücadele tarihinde en büyük engellemelerle karşılaşmasına rağmen, düşmanın hiç bir çabası, içine girilen doğrultuyu sapırmaya engel olamadı, buna gücü yetmedi.

Yine bu yıllarda ulusal birliğimizin parçalanmışlığına daha da derinleşti. Güney Kürdistan'daki iç çatışmaların yeniden boyutlanmasına üzerine, zafer için kaçınılmaz olan halkımızın birliğini sağlamak doğrultusundaki Partimizin politikasına uygun olarak çatışmaları sona erdirmek ve birlik için ilk adımları atmak amacıyla, sorunu çözümlemeye çalışan Partimizin değerli önderi ve MK üyesi Mehmet KARASUNGUR ile önder savaşçı kadromuz İbrahim BİLGİN yoldaşlar Mayıs 83'te şehit düştüler. Bu, ülkemizin neresinde olursa olsun, halkımızın çıkarı gerektirdiğinde ölüm pahasına da olsa hiçbir şeyi yapmaktan çekinmeyeceğimizin yalın bir ifadesidir.

Partimiz her yeni bir atılıma yöneldiğinde ağır, fakat zorunlu olan kayıplar vermektedir. Yeni dönemin yolunu kızıl kanlarıyla açan şehitler, geleceğe daha sıkı bir bağlılığın temelini oluşturmaktalar ve girilen yolu dönülmemesine devam ettirmeyi manevi komutanlıklarıyla emrediyorlar. Yeniden ülkeye dönüşümüzün de acı kayıplarını verdik. Kasım 1982'de Hêzil Çayında, ajan provakatorlerin, revizyonist inkarcılık ile feodal entrikacılığın suç ortaklığıyla Partimizin değerli önder savaşçı kadroları Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Fuat ERTÜRK, Veysi ŞİMŞEK, Musa İLK, Veysi HANTAS, Hasan ÖZCELİK, ve M. Beşir AKSOY yoldaşlar şehit verdik. Hêzil şehitleri, en baskılı ve zor dönemin nasıl yürekli karşılanması gerektiğini ve en çok da bu tür dönemlerde davaya sarsılmaz bir inançla bağlılığın kızıl yolunu bize gösterdiler.

Her yeni dönemin birer kilometre taşı olan şehitlerimizin anılarına bağlılığın gereği bir kez daha yerine getirildi. Kürdistan Halkının o makus talihini yenmek, yapılan güçlü hazırlıklar temelinde kutsal direnme ve yurtseverlik ruhunu, dağlarımızın doruk noktalarından halkımızın en küçük hücrelerine kadar taşımak üzere başlatılan 1984 bahar atılımı, bunun en anlamlı bir ifadesidir. 1984 baharının yoğun eylemsel ve örgütsel hazırlıkları, hem de 12 Eylül faşizminin kendisini en güçlü hissettiği bir dönemde, Kürdistan'ın son 40 yıllık tarihinin en gelişmiş direnme eylemleri olan 15 Ağustos eylemleriyle semeresini verdi ve bu, halkımızın askeri kuvvetleri olan HRK'nin kuruluşuyla da taçlandı.

Gerek karşı-devrim ve işbirlikçilerince yürütülen azgın saldırı, imha ve pasifikasyon faaliyetleri, gerekse de Partimizin ardı arkası kesilmeyen eylemliliğinin örgütlendirilmesinin doğal sonucu, ne pahasına olursa olsun direnişten vazgeçilmeyecek sürekliliğini garantilemek ve bunun için de 1985 baharını direnişlerle dolu kılmak olacaktı. Nitekim düşman da bunu çok iyi bildiği için, bir yandan "tek tek teslim oluyorlar", "aç kaldılar", "hiç bir yer çıkmıyorlar" biçiminde yalan haberler yayarken, diğer yandan da verdiği rüşvet ve destekle işbirlikçilerini de yanına alıp sürek avı halinde devrimcilerin üstüne yönelerek, güya kış boyunca devrimcileri oldukları yerde bitirebileceğinin hesabını yapma gibi alçakça hayaller besliyordu.

Partimiz, görülmemiş şiddetli kış ortamında dişini tırnağına takarak bir yandan inanılmaz bir ısrarla sürdürürken, diğer yandan 1985 baharını daha güçlü bir örgütlenme ve eylemlerle karşılamamın hazırlıklarını yapmaktadı. Bu faaliyetlerimizi boşa çıkarmak isteyen düşman da çok yönlü hazırlıklarını yapmakta ve

gürülmemiş özel harp yöntemlerini uygulayarak darbe vurmaya çalışmaktadır. 1984-85 kış aylarının ağır tabiat koşullarından da yararlanarak düşman, her yeni atılım öncesi hazırlıklarında olduğu gibi bu kez de onlarca değerli varlığımızı alçakça katletti. Sason'da, Şıran'da şehit düşen yoldaşlarımız, düşman ne kadar kudurgan olursa olsun, düşman ruhu büyüklüğünün her koşul altında gösterilebileceğinin güçlü bir örneğini sundular. Onların, kışın dondurucu soğuğu altında halkımızın yüreğini ılıkılaştıran sıcak kanları, 85 baharını, daha şiddetli büyük bir umut ve yaşam kaynağına dönüştürmüştür. Sömürgeci Türk devleti, halkımıza gözdağı vermek ve ibret olsun diye şehitlerimizi, direniş merkezimiz Diyarbakır'ın dört ayrı kapısına ve mezar dışına gömmeliler. Ama biz de, ülkemizin her bir köşesinde direniş kaleleri yaratarak Diyarbakır'ı toptan TC'ye mezar etmesini bileceğiz. Düşmanın, 85 şanlı bahar atılımımızı bastırmak için sürdürdüğü muazzam baskılara karşı direnişin şehitleri olan yoldaşlarımızın intikamını almada acımasız olacağız.

Yoldaşlarımızın anılarına bağlılığın gereği, bahar atılımıyla birlikte direniş eylemleri yükseltmek yerine getirildi. Onlar, yeni dönemin hazırlık çalışmalarını, kendi eylemlerleyle duyurmak istedikleri ERNK'nin ilanı ve yol açacağı sonuçları görmeyebilirler. Ancak bunun derin bilinci ve inancı içindedirler. Yoldaşları, elden düşmedikleri ulusal kurtuluş bayrağını 21 Mart 1985 günü Türk sömürgeciliğinin burçlarına diktiler. Bingöl, Bitlis, Muş, Şırnak, Diyarbakır, Mardin, Siirt ve diğer alanlarda, ülkenin dört bir yanında, faşist sömürgeçiliğe karşı 1985 bahar atılımının şanlı direniş eylemleri yükseldi.

Sömürgeci faşist Türk devleti, yeni dönemin direniş atılımını engellemek için geliştirdiği özel harp taktiklerini Kuzey-Batı Kürdistan'la sınırlı tutmuyor. Irak ve Türkiye sınırlarının keşitliği hudut boyları olan Orta Kürdistan ile Güney Kürdistan'a kadar da taşıyor. Revizyonist inkarcılık ile ilkel milliyetçiliğe yönelik başarı da sağlayan sındirtme ve onadan uzlaşmaya yönelme çabalarını yoğunlaştırarak hudut boylarındaki faaliyetlerimizi engellemeye çalışıyor. Nitekim TC, ulusal kurtuluş mücadelemize dost olması gereken güçlerin kanatları altına yerleştiği "Sterka Sor"un kalıntılarını olan KUK, Peşeng gibi ajan-provakatörleri ile Sami Abdurrahman gibi seçilmiş bir ajan vasıtasıyla Nisan ortalarında, daha Mehmet KARASUNGUR yoldaşın acısı dinmemiş sekiz değerli önder savaşçı kadromuz, PKK-MK yedek üyesi İdris ÖKMEK (Mesut), bir dönem Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu-demokratik faaliyetlerin önder kadrolarından M. Rauf AKBAY, yine bir dönem Avrupa'da Ulusal KURTAY Kültür ve Sanat faaliyetlerinin sorumluluğunu yürüttüğü olan Celal ERCAN (ozan Sefkan), Lübnan-Filistin direniş hattında 3 yıl kadar PKK temsilcisi olarak çalışan Abdurrahman AYTEMİR (Riyad), Abdulkadir GERGERLİ, Abdullah GÜLSEREN, Sabri ATA, Cemil BAYRAM yoldaşlar, düzenlenen bir komplo neticesinde haince katledildiler.

Yoldaşlarımızın alçakça katledildiği bu tarihlerde, Kürdistan'ın dört bir yanında 1985 baharının direniş eylemleri sömürgeçiliğe karşı patlarken, arkadan vurulan bu hançer, hem maddi ve hem de manevi açıdan çok ağır oldu. Türk devleti, 2 ordusunu, özel eğitimli askeri komando birliklerini Kürdistan'a yığarak aylarca operasyonlar düzenlemesine rağmen bir kaç militanı yakalayamazken, bunun hıncını sempatanları alçakçasına imha ederek alırken, böylesine bir darbenin oldukça acı, acı olduğu kadar da ağır olduğunu hiç de belirtmeye bile gerek yoktur.

Bu komplo, birçok gerçekliğin kavranmasını da ortaya çıkardı. İlkel milliyetçilik ile revizyonist inkarcılık sonuçları çıkarıcı bir temelde yaklaşmakta ve bu nedenle de dostluk görünümü altında, siyasi çıkarları için hareketimizin darbe yemesine kol-kanat gerebileceklerini kav-

ramak ve buna göre politik uyanıklığı ve duyarlılığı her an muhafaza etmek kaçınılmaz bir görev haline gelmiştir. Aynı zamanda, Bağımsızlık ve Özgürlük çizgisinin arlığını her türlü uzlaşmacı çizgiye karşı da direnme temeline korumak gerekiyor. Yeni koşullarda, "yurtsever, komünist" sıfatlar altında "Sterka Sor", "Tekoşin" komploculuğunun nasıl yeniden sergilenebileceği de daha somut olarak görüldü.

Ama, dolaylı-dolaysız düşmandan gelen saldırı ve komplolara, uzlaşmacı çizgilerden kaynaklanan tasfiyeci, inkarcı ve faydacı anlayışları gereği bunları koruyup-kollamalarına rağmen Partimizdeki ve halkımızdaki direniş azmi daha da güçleniyor. Öyle ki daha şehitlerimizin naaşları yerdeyken, ülkemizin her tarafında direniş eylemlerinin sesi gelmekteydi. Günlerce süren çatışmalar, basılan onlarca karakol ve dinmek bilmeyen direniş eylemlerinin sesi, Partimizin 85 baharı direniş atılımı için şehitlerimizin manevi huzurunda halkımıza verdiği sözden ne dost görünümü altında dayatılan gerici tutumların ve ne de düşmanın azgın saldırılarının geri döndürmeye gücü yetmeyeceğini tekrar tekrar kanıtlamıştır.

85 Mayıs'ına, sayıca ve nitelikçe çok daha güçlü kadrolarımız şehit vererek girdik. Siverek direnişimizin yetiştirdiği büyük değerlerden Hüseyin ALTINTAŞ, Karakoçan, Dersim ve Bingöl direnişinin yiğit önderlerinden Mehmet GÜLER ve İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşlar ve yine adlarını bilemediğimiz ona yakın yoldaşımız yüce şehitlik mertebesine kavuşan direniş şehitlerimizle baharı karşıladık. Şehitlerimiz, direnip-direnmeyeceği, yaşayıp-yaşamayacağı belli olmayan, ne idüğü belirsiz Avrupa'lı gruplara masa başında kurulan sahte "Sol Birlik" safasatlarıyla halkımızın birlik özlülerinin gerçekleştirilemeyeceğini, gerçek anlamda birliğin nasıl olması gerektiğinin kendi yaşamlarını ortaya koyarak gösterdiler. Birliğin giden yolu, halkımızın siyasi kuvvetleri olan KUKC'nin örgütlenmesi uğruna aktarılan kızıl kanlarıyla gösterdiler.

12 Eylül faşist genareller çetesi, bir yandan baskı, terör ve katliamlarını ülkemizin her tarafında yeniden yaparken, diğer yandan kontr-gerillanın emriyle Mayıs ayının ilk haftasında, alelacele, faşist Anayasalarıyla bile çelişerek bir suç yasası olan pişmanlık gösterenleri affedecekleri bir provakasyon kanununun çıkardılar. Buna karşılık Partimiz, Türkiye ve Kürdistan ortamında, hiçbir örgütün cesaret edemeyeceği bir mücadeleyi, 85 şanlı direniş atılımıyla dünya kamuoyuna ilan etti. Bu büyük ve soylu bir hamledir. Düşmanın muazzam dayatmalarına karşın bu adımı cesaretle edilmştir. Halkımızın durdurulamaz bir arzusu haline gelen ulusal birliğin yalın bir ifadesi, KUCG adımı büyük fedakarlıklar pahasına atılmıştır. Sağlıklı bir gelişmenin ürünü olan Cephe, ilk etapta bir çok eksiklikler taşısa da, bunlar ileride tamamlanacaktır.

İşte 85 Mayıs'ına geldiğimizde, kayıplar karşısındaki kazanımlarımız budur. Şehitlerimizin acıları ve kayıplarımız çok büyüktür. Ama bağımsız bir vatan ve özgür bir yaşam için bu özveri kaçınılmaz ise, biz bu soylu amaç uğruna binlerce değerimizi feda etmeye bin defa daha hazırız. Dolayısıyla, acıları ne kadar büyük olursa olsun, mademki bu kadar yüce bir gelişmenin yaşamsal kaynaklarıdır, o halde, böyleli kayıpların hergün her saat yüzlerceini veremeyeceğiz.

85 bahar şehitlerimiz, halkımızın çok karanlık tarihinde aydınlık doğuran şafak vaktinin kızı ışınları, halkımızı baharla birlikte özgürlüğe bir adım daha yaklaştıran ilham kaynaklarıdır. Bu dönemdeki şehitlerimizle halkımız her zamanından daha fazla onurlanacak ve yaşam kaynakları olarak görecektir. Bu nedenle de, sürekli minnet ve saygıyla yılan şehitleri olarak anılacaklar ve belleklerimizde ebediyen kayacaklardır. Yakın tecrübemizden de bilmekteyiz ki, onların anılarına bağlılık, zafer için gerekli tüm tedbirleri almakla ve daha güçlü direnmeler geliştirmekle mümkündür. Acılarımız

ne kadar büyük olursa olsun, bağımsızlığı ve özgürlüğü için ilk defa kendi öz iradesini ve bilincini konuşturmaya başlayan halkımız için bunlar yapılmak zorundadır.

Direniş şehitlerimiz, bin yıllık kölelik tarihimizin ödenmesi gereken karşılığıdır. En değerli yaşamın uğruna verilen faturadır. Halkımız için ödenmesi gereken borçlarımız var. Büyük direniş şehidimiz Hayri'nin, hepimiz için bir ahlak belgesi olarak örnek alınacak bir hükmü var: "Halka karşı borçluyuz." Bu borcu ödemek için can bile yetmiyor. İşte bunun için habire kurban vermeye devam edeceğiz. Ve bizim için yaşam artık şu noktaya gelmiştir: Şehit olmak, yaşam denilen olayın tam da bu andaki direnişi ve atılımıdır, bu andaki eylemidir. Bundan biraz uzaklaşıldığında, işte o zaman yaşam ölüme dönüşür, karanlığın içine gömülür. Buna da biz yaşam demiyoruz.

Büyük direniş şehidimiz Mazlum, katledildiğinde söylediğimiz gibi, onlar, ölüme giden yolu izlediler. 85'e vardığımızda, tüm şehitlerimiz birleşerek kol-kanat gerekerek, korku ve karanlık denilen deşşete köprü olup geleceğe ışık saçtılar. Ve bugün, Kürdistan halkı için, geçmişte çok zor olan ama her zamankinden daha kolay hale gelmiş olan bağımsız vatan ve özgür yaşam için hayatını feda etme, bir ahlaki hedef haline gelmiştir.

Eğer bugün Partimiz, yüzlerce önde gelen militanını, gözünü kırpmadan bu ahlaki ifadenin bir gereği olarak ileri sürüyorsa ve onların arasında halkımızın her kesiminde genç-ihitayr, kadınerke onbinlerce namuslu yurtsever insan direnişe kalkmakta kararlı ise, bu demektir ki şehitlerimizin anısı tek onurlu yaşam kaynağıdır. Dolayısıyla da halkımızın saygı ve minnetle anacağı gerçek değerler bu olmaktadır. Tüm bu nedenlerle şehitlerimize ne kadar borçlu olduğumuzu, onlar şehitlik mertebesine ulaşırken bile "borçluyuz" demeleri, biz yaşayanlar için borcun ne kadar fazla olduğunu göstermektedir. Bu borcumuzu ödemek için, tüm nefes ve kan atımızı devrimci düşünce ve eylemi en verimli bir şekilde gerçekleştirmek uğrunda harca-yacağımıza dair ettiğimiz yeminle yaşamaktan başka bir yaşamı tanımayacağımıza dair verilen sözü tekrarlıyoruz.

Partimiz Direniş Şehitlerinin Anısına Daima Bağlı Kalacak ve Devrimde Zafiri Yaratarak Karşılık Verecektir.

Partimizin bu direnişinde çıkarılması gereken öz nedir? Partimize her darbe vurulduğunda, değerli militanlarımız şehit düştüğünde anılarına bağlılığın gerekleri, tüm yetenekler ortaya konularak, Partinin ve Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi katbekat ilerleye götürülerek, Parti iradesi ve bilinci daha da yoğunlaştırılarak yerine getiriliyor. Ve bugüne kadar gelişimimizi sağlayan bu oldu ve bundan sonra zafere götürece biricik doğru yöntem de budur.

Haki yoldaş aramızdan ayrıldığında, gerçekten yaşam gücümüzün önemli bir bölümünü yitirdiğimiz derin bir acısıyla kavrınıyorduk. Eğer daha sonra bu acıların altından kalkabilmişsek, tekrar tekrar canlanarak daha da güçlenmesini bilmişsek, bu, direniş şehidi anısının gereğinin mutlaka yerine getirilmesinin bir sonucu olmuştur. Eğer öyle yapılmamış olsaydı, tarihimizde çokça görüldüğü gibi, gidenlerin kaşla göz arasında unutulduğu ve yine yakın tarihte görüldüğü gibi bir çok devrimci önderin anısının saptırılarak burjuvaziye peşkeş çekildiği olumsuzluğunun bir benzerini de biz yaşamış olacaktık ki, bu da soysuzlaşmanın ve dökeler takımı içinde yer almanın altlığına düşmek olacaktı. O halde aktılan her damla kanın anlamını, mutlaka en soylu varlığıyla olan Partimizin bilinç ve irade gücüne dönüştürerek, bunu da gidererek tüm halkımız yüce çıkarlarının en gelişmiş ifadesi olarak pekiştirmek ve böylelikle direniş şehitlerini ölümsüz kılmak gerekiyor.

mak gerekiyor.

İşte anıya bağlılık, böylesine bir kaynak olmasını başarabilmektir. Bu, her devrimci mücadeleden görülen, tarihin tüm ileri çıkış hamlelerinin başarıya aşılmasında kendisini dayatan devrimin bir kanunudur. PKK'nin, bu kanunu kendi yaşamını belirleyen bir ögesi haline getirmesi elbette ki kolay olmamıştır. Muazzam fedakarlıklar, özellikle de insanı esas almaya ve yeteneklerinin sonsuzluğuna güvenme, insanı en gelişmiş teknik araçların önünde görme, eğer yasal bir hak uğruna insanlar biraraya getirilmişse başarı gücünün son derece yüksek olabileceği şeklindeki ilerici insanlığın benimsemeye doğru anlayışının doğal bir sonucu olarak kavranmalıdır.

Her direnişin yeniliğe uğraması, şehitlerin anılarına bağlılığın gereklerinin yerine getirilmemesinin olumsuz mirasını etkisiz kılmak, halkımızın kendi öz çıkarları için gözünü kırpmadan ölüme yaşamı yaratacak bilgi ve katılım düzeyini gerçekleştirmek son derece önemlidir ve her devrimci çıkış için vazgeçilmez bir şarttır. Direniş şehitlerimiz, geçmişin karanlık, durgun ve bilinçsizliklerle örülmüş atılması yaşamı ile yeniden doğuşun güzel ve onurlu yaşamı arasında bedenleriyle bir köprü rolü oynadılar ve onları böyleli bir yaşama çağırarak büyük bir ilgi seviyesinin oluşmasına temel teşkil ettiler.

PKK, militanlarının nitelik ve nicelikçe hiç de küçümsenmeyecek varlığının önemli bir bölümünü şehitler kervanına kattı. Halkımızın çıkarları için yaşadığını ve bunun için gerekirse canını bile seve verebileceğini, gençliklerini halkı ve ideolojisi uğruna gözleri önünde feda ederek kandıladı. Böylece en sıradan bir yurtseverin dahi takdiri kazandı. Böylece direniş şehitlerimizin, tarihimizin yenilenmesinde, halkımızın çağdaş yaşama doğru adım atmasındaki rolleri daha da belirgin bir özellik kazanmış oluyor.

Direniş şehitlerimiz, halkın önderleri Partinin öncü gücü olarak, yaşayan militanları olan bizler için, büyük birer yol gösterici ve manevi komutanlarımız rolünü de oynamaktadırlar. Bugün mücadelemizin bir çok alanlarında, Partili militanlar bir çok zorlukların ve engellerin önlerine çıktığını, düşmanın muazzam zorluklar çıkardığını belirttik bunun nasıl aşılması gerektiğini düşünmekteyiz. İşte tam da bu noktada, kendilerine dayanarak yapacakları belirleyici değerlerimizin şehitlerimiz olduğuna bir kez daha hatırlamak istiyoruz. Unutmamak gerekir ki, şehitlerimiz manevi önderlerimizdir, onların anıları gerçek emir ve komuta kadememizi teşkil etmektedir. Onlara dayanarak, en aşılmaz denilen zorluk ve engellerin aşılabileceğine güven duymalıyız. Şehitlerin anılarına bağlılığın gereklerinin nasıl yerine getirildiği konusunda Parti Önderliğimizin tutumu her konuda olduğu gibi bunda da bize yol gösteriyor, önderlik ediyor. Bir yığın zorluğa, engellere rağmen Partiyi, önemli badirelerden kurtaran, her zorlu dönemde Partiyi koruyup düzlüğe çıkaran Parti Önderliğimizin pratiği, anılara ve mücadeleye bağlılığın gereklerinin nasıl yerine getirileceğine dair ölçüleri ve kuralların neler olması gerektiğini bize gösteriyor.

Yenilen her darbenin, on kat, bin kat bir gelişmeyle karşılık bulması parti tarihimizin bir gerçekliği değil midir? O halde direnişin şu veya bu alanında, şu veya bu safhasında yediğimiz her darbe

karşılık, Partimizin şanlı direniş geleneğine dayanarak, o darbeye defalarca karşılığını vererek onu bir gelişmeye dönüştürmek zorundadır. Halkımızın içinde bulunduğu sosyal, siyasal ve kültürel konumun bunca gelişliğine ve olumsuzluğuna rağmen halta bu kadar gelişme, bilinçlenme ve örgütlenmeye yol açan, başta en vahşi baskıların uygulandığı zindanlar olmak üzere, her alanda bu kadar güçlü gelişmelere yolaçabilen militanlar topluluğuna sahip iken, bunların yaşamları ve mücadeleleri yaşam içinde temsil edilip uygulandığında başarılamayacak hiç birşey yoktur.

Parti militanları, sadece zorlukları aşarak değil, aynı zamanda bunu olumlu görevlerle tamamlamak için de gerekli güç kaynağını, irade ve kararlılığı bu kaynaktan bulabilirler. Her militan, halkımızın içinde bulunduğu düşkünlüğü, çağdaşlığı ve karanlığı düşündükçe, çağdaş gelişmeleri ve çekiciliği gördükçe, direniş şehitlerinin takipçisi olma rollerini bir an unutmamak, önüne çıkan görev ne kadar zor olursa olsun, üzerine büyük bir saldırı ve fethetme, kazanma ve geliştirme ruhuyla atıldıkça, başarılamayacakları bir görev olmasa gerek. Bu anlamda şehit olmak da en az bir zafer kadar önemli bir değer taşımaktadır. Bu anlamda, şehitlerimizin aramızdan ayrılır gitmesi değil, tam tersine karşımıza kendilerini bir zafer abidesi gibi dikmeleri sözkonusudur. Yaşamın ve ölümün bu biçimde anlaşılması ve yorumlanması gerekiyor. Kim ne derse desin, PKK şehitleri, halkımızın yaşayan, ölümsüzleşen ve gerçek bağlanması gereken değerleridir. Onların kutsal ibadetgahında, onlarla dolu yaşadıkça, gerçek devrimci yaşam gerçekliğine kavuşmak mümkün olacaktır.

Hiç bir militan, ne ve nasıl yapmalıyım diye bocalayamaz. Partimizin kutsal değerlerine bağlı kalındığında, görünüşte öncü sıfatı taşıyıp öde ona ihanet edilip, eksik yaşanmadığında, devrimci kazanma ve yaratma azmiyle hareket edildiğinde yapılamayacak ve başarılamayacak bir şey yoktur. O halde hangi bahane ileri sürülebilir ki? Örgüt veya ordu mu kurulmak isteniyor, düşmanın bir provakasyonu veya bir pususu mu boşa çıkarılmak isteniyor, gerekleri yerine getirildiğinde, başarıyla sonuçlandırılmak için herhangi bir neden yoktur.

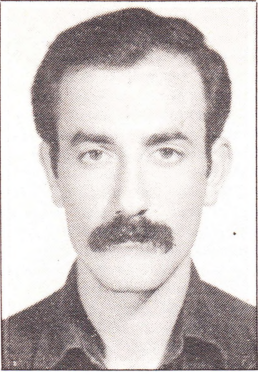
Tüm görevlerimizi başarıyla yerine getirmede Partimizin şanlı geçmişine bakmalıyız. Bunda geleceği görebilmeliyiz. Her birisi birer kahramanlık abidesi olan direniş şehitlerimizin manevi komutanlığı altında yenemeyeceğimiz bir güçlük, elde edemeyeceğimiz bir başarı düşünülemez. Bundan sonra da, daha büyük bir azim ve coşkuyla halkımızın kaderini kökten değiştirmek istiyoruz. Muazzam boyutlardaki bilinçsizliği, örgütsüzlüğü ve eylemsizliği aşarak halkımızın iradesini yıkılmaz bir noktaya getirmek istiyoruz. Halkımızın parçalanmış birliğini çeliktan bir birliğe dönüştürmek, her türlü engele rağmen her koşul altında Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini sürdürebileceğimiz bir düzeyde çıkarmak istiyoruz.

O halde halka, ideolojiye ve Partiyeye bağlılık mı diyoruz? Bu anıların gereğini halka kavratıp, bu temelde ayağa kaldırarak, Partimizin ruhu olan direniş fiderlerimizi sonsuzlaştırmak, bu ruhu, yaşayanlarımızın kendi benliklerinde somutlaştırması ve tüm bunları zaferle taçlandırmak gerekiyor. İşte parti militanlığının, direniş şehitlerine bağlılığının anlamı böyle kavranmalı ve gerekleri yerine getirilerek, anılara layık olunmalıdır.

● Hiçbir şey bu anıların gereklerinin yerine getirilmesi önünde engel olarak kabul edilemez!

● Hiç bir şey bahar çağında kendini halka feda etmek kadar değerli olamaz!

● Direniş şehitlerimizin anısına devrimci ve yeterli bağlılık bizi zafere götürece en temel değerdir!

Adı ve Soyadı: İDRİS ÖKMEN
Kod adı: Mesut
Doğum yeri: Kars

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen İdris ÖKMEN, daha çok genç yaşta iken yaşamın sorumluluğunu duyarak yetmişmiş aydın bir kişiliğe sahipti.

1971'lerde Türkiye'de kabaran devrimci-demokratik hareketi etkisiyle, genelde devrimciler ve devrimci düşünceye sempati duyan İdris ÖKMEN, bu dönemden itibaren kendisini geleceğin güçlü devrimcisi olarak hazırlamaya başlamıştır.

1974-1975'li yıllarda gelişmeye başlayan devrimci-gençlik hareketi içinde yer alarak, memleketi olan Kars'ta pratik faaliyetlerde bulunan İdris ÖKMEN, yörede düzenlenen tüm tartışma toplantılarına ve seminerlere aktif olarak katılarak, daha güçlü bir devrimci olmak için marksist-leninist ideolojiye kendisini donatmaya başlamıştır. Daha o dönemden itibaren proletaryaya yabancı anlayışlardan ve davranışlardan anımsamak için kendisine karşı yoğun bir mücadele veren İdris yoldaş, ulusal kurtuluşçu düşünceler henüz etkinliğini her tarafta duyurmadığından Kars Halkçı Yurtsever Gençlik Derneği bünyesinde görevler alarak, halka karşı devrimci sorumluluğunu yerine getirmeye çalışmıştır.

1977 yılında Üniversite imtihanlarına katılmak için gittiği Ankara'da Hareketimizin önder kadrolarıyla tanışan ve yoğun tartışmalar sonunda ulusal kurtuluşçu düşüncelere sempati duymaya başlayan İdris ÖKMEN, Kars'a döndükten sonra ne pahasına olursa olsun, uğruna mücadele edilmesi gerektiğine inandığı davaya sıkıca sarılarak aktif bir militan haline gelmiş kısa sürede profesyonel devrimciliğe başlayarak Hareketimiz saf-larına katılmıştır.

Bir yandan ulusal kurtuluşçu ideolojiyi özümsemeye ve kendisini eğitmeye çalışan İdris yoldaş bir yandan da bulunduğu alanda ve çevresinde propaganda-ajitasyon faaliyetleriyle ve eylemlerle devrimci mücadeleyi yükseltmeye en ayak olmuştur. Sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da kendi örgütlenmesini yaratmak için açtığı ve sıçrama tahtası olarak kullandığı Eğitim Enstitülerine doldurulan sivil faşist teröre karşı, Kars'ta da Hareketimizin başlatıldığı şiddet temelindeki mücadeleye bizzat planlayıcı ve uygulayıcı olarak katılan İdris ÖKMEN, oldukça kararlı ve militan bir pratik sergilemiş tir.

Ulusal kurtuluş siyasetimizin Kürdistan halkıyla bütünleştirilmesi faaliyetleri esnasında çıkan bir olayda sömürgeci tarafından yakalanıp ve kısa bir süre sonra bırakılan İdris ÖKMEN, bir müddet sonra tekrar yakalanarak cezaevine ko-

nulmuştur. Cezaevinde kaldığı dönem içinde bir çok kişiyi eğiterek, burayı da bir okul haline getiren İdris yoldaş, yazdığı bir raporunda bu alandaki durumu şöyle anlatmaktadır: "Cezaevinde iken arkadaşlarla (140-150 kişi) eğitim çalışması yapıyorduk. Çeşitli tartışmalar, spor yapıyor, arada bir düzenlenen formlara katılıyorduk. Davranışlarımızla tüm tutuklular arasında saygı uyandırmış, örnek gösteriliyorduk." Bir süre cezaevinde kaldıktan sonra düşmanın istediği hiç bir ipucunu vermediğinden serbest bırakılan İdris yoldaş, dışarı çıkar çıkmaz yeniden aktif faaliyetlerine başlamıştır.

12 Eylül askeri-faşist darbesinden sonra bir grup yoldaşıyla birlikte kırsal alana çekilerek, Kürdistan dağlarının doruklarında direnişini sürdüren İdris ÖKMEN, faşist sömürgecilerin yoğun baskı ve operasyonlarına karşı partiyi ait malzemeleri de gözbebeği gibi korumuştur. Faşist sömürgeciliğin partimize ve PKK'ne karşı açtığı imha savaşını boşa çıkarmak için uygulanan geri çekilme taktiği ve bir çok alanda tutukluların ve şehit düşmelerin yolaçtığı ilişkilerdeki kopukluktan dolayı İdris yoldaş ve beraberindeki diğer yoldaşlarla da bir müddet Partinin ilişkileri kopmuştur. Bu dönemde de en ufak bir yalınlık emaresi göstermeyen ve insiyatifini kullanarak partimizin bölgedeki faaliyetlerini kesintiye uğratmayan İdris ÖKMEN, örnek yaşamı ve mücadelesiyle yıllarca dağlarda çok az olanak ve kadroyla kalınasa da, sömürgeci zulmün en korkunç baskıları altında yaşansa da, yıllarca partiyi ilişkiler kopsa da devrimci sorumluluğunun gereklerini yerine getirilebileceğini kanıtlamıştır.

Daha sonra, Partinin Kars yöresinde de ilişki kurduğu dönemde kopuk bulunan ilişkilere yeniden kavuşan İdris ÖKMEN, sevincini şöyle dile getirmektedir: "Gelişmeler öğrenildiğimizde, bu kadar gelişmenin olacağını tasavur edemediğimizden çok sevinçliydik. Hayatımızın en mutlu anlarını o zaman yaşadığımızı belirtiriz".

1984'te yurtdışına çıkan ve Ortadoğunun sıcak savaş zemininde, partimizin sunduğu olanakları en iyi bir biçimde değerlendirerek bir yandan siyasi ve askeri eğitimini gerçekleştiren, diğer yandan da geçmiş mücadelesini yeni dönemden aldığı perspektifle değerlendiren İdris ÖKMEN, bu rapor haline getirerek, deneyimlerinden Partinin ve yoldaşlarının da yararlanmasını sağlamıştır.

Kararlı ve azimli yapısıyla kendisini kısa sürede birincil donatan İdris ÖKMEN, önder militan düzeyine çıkarak, PKK-MK yedek üyeliği getirilmiştir.

Halka ve Partiye en çok hizmet sunacağı en verimli ve olgunlaşmış çağında, büyük bir coşkuyla Kuzey-Batı Kürdistan'a giderken, ilkel milliyetçiliğin ve revizyonist-inkarcılığın himaye ettiği ajan provakatorların düzenlediği komployla 16 Nisan 1985'te alıncaya katledilen 8 PKK kadrosunun bulunduğu grubun sorumlusu olan İdris ÖKMEN, yaşamı ve mücadelesiyle bizlere örnek devrimciliğin seçkin bir simasını göstermiştir.

Her direniş şehidimizin anısına bağlılığımızın gereğini yerine getirdiğimiz gibi, İdris yoldaşın anısına bağlılığın gereğini de, tasfiyei komplocu ve provakator ajan-milis şebekeleri dağıtarak, ulusal kurtuluşumuz ölümlük engelleri ortadan kaldırarak yerine getireceğiz.

***

İdris Ökmen'in Raporundan Bölümler

HATA VE EKSİKLİKLERİMİZ

Her devrimci örgütün, partinin siyasal faaliyetlerinde karşılaşılabileceği gibi, devrimci bir birim ve kişi de çeşitli hata ve eksiklikler içerisine girebilir. Bu durumun ülkenin ulusal-toplumsal yapısından kaynaklanan etmenleri olduğu gibi, esas olarak siyasal faaliyet içerisinde yer alan parti, örgüt, birim ya da kişinin politikayı doğru hayata geçirememesi vb. nedenleri de vardır. Bizim kısa süreli devrimci pratiğimizde de bu durumun ortaya çıkması mümkün değildir. Hele hele ulusal-toplumsal yapıdaki gerilik, yabancılaşma, işbirlikçilik ve inkarcılık düşünüldü, buna karşın Hareketimiz genç ve tecrübesiz oluşu, devrimci bir mirastan yoksunluğu göz önünde tutulur ve saflarımızda sayıları epeyce olan küçük-burjuva, komünistleşmemiş unsurların laf anlamazlığı, yarattığı tahribatlar da bu duruma eklenirse bizim bu durumu daha kötüsünden yayıyacağına gerçeği çıkar ortaya. Bu tür durumlarda örgütler de tümden yok edilebilirler. Fakat Hareketimiz, özellikle önderliğin uzak görüşlü, basiretli, her şeyi önceden görüp, tedbir geliştirmekte dayatıcı politikasının belirleyiciliği altında ayakta kalabilmişsek, bu durum iyi kavranmalıdır. Yani örgüt olarak varlığımız bile büyük tehlike altındaydı. Eğer bugün belli bir gücü koruyabilmiş, ayakta kalabilmişsek bunun ana nedeni önderliğin uzak görüşlülüğü ve buna bağlı olarak geri çekilme taktiğidir. Yoksa onca hata ve eksiklik içerisinde ne kadar dayanabileceğimiz açıktı. Bir kez daha halk olarak PKK'nin şahsında tarihe gömülebilecekti.

Geri çekilme dönemine kadarki Türkiye ve Kürdistan devrimi adına hareket eden güçlerin durumu bellidir. Birçok yazımızda da genişçe ele alınmıştır. Bu dönem içerisinde meydana gelen hata ve eksiklikler nedenleriyle birlikte Politik Rapor'da ele alınmıştır. Bu belirmelerin ışığında Kars'ta gözlemlendiğimiz hata ve eksiklikleri şöyle sıralayabiliriz.

1- İçinde yer aldığımız pratik-örgütsel faaliyet, salt dar pratiklik içinde hareket edilecek geliştirilemezdi. Teorinin yol göstericiliğinde olması esastır. Bu konuda merkezi ilişkinin zayıflığı ya da alanda bulunan insanların yetersizlik ve gerekli desteği veremeyiş gerekeceği olarak kabul edilemez. Eğitimimiz ciddi bir biçimde ihmal edildiği, hem de diğer arkadaşları geliştiremediğimiz, eğitemediğimiz ortadadır. Kendi dârlılığın, yetersizliğimizi aşamadık. Özellikle içteki sorunlara kaplanarak, bir kitap bile okumaya, siyasal gelişmeleri takip edip yorumlamaya oldukça ihmal ettik. Eğitim olgusuna gereken önem verilmeyince pratiğe de doğru yol göstericilik yapılamıyor, gelişmelerin ardına düşülüyordu. Bu durum bizdeki siyasallaşmaya da zayıf lafıydı, gerektiği derecede siyasallaşamıyorduk. Bundan dolayı da ne gelişmelerin yönünü yeterince sayıyabiliyor, ne de gelişen olaylara doğru müdahalelerde bulunabiliyorduk.

2- Devrimci mücadelede oldukça yeni olduğumuzdan profesyonellik adına ilkel ve amatör bir çalışma yürütüyorduk. Dar kapsamlılıktan da öteye, adeta bu ilkel ve amatör kalmada ayak dirmeye vardı. Kendimizi profesyonelleştiremedik. Bu durumumuzun, çıkan sorunların ağırlaşmasında ve doğru çözümlerin getirilemesinde önemli payı vardır.

3- Önemli bir kadro eksikliği mevcuttu. Varolan kadrolarda da bilinç ve önemim eksikliği yoğundu. Hareketimizin genelde yürüttüğü mücadele ve Kars özgünlüğünde yürütülen mücadele ile kitlelerden

önemli bir kesim saflarımızda yer almıştı. Biz bu potansiyeli yeterince değerlendirep, eğitilmiş ve bilinç yönünde gerekli donanımına sahip, profesyonelleşebilecek kadro yetiştiremedik gibi, kendimiz de bu ölçülere ulaşamadık. Öyleki bir yığın görev var, kitlelerde önemli etki yaratılmış ama bu görevleri yerine getirecek, kitleleri yönetebilecek, yeterli kapasiteye sahip kadroların olmaması yüzünden bu görevlerin üstesinden düşürememiştir. Çeşitli görevlerde çalışan arkadaşları yeterince bu görevlerine hazırlayamadık. Bir çok yakalanma, başka alana göndermeye kaçma, bırakma vb. durumlarda yer boşluğu doğmaktaydı. Kadro yedekleri yaratılamamıştı. Bu da sürekli bizi, yaratılmış olan geniş sempati, olumlu etkiye rağmen gelişmelerin gerisine düşürüyordu.

4- Genelde örgütlenme yetersiz olduğu gibi, dayanıklı örgüt de oluşturulmadı. Bir yığın içli, köylü, aydın-geçen ile ilişki var. Fakat bu ilişkiler örgütlenememiş, ilişkileri yönetecek ve gerekli birikim ve desteği sağlayacak örgütler yaratılamamıştı. Sorumlu olan kişiler de pratik dârlığa düşerek her işe koşuyorlardı. En başta da bölge örgütü bu durumdaydı. Her işe koşuluyor, gerekli plan ve programlar geliştirilmiyor, doğru, yeterli bir yol göstericilik yapılamıyordu.

Temsilci, komite, birim diye

masında belli bir etki yarattı. Buna merkezi ilişkinin zayıflığı da eşlik etmekteydi. Bu durumun etkisiyle geneldeki gelişmeleri takip edemiyor, hareketleri sıcak bir bağ oluşturamıyorduk. Yaratıcı, sağlıklı bir çalışma ile aşılabilecek bu durumu aşamamak, zayıf olan merkezi ilişkiyi güçlendirmek, Parti ile sıcak bağlar yaratamamakta bölgenin bir eksikliğidir.

6- Siyasal faaliyette bulunan her güç mutlaka uzak görüşlü olmak, geleceğin muhtemel yönünü saptamak zorundadır. Bu özelliğe sahip olmayan siyasal oluşum sürekli beklenmedik olaylarla karşılaşır, umadığı darbeler yer. Ancak bu meziyeti bulunan ve saptadığı muhtemel gelişmelere göre hem kendisini, hem de dayandığı ilişkileri hazırlayan kişi, güç, birim, parti, örgüt vs. kendisini yenilmez karşılarında güçlendirir, yenilmez kalır. Tersi durumda ise yenilgi alır, düşman karşısında zayıf düşer.

Bunu, bizim durumumuza uygulamamızda vahim bir durum karşımıza çıkar. Uzak görüşlü olunamadığı, gelecek önceden yeterince kestirilemediği gibi, açık olan muhtemel gelişmelere göre de hem kendimizi, hem ilişkilerimizi hazırlamayıp, yapılması zorunlu teknik tedbirler geliştiremedik. Bunu eğitimimiz güçlendirerek, pratik eğitimde pismış kadrolar durumuna gelecek, dar da olsa illegal temelde

İdris ÖKMEN 1984 yazında
Ulusal Önder A. ÖCALAN ile birlikte

yapılan atamalarda verilen görevlere layık olma bir yana, yeni sorunların kaynağı oluyordu. Bu sorunlar bizi de bütünüyle uğraştırıyor, fazla iş yapılamıyorduk. Zayıf olan örgütlenmemiz içten ve dıştan gelecek her türden saldırılara karşı dayanıklı değildi. Kalıcı ve dayanıklı, her türden dış saldırı karşısında güçlülüğü koruyabilecek, yapılan saldırıların boşa çıkaracak örgüt yapımız yoktu. Ağır baskı koşullarında, içinden gelen sosyal yapının olumsuz etkileri de taşınarak hareket etme, laf anlamamazlık, kariyerizm, duyarsızlık ve komünistleşmede çekilen zorluklar bu durumda önemli yer tutar.

Kitle örgütlenmesindeki yetersizliğe ayrıca toplumsal bir kategori olan kadınlar sorunu da eklenebilir. Biz bu konuda da yetersiz, yanlış davranışlarımız gibi, bünyemizde feodal, küçük-burjuva anlayışlarla soruna bakılmaktaydı. Halbuki doğru bir örgüt çalışması ile kadınlar arasından da tutarlı devrimciler çıkarılabilir.

5- Bölgenin coğrafi ve ekonomik özelliklerinden dolayı Türkiye ve Kürdistan'da ayrı, kenar düşen bir tecrit durumu yaşanmaktadır. Ticaret daha fazla Erzurum'da yoğunlaştığından, Kars fazla açılım sağlayamamaktadır. Bu durumun siyasal hayata da etkisi olmaktadır, tecrit durumuna düşmektedir. Bizim üzerimizde de etkisi olan bu durum Parti ile ilişkimizin zayıf kal-

dayanıklı örgütlenme yaratarak, şehirde ve kırsal dayanacak üs noktaları oluşturarak yaratılabilir. Teknik yönünden kendimizi her türlü düşman saldırısına karşı hazır tutabiliriz. Bz bunu yeterince sağlayamadık. Yaptığımız bazı şeyler oldu elbette. Ama bunlar yetersiz kaldı.

7- Doğru bir ideolojik-politik görüş açısına sahip olunmasına rağmen, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerinde önemli yetersizlikler içerisindeydi. Bögesele olarak bir yayın faaliyetimiz yoktu. Düzensiz de olsa çıkarılan birkaç bildiri bu konudaki istenen karşılığı veremekte çok uzaktı. Az da olsa elimizde bulunan merkezi yayınların yeterince kitlelere götürüp, kavratmış da söylenemez. Çoğu sözlü olan propaganda ve ajitasyon faaliyetlerimiz de düzensiz yoksun, sevsizse oldukça düzensiz bir biçimde yürütülüyordu. Rastgele herkes propaganda yapmaya kalkıyor, yöntemimiz bir biçimde önüne her gelene derme-çatma bir şeyler söylüyordu. Anlatılanlar da yeterli izahtan yoksun olduğu gibi, bazen yanlış şeyler de anlatılıyordu. Ayrıca örgütümüzün içerisinde yürütülmüyordu.

8- Baştan itibaren çalışmalarımız özellikle şehir merkezlerinde yoğunlaştı. Bu çalışmalarımız köklü, örgütlü bir biçimde sürdüremediğimiz gibi, daha sonra 1979'ların sonu, özellikle de 80'lerde kura dü-

zenli çekilemedik. Kıra çekilince de şehirde önemli boşluk doğdu. Kıra da sağlıklı bir ilişki ağı yaratamadığını gibi, şehirle olan bağ da düzene kavuşturamadık. Daha çok köyden köye, dağdan dağa koştu-rup, düzensizlik içerisinde hareket ettik. Kalcı bağlar yeterince oluş-turamadık.

Kıra da halkla olan ilişkileri-mizde oldukça açık davranış, gizli-liğe gereken dikkati gösteremedik. İhbarcı-muhbir ağı etkisiz kılındığı halde, gizliliğe gereken önemi ver-mediklerimizden dolayı daha sonra bu yüzden önemli zararlar gördük. Yine birçok sağlıklı ilişkiyi sürdürerek diğer çalışmaların ihmal edilmesi olayı yaşandı. Köyler örgüt çalış-ması yerine salt barınma, ihtiyaç karşı-lama yeri anlayışıyla kulla-nıldı. Köyler arası aşiret, aile vb. ilişkilerle, toprak sorununa el atıl-dığı halde, sağlıklı çözümler getiril-ip Parti otoritemiz hakim kılın-madığı gibi, gerekli örgüt çalışması da yapılamadı. Bu da bize karşı fay-dacı, menfaat temelinde yaklaşım-ların doğmasına yol açtı.

Alınan yarımlar düzensiz oldu-ğu gibi, çar-çur edilmeler yaşıyor, dıymızdaki -bazen de birdemki-bazı-lan adımı kullanarak halktan zorla vb. yollarla para vs. alıyor-lardı. Bu konu da örgütlenibilir, halka zarar verici ilişkiler önlene-bilirdi.

9- Devrimci bir otorite bilgi, tec-rübe, yetenek, açık görüşlülük eği-tici olma, sağlıklı bir eleştiri, öz-eleştiri mekanizmasını işletme, a-zami fedakarlık, enerjik ve çokluksu çalışma üzerine kurulur. Yeterli yöneticilik de bu mezyetlere sahip olmakla sağlanır. Oysa biz eğitim-mizi ciddi biçimde ihmal ettiğimiz-gibi, yeterince eğitici davranma-mıyor, çoğu kez yetkililerimize sig-nararak hareket ediyorduk. Bu da elbetteki küçük-burjuva, alıesek, mahalli ve sömürgeci kültürün üze-rimizdeki etkileri ve proletar sınıf egemenliğini yeterince özümseyme-yemizden ileri gelmekteydi. Durum böyle olunca, aramızda ve diğer arkadaşlarla ilişkilerde yete-rince uyum sağlanamıyor, olum-suzluklarımızın üzerine gitmede yetersiz kalınıyordu. Çok basit sor-unlardan bile aramızda ciddi tar-tışmalar doğuyordu.

10- Askeri çizgimiz ve eylem hedeflerimiz çok açık bir biçimde olmasına rağmen, eylemlerimizde de önemli hata ve yanlışlıklar içine giriliyordu. Vurulacak hedef doğru belirlendiği bazı durumlarda bile hedefe vurulmuyor, olumsuzluk-lara yol açıyordu. Bazen de rastgele seçilmiş hedeflere yöneliyor, dü-zensiz eylemlere giriliyordu. Yine birçok arkadaş kendi başına eylem yapmaya, rastgele hareket etmeye kaynaklı. Bu durum tabir uyuysa bir eylem anlayışı yaratıyordu. Gerekli örgütlenmeye kavuşturula-mamış askeri yapılanmamız dü-zensiz-plansızlıkta içineydi. Ba-zen aile, kabile, kişisel ilişkilerle alet olan eylemlerimiz de olmadı değildi.

11- Dıymızdaki sosyal-göven, küçük-burjuva reformist milliyetçi-leri ile aramızda çıkan sorunlar ideolojik mücadele, ilkel yaklaşım, politik esneklik yoluyla çözümlene-bilir, onların uyuşmalarına geline-meyebilirdi. Bazı görüşlere eylem ve güçbirlikleri gerçekleştirilebilirdi. Bu konuda da önemli eksik ve yete-rsizliklerimiz oldu.

12- Kanımca genelde varolan Par-tinin güvenlik örgütlenmesi ve buna bağlı iştirak faaliyetlerini Karş bölgesinde sağlayamadık.

Yukarıda belirlemeye çalıştığım hata ve eksikliklere bazılarını daha da eklenilebilir. Fakat esas olarak belirlediğim konular, içinde dâhil olan hata ve eksikliklerin özünü ver-mektedir. Bunların nedenleri ise şöyle belirlenebilir: "Ülkemizin

geri bir toplumsal yapıda oluşu; oluşan sınıfların netsizlik ve ge-kileliziği; hastalıklı unsurların Ha-reketimizin bünyesini kemirmesi; soaflarında yer alan unsurların ge-nellikle köylü ve küçük-burjuva oluşları ve bu yapılarına özgü özel-liklerini Partide taşırmaları, birey-cilikte ısrarlı davranmaları; geç-miştenden devraldığımız devrimci bir mirasın bulunmaması; sosyal-göven ve küçük-burjuva reformist mil-liyetçi akımların yarattığı tahribat-lar; sömürgeci kültürün etkileri ve ulusal inkarcılık ve ihanetin güçlü-lüğü; henüz Hareketimizin çok genç ve tecrübesiz oluşu; eğitim yetersiz-liği ve bunun ihmal edilmesi; böl-genin tecrit durumu; yönetim ye-tersizliği vb. olgulardır. Bu konuda Politik Rapo'da belirlenen özel-likler pratik mücadelenin zorluk-larının dayattığı aşamada, kad-roların amatörülüğü, ilkelliği, dar pratikçiliği sonucunda güçlü pro-fesyonel devrimciler örgütünün yaratılamaması temel etmendir. Diğer tüm nedenler bu ana neden-den kaynaklanmaktadır" tesbiti böyle içine de doğrudur. Ancak bu hata ve eksiklikler aşılamayacak ve güçlü bir yapı oluşturulmayacak bir durum yoktur. Eğer bu, içinde bu-lunduğumuz yetersizliklerin üze-rinde ciddi bir şekilde gidilir ve yeni döneme güçlü bir biçimde girilirse daha güçlü pratikler sergilenebil-ri.

...Genel olarak sınıfların ve halkların tarihlerinde geri çekil-meye yol açan nedenler, ara evreler olmuştur. Ama bu evre daha fazla bir güç biriktirerek, hazırlıklarını yoğunlaştırarak yeniden dönüşle ya-sanmışsa tarihî açıdan olumlu bir işlemler sahip olmuştur. Fakat tersi durumda, yani kaçış, ilticacılık, geriye dönme biçiminde sonuçlan-mışsa adına yola çıkan değerlere ihanet etme, çürüme, kokuşma, öz benliğine yabancılaşma biçiminde sonuçlanmıştır.

Türkiye ve Kürdistan'da yaşılan gerçeklikler de bu her iki durumu görmek mümkündür. Bir yandan halk üzerinde ki baskı, sömürü, te-rör, işkence, katliam vb. sömürgeci ve faşist uygulamaları ayyuka çı-karan cunta; diğer yandan da kaçış-lan zorlayıp, pasaport dairelerinin kapılarını açmıştır. Özellikle genç-lik üzerinde tatbik edilen bu po-litikayla devrim potansiyeli ertiril-meye çalışılmaktadır.

Yurt dışına çıkış yapmış olan bir yığın gibi, özellikle Avrupa'ya yaşam alanı olarak seçmiş, ne yazık ki cuntanın dayattığı platformda çü-rüne, dağılma içerisinde önemli bir potansiyeli tutmaktadır. Soyuuz, iğrenileş kişisel zevk ve yaşam-larını kurtarmak için en kutsal değerleri satılığa çıkarmaktadır. Tasfiyecilik, teslimiyet, kuyraklu-luğu Avrupa sosyal-demokrasinin kucağına benimsenmiş, yaşam fel-sefesi haline getirmiş kişi ve örgüt-ler, halka, zindanlarda korkunç işkenceler altında inleyen tüm devrimcilerle, devrim şehitlerine karşı en aşşıkli ihanetin içindedirler. Sayılan epeyce olan bu örgütler ve kişiler direniş geliştirmek isteyen güçler, özellikle de PKK'ye karşı da tasfiyeciliği ve soysuz bir ihaneti dayatmak istemektedirler.

PKK, il. Kongreden itibaren dire-niş geliştirilmesi için en elverişli alanlarda işlenmiş, sınır boy-larından adım adım iç bölgelere yayılmaya başlamış, girdiği alan-larda halkla sıcak ilişkiler içine gir-meye başlamış, silahlı propaganda için gerekli hazırlıkları yap-maktaydı ki, düşmanın (faşist cun-ta) ve onunla direkt bağ içerisinde olan çeşitli güçlerin en yoğun sal-dırılarına maruz kaldı. Güney Kür-distan saldırısı, Avrupa'da çıkan Semir provakatörünün tasfiyec-provakasyon çizgisinde açık oyna-ması, Kemal Burkay'ın kitabı, kü-

çük-burjuva reformist milliyetçi güçlerin dayatmaları, yine ilkel mil-liyetçiliklerin tutulmuş YEKİTİ vb. güçlere kadar işbirlikçi-uzlaşmacı-lıkla ifadesini bulan politikalarıyla Hareketimizi boğmak, gelişimini engellemek istemleri, hep PKK'nin geliştirdiği direniş mücadelesine, KUKM'sinin kazandığı imveye kar-şı geliştirilen politikalaridir.

Cezaevlerinde biçimlendirilen kemalist-faşist Şahin-Yıldırım çe-tesinin dolaysız dış bağlantısı Semir provakatörü ve onları yaltakışı işbirlikçi usakları (Süleyman, Davut, Seher vb.) tasfiyec, yıkıcı, boz-guncu takımının yapmak istediği, döneme ilişkin olarak geliştirilmek istenen direniş engellemek, Parti-mizi arkadaşan hançerleyerek, tasfiye edip yıkmaktır. Bu alçak emelleri için de öteden beri bünyemiz kem-len kadrolardaki zayıflık ve hastalık-ların basamak yapması, Partimiz büyük tehlikeyle yüz yüze kal-mıştır.

Ancak Parti önderliğinin, o her-şeyi zamanında gören, tedbir gelişt-irmekte Partiyi sarsıp hareket ettiren, tüm kadrolara yol göstericilik eden uzak görüşlü, basiretli po-litikacı ve çabaları sayesinde, düş-manın dayattığı bu platformda aşılmış, yönlendirilen hamle savrularak bo-şa çıkarılmıştır. Henüz tümüyle kökü kurutulmamış olsa da tasfi-yecilik ve yıkıcılığı Parti içinde ba-şarıya ulaşması mümkün de-ğildir. Ancak gelişen bu olguların etkisiyle Parti bünyemizde liberal-leşme, sağ bir durum belirmiştir. Belli bir eğilim haline gelmemiş olsa da bu olgunun yaratacağı teh-like gözden uzak tutulmamalıdır. Özellikle Semir, Süleyman platfor-muna bireysel, demokratik-merke-ziyetçilik kuralına göre hareket et-meme, acıma, yazıklama, düze-leceğini umma biçiminde tezahür eden bu tehlike, sağ bir anlayıştır. Üzerine gidilmeli, eğilim haline ge-lmesi önlenmelidir.

PKK'nin öncülüğünde açılan -yeni dönem, direniş temelinde örü-lecek, halkımızı çağla bütünleş-tirecek, sosyalizmin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin tüm birli-kimlerine ülkemiz gerçekliğinde vücut bulduracak bir temeldir. Bu anlamda tarihsel anlamı son derece belirgin olan bu adımı atışı ülke-mizin doruklarında, dağlarında gerçekleştirilmektedir. Biz ulusal-top-lamsal varlığımıza bu kadar nüfuz etmiş, sınıflı toplumun en gerici, baskıcı özelliklerini kendisinde so-mutlaştırmış, çağdışı bir sömür-geciliğe karşı mücadele ederken oradaki muazzam güç dengesizli-ğini uzun süreli halk savaşı strateji-si ve ülkemizin coğrafyası ile aşabi-liriz. Bu konuda, kendi öz gücümüzü esas almalı, direniş mücadelesinin örgütlenmesinde öncülük yap-mak, güçlü, devrimci ölçülerle ken-disinde somutlaştırmış kadrolara dayanmalıyız. Bu durum, mücadele-mizdeki esas görevin örgütlenmek olduğunu da belirlemektedir.

Ülkemizin uygun stratejik alan-larında işlenmiş olan partimiz, yeni dönem açarken, Partimiz sağlam ve denemmiş politik çizgisine dayan-maktadır. Bu çizginin gerekli olduğu taktik hat ile hareket edilmektedir. Başta parti yönetici kadroları ol-mak üzere, tüm parti kadro ve sem-patizanların direniş temelindeki yeni dönemin özelliklerini ve Partimizin politik çizgisini doğru kavramalı, gerekliliği dayatıcı ve emredici olan görevleri taktik ustalıkla yerine getirmelidirler. İdeolojik ve po-litikada çözümlenecek sorunlarımız yoktur. Dönem itibarıyla, tüm sorun doğru olan politik çizgimizin ha-yata geçirilmesinde, gereklerinin yapılarak kaçit üzerinde kalma teh-likesinden kurtarmada yatar. Bunu da yapacak olan parti kadrolarıdır.

Bu dönemde kitlelerle sağlam

güvenilir bağlar oluşturulmalı, halk kitleleri mücadele saflarına çekil-melidir. Bunun için de öncünün (partinin) kendisini iyi örgütlemesi ve çekitten bir birliğin yaratılması gerekmektedir. Bu görev silahlı propaganda birimlerinin üzerine düşmektedir. Temel halka budur. Esas yanı siyasal olan SP, halk kit-lelerinin siyasal direniş ve sal-dırı, bilinçlendirmede, örgütlemde temel örgüt biçimi olacaktır. Askeri yan, siyasal yanın geliştirilmesi, korunması için olacaktır.

Halkımızın silahlı kuvvetlerinin çekirdiği (HRK) oluşturulmuş du-rumdur. 15 Ağustos direniş ve sal-dırı eylemleri UDM'mizde yeni bir dönemi ilan ederken, atılan adımı-n ulusal birliğimizin yaratılmasına da temel teşkil etmesi ve Ulusal Dire-niş Cephesi'nin yaratılması gün-demdedir. Buna bağlı olarak Ulusal Kongrenin toplanması çabaları sür-meli, FKBD'ye pratik işlerlik ka-zandırarak gelişmelerimiz devam etmelidir.

Dönemin uygulayıcısı olan mi-litanlar tüm eksik, hata ve yetersiz-liklerini hızla aşmalı, dönemin ge-rekli kıldığı ölçülere ulaşarak güçlü partiler durumuna gelmelidirler. Parti yönetici kadroları bilgi, yete-nek, tecrübe, uzak görüşlülükle yönetim görevlerini icra etmeli, planlı-programlı çalışmalı, gerekli örgüt biçimlerini bulup çıkarmalı, hayata geçirmelidir. Kadrolar eği-tici davranmalı bürokratik, tembel, uyuşuk davranışlardan itina ile sakınmalı, gördüğü bu türden du-rumların üstüne kararlılık ve usta-lıkla gitmelidir. Yeni kadrolar yetiş-tirerek, canlılık, moral, alçakgönül-lük, ustalık ve esnek yak-laşım, karşılaştığı sorunlara çö-züm getirme gücüyle üstün ve seçkin seviyeye ulaşmalıdır.

Yine parti-kadro ve sempati-zanları da sorumluluk duygusu ile hareket etmeli, problem kaynağı olmamalı, sürekli iş yapan çalışan, fedakar, kendisini eğitip geliştiren bir yapıda olmalıdır. Her şeyi yöneticiden beklememeli, görev-lerini layıkıyla yerine getirmelidir-ler. Eleştirici olmalı, alçakgönüllü davranmalıdır. İç ve dış tehlike-le karşılaşırsa uyanık olmalı, olum-suzluklara göz yummamalıdır.

Önümüzdeki döneme ilişkin gö-revlerin yerine getirilmesinde ki-şilikle önderliğin, dayatıcılığı, şehitlerin ve bağlı olmak zorunda olduğumuz tüm değerlerin emre-diciliğiyle görevlerimizin üzerine karırlıklı yürümlü, dönemin gerekli bulduğu militan devrimci-liğe ideolojik, politik, örgütsel ola-rak mutlaka ulaşmalıyız. Elde edi-len başarıları yeterli görmemeli, sürekli ıleriye doğru yürümlüye. Gözümüzü daha büyük değerler yaratmaya dikmeliz...

....Parti gerçekliğimizin önemli iki yönünü tanıyabildim. Birisi, PKK'nin ideolojik-politik seviyesi-nin yüksekliğinden ifadesini bulan ve 15 yıllık bir süreyi kapsamış olan yoğun, yüksek bir güç ve enerji ile, derin kavrayış ve yorumlama gü-cüyle, disiplin, azim, kararlılık, sürük-leyicilik, dayatıcılık, eğitimcilik geliştirebilirlik, kurallı çalışma, planlı-programlı hareket etme ile karşı-mıza çıkan önderliğin konumudur. Diğer ise, ideolojik-politik hatın gerisinde kalan pratik-örgütsel durumumuz ve genel olarak kadro-ların zayıf ve yetersiz kalmaları, zayıflıklarının üstüne basarak örgütsel yapıyı güçlendirmekte yetersiz kalmalarıdır. Elbetteki ben de bu yapı içinde olanlar-danım.

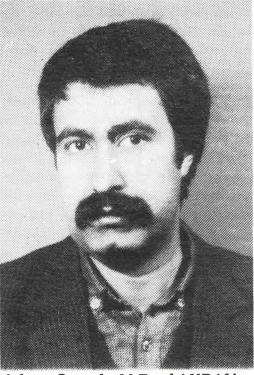
Şimdiki varlığı ile PKK, Kürdistan devrimi ve bölge devrimleri açısından büyük bir önem taşımaktadır. Ülkemizdeki sorunlar üst üste birikmiş, ağırlaşmış, görevler ağırdır. Bu görevlerin atından kal-kabilmek ısrardan bir bilinç, enerji,

çalışma stili, uyum, zayıflıklarında ve yetersizliğinde ısrar etme ile başlanamayacaktır. PKK gerçekli-ğini temsil edilebilir proletaryanın yüksek sorumluluk duygusu ile hareket edilecek, çokluksu, dinamik, enerjik yüklü olmakla, her sorunun üstüne cesaretle yürüyebilmekle, esnek ve ustalıkla, yaklaşımla, yete-neklerini sonuna kadar konuştur-makla, disiplinli, uyum içerisinde çalışmakla, her şeyi önceden görüp tedbir geliştirmekle, ideolo-jik-politik hatta uygun örgüt yarat-makla vs. mümkün olabilmektedir. PKK'de tembelliğe, laçkalığa, bi-reyciliğe, iki yüzü davranmaya, yetersizlik ve zayıflıklarında ısrarlı davranmaya, disiplinsizliğe, karış-sızla yer olmayacaktır. Belirlenen bu ölçülere ulaşmakla PKK'li olmak eş değerdedir. PKK, kurumsallaş bir güçtür. Devrim şehitlerinin manevi komutanlığı altında bulunmak-tır. Buna göre hareket edilmeli, direniş temelinde bir yaşam be-nimsenmelidir. İlişkiler resmleş-tirilmeli, savaş kurallarına göre görevlerinden sorumlu tutulma-lıdır. Bu süreçte yaşayan PKK, saf-larına kölelik, alie, aşiret, bölge özelliklerini taşıyan, hastalıklı, zararlı öğelerden annacaktır. Bu anlamda ısrardan bir görev yap-ma ile yetinilemeyeceği gibi, "canımı bile feda ediyordum, daha ne iste-yim?" denilerek kadere boyun eğici mistik düşüncelerle hareket edile-mez. PKK'li olan her kadro kendisi için yaşamıyor. O halkı, partisi, devrim için yaşıyor, zafere ulaşmak için yaşıyor. Bundan dolayı da ken-disini bağımsızlık ve özgürlük davasının başlanmasından sorum-lu tutmalıdır. Kendi eğitimini ihmal eden, yanındaki arkadaşlarını eğit-meyen, faaliyetlerini en azami biçimde geliştirmeyen, eleştirici davranmayan, yoldaşlarını sevip saymayan bir PKK'li düşünülemez. Bu durumda olanlar kendilerini aldatan sefil küçük-burjuva yaratık-lardır.

Bundan dolayı parti gerçekliği ile birlikte kendimi de daha iyi görüp, tanıma fırsatı bulduğum... Parti önderliğinin yanında kaldığım süre hayatım boyunca yürüteceğim çalışmaları ışıktutucu niteliktedir. Bu çabalarla kendimi daha güçlü olarak hissediyorum. Ancak bu-nu da yeterli görmüyorum, bende beklenen, ulaşmam gerekli militan ölçülere ulaşmaya, Partimize layık bir devrimciliği sergilemeye, gereken çabayı sarf etmem gerektiği inan-cımı taşıyorum.

Ne türden şeyler yaşadım-sa Partime karşı açık ve dürüst davran-mayı yeğledim. Bundan sonra da aynı tutumu sürdürmekte karar-lıyım. Partiyi yabancı, düşman anlayışlara karşı mücadele silahını elimden düşürmeye özel itina gösterdim. Değerlerin çar-çur edil-p, ayaklar altına alınmaması için elimden gelen çabayı sarfettim. Ama bu konuda da birçok kez yöntemsel hatalar içine düştüğümü anlıyorum. Gerekli esnekliğe, usta-lığa sahip olamadım. Bu eksikli-ğimi de gidermem, militan bir politik kişiliğe ulaşmam gerektiğini aklımdan çıkarmıyorum. Gariptir ki, su anda Süleyman'a ve temsil ettiği tasfiyeciliğe karşı en fazla düşmanlık duyanlardan biri olarak kendimi gördüğüm halde, Süleyman'ın özelliklerinin üzerinde izleri-nin olduğunu da görebilmekte, hissedebilmekteyim. Özellikle Parti önderliğinin anlattıkları ile bu durumu daha iyi farkedebildim. Ama bu konuda da kendime karşı amansız olacağımı Partimin bil-mesini istiyorum. Bu durumda ısrar etmem, bilinci ya da bilincisiz tasfi-yeciliğin değişimine su taşımak olur...

***

Adı ve Soyadı: M. Rauf AKBAY
Doğum Yeri ve Yılı: Tatvan-Bitlis, 1957

Orta halli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Rauf AKBAY, çocukluğundan itibaren ekonomik yönden fazla bir sıkıntı çekmeden büyümüştür. İlkokul, ortaokul ve liseyi Bitlis'te okuyan ve yüksek öğrenimini yapmak için 1978'de Almanya'ya giden Rauf AKBAY, küçük yaşta beri taşıdığı ilerici fikirlerini bu alanda da devam ettirmiştir. Başlangıçta ağabeyinin etkisiyle kısa bir dönem DDKD sempatisini almışsa da kısa süre sonra gerçek mücadele saflarını tanımış ve ikircikliğe düşmeden bu saflarda yerini almıştır.

Avrupa'ya geldiği ilk dönemden itibaren Hareketimizin düşüncelerini benimseyen ve kendisini hızla geliştirmeye başlayan Rauf yoldaş, kısa süre içerisinde sorumluluklar üstlenmeye, pratik çalışmalara katılmaya başlamıştır. Henüz Partinin resmi müdahalesinin gerçekleşmediği bu dönemde, amatörcü faaliyetler içinde bile başarılı bir pratik çalışma sergileyen Rauf AKBAY, 1979 sonlarından Partinin bu alana müdahalesiyle birlikte daha bilinçli hareket edebilme olanığına da kavuşmuştur. Yurtsever ve Partiyeye bağlı kişiliğiyle, ortaya çıkan olumsuzluklardan etkilenmediği gibi, sorunların üzerine daha da azimle gitmesini bilmiştir.

Rauf AKBAY Nisan-Mayıs 1984'te yapılan Uzun Yürüyüş eyleminde

1980-81 döneminde Frankfurt, Mannheim, Saarbrücken, alanında yayın dağıtımını denetim ve kitle ilişkilerini sağlama görevini de üstlenen Rauf AKBAY, Avrupa alanında yapılan yürüyüş, miting, açlık grevi gece vb. tüm eylemlere de aktif katılmış, kendi sorumluluk alanında bu tür eylemleri başarıyla hayata geçirmiştir. 7 yıl Avrupa da her türlü yoz yaşam ilişkilerine karşı direnen ve Parti düşüncesiyle eylemlerini esas alarak yaşayan Rauf yoldaş, Avrupa da direnişinde bu anlama geldiğini kavramıştır.

Aydın-yurtsever kişiliğiyle çevresine bilinç götüren, karşılaştığı her insanla ülke mücadelesinin gereklerini konuşup tartışan ve gerçek kurtuluşun Kürdistan'ın bağımsızlığından geçtiğini kavratmaya çalışan Rauf AKBAY, Avrupa faaliyetlerini konu alan bir raporunda şu değerlendirmeyi yapmıştır:

" Bu alandaki örgütsüzlüğümüzün nedenleri irdelendiğinde; sorunun siyasal anlamdaki düşüncelerimizden, siyasal çizgimizden kaynaklanmadığı, aksine her alanda olduğu gibi doğru siyasal perspektiflere sahip olan düşüncelerimizin içinde bulunduğumuz alanın somutuna uygun bir şekilde uygulanmamasından doğan sorunlardır. Bu alanda siyasal faaliyet yürüten kadrolarımızın (ben de dahil olmak üzere) içinde bulundukları amatörlik ve darlıkları göz önünde tutulursa bunun böyle olacağı, böyle bir sonuca (bizi) götüreceği herhalde bilinebilecek bir durumdur.

Yani bu alanda içinde bulunduğumuz örgütsel sancımız tedavi edilmek isteniyorsa her alanda görevlendirilebilecek, kitlelerin nabzını ölçebilecek, onların sorunlarını çözmede onlara yardımcı olabilecek ve giderek onlara önderlik edebilecek, devrimci bir militanın tüm özelliklerini taşıyan somutlaştırıcı halk önderlerinin (kadroları) yetiştirilmesi ile mümkün olabilir.

Avrupa sahasında saflarımızda Kürdistan devrimine faydalı olabilecek, bulunduğu alandaki Kürdistanlı emekçilerin ekonomik, demokratik sorunlarını çözebilecek veya bu alanda onlara yardımcı olabilecek kadrolaşmaya aday, değil bir Avrupa biriminin örgütlenmesini 10 tane parti kurabilecek kadar gücümüzün olduğu bilinir.

İşte Avrupa, bu insanların Kürdistan devrimine kazandırılabilmesi için, bunları yetiştiren, eğiten bir eğitim alanı, bir parti okulu konumuna getirildiği zaman kendisine düşen tarihsel rolü oynayabilir.

Tüm bunlar Avrupa'daki mücadelemiz süresince ele alındığında; geçmişte (1980'lere kadar olan ken-

nağı iyileştirilmedikçe örgütsel alandaki hastalıklarımızdan kurtulmak elbette mümkün olmayacaktır."

"Ayrıca bu yapılanmadan faydalanmak isteyen bir dizi art-niyetli, Parti yıkılışına hizmet eden, sinsi faaliyetler içinde olan bazı unsurların bize yönelik faaliyetleri gözönünde bulundurulursa, bu durumun (var olan örgütsel durum) ne kadar ciddi olduğu anlaşılır. Bu gibi tehlikeler, ancak örgütsel bir yapı ile etkisizleştirilebilir. Mikrop kendisine uygun bir ortam bulduğunda yaşıyor ve gelişiyor. Bu anlamda; yeni dönemin sorunlarının üstesinden gelmek için alanın rahatlığına bakmadan hangi zeminde olursa olsun, Kürdistan devrimciliğinin gereklerine uygun, gerçek halk önderi konumuna gelmek gerekir. Görevimiz, buna ulaşmada üzerimizdeki yanlış eğilimlerden hızla kurtulmaktır. Parti varlığımıza karşı, savaşıyor her türden tasfiyeci reformist düşman eğilimine karşı önderliğimize ve Partimize olan bağlılığımızla cevap vermeli, onlara karşı damarlarımızda dolaşan kinle dolmalıdır. PKK gerçekliğine sahip çıkmanın biricik yolu budur. Kahrolsun teslimiyet, Yaşasın Direniş."

Yine bu dönemde Türkiye'de Kürdistanlı çeşitli oportünist güçlerin devrimden uzaklaşma ve işi devrime karşı emperyalizmin güdümünde bir devrim tasfiyeciliğine yönelmeye kadar vardırıran anlayışları Rauf AKBAY yoldaş, bir değerlendirme raporunda şöyle dile getiriyor: "Çeşitli toplumsal ve siyasal alt-üst oluşumlar sonucu iktidara gelen ABD patentli 12 Eylül sömürgeci faşist Türk cuntasının uyguladığı karşı devrimci zordan kaçarak kurtuluşlarını Avrupa'nın çeşitli alanlarında arayan küçük-burjuva reformist güçler (Dev-Yol, Özgürlük Yolu, DDKD) gittikçe devrimden uzaklaşmaya başlamış, işi devrimi Avrupa'dan yönetebilmeye gibi yanlış bir düşünceli kabullemeye kadar varırlmışlardır.

Sahip oldukları siyasal perspektifleri onları Avrupa sosyal demokrasisi ile uzlaştırmaya kadar götürülmüştür. Ortadoğu'da ve diğer alanlarda tescir olan emperyalizmin ABD politikasını bir anlamda sosyal-demokrasi üstlenmiş durumdadır. Bu gibi küçük-burjuva ve reformist düşünceli örgütler, ancak sosyal-demokrasi tarafından emperyalizmin güdümüne girebilirler... Fillistin Devrimine oynanan bu oyun, bugün yukarıda belirtilen güçler vasıtası ile; başarıya ulaştığında emperyalist sistemi öldürecek kadar güçlü bir konuma sahip olan Kürdistan Devrimi üzerinde oynanmaya çalışılmaktadır."

Avrupa'da ortaya çıkan Parti yıkıcıları ve provakasyon eğiliminin yaratmak istediği tahribatlara karşı en kararlı ve ilkel şekilde mücadele eden kadrolardan birisi olan Rauf yoldaş, halka ve Partiyeye bağlılığın en güçlü örneklerinden birisini sergileyerek, kendisini daha da geliştiren güçlü bir konuma sahip olan Kürdistan Devrimi üzerinde oynanmaya çalışılmaktadır."

Avrupa'da ortaya çıkan Parti yıkıcıları ve provakasyon eğiliminin yaratmak istediği tahribatlara karşı en kararlı ve ilkel şekilde mücadele eden kadrolardan birisi olan Rauf yoldaş, halka ve Partiyeye bağlılığın en güçlü örneklerinden birisini sergileyerek, kendisini daha da geliştiren güçlü bir konuma sahip olan Kürdistan Devrimi üzerinde oynanmaya çalışılmaktadır."

dirilen Rauf AKBAY, Kürdistan'a gittiği 1985'in Mart ayına kadar bu görevi yürütmüş ve kitle örgütlerinin oluşturulup yetkinleştirilmesinde önemli mesafeler katetmiştir. O'nun bu çabaları ve başarılarına ilişkin Parti önderliğinin kendisine gönderdiği bir mektupta şunlar yazılıyor: "Avrupa'nın objektif zemin, çok sayıda gücün saldırılarını, gelişen güçlenen Parti Hareketimizi durdurmak isteyebilirler.

Rauf AKBAY Kürdistan'a gitmeden önce PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN ile birlikte...

Ama gerçekten bizimde halkımızın en temel arzusu olan ulusal Kurtuluş akımını, çağımızın devrimci akımlarıyla birleştirme doğrultusundaki iradesinin bu güçler tarafından kesinlikle durdurulmaya çalışıldığına, buna dayanarak, bunun için yaşıyor, ancak bu şekilde çağdaş

insanlık içindeki yerimizi alabileceğimizi hiçbir zaman unutmadan, Parti yaşamımızı buna göre düzenleyerek, uzun vadeli mücadele pratiğine bu şekilde hazırlanarak, sizlerinde tümüyle bir PKK gerçekliğini yaşayan bir formasyona gelmedine gönderdiği bir mektupta şunlar yazılıyor: "Avrupa'nın objektif zemin, çok sayıda gücün saldırılarını, gelişen güçlenen Parti Hareketimizi durdurmak isteyebilirler.

20.6.1984

1985'in Mart ayında, büyük bir istek ve coşkuyla ülkeye dönen ve geçiş için Güney Kürdistan'a giden Rauf AKBAY, 16 Nisan 1985 günü ilkel milliyetçilik ile revizyonist inkarcılığın ortaklaşa düzenledikleri haince bir komplo sonucu alçakça katledilmiştir.

DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZE...

Yeşerir çorak toprak...
Yeşerir en kıraç dağlar bile
bir çapa vuran olsun yeter.
Uyuyan bir yarıdağ gibiydi
bu çorak topraklar
Güneşin öfkesini çekmişti üstüne
Karşılığını bulamamış yüklü
bulutlardan.
Uyuyan bir yarıdağ gibiydi bu
çorak topraklar.
Başını avuçlarına almış
heybetli bir heykel gibi
ta... tarih öncesi yontulan
Nemrut'a...
Cilo'lara işlenen
Onlardan biçimlenen.
Kimse görmedi O'nu
tüm görkemine rağmen.
Başı ellerinde ta... tarih öncesinden
günümüze gelen
sanki çok uzaklardan bakardı
aşkın mahcup
kederli
Kimse görmedi o kaya
oyuklarındaki
bu gözleri.
Oysa ağırlardı zaman zaman
oluk oluk akan bir dağ koyuğundan
fışkırdı göz yaşları.
Güneşin öfkesini çekmişti de üstüne
karşılık bulamamıştı yüklü
bulutlardan,
onun için çoraktı
göz alabildiğine
göz görebildiğince toprakları.
Sonra...
tarihlerden bir gün
3000 yıl sonra doğuyordu yeniden
gökte küçük bir öfke bulutu;
NEDİR bu yüreklerin susuzluğu
ağrısı NEDİR diye soran.
İlk bakış
ilk göz göze geliş
ilk sarılış dağdaki yontuyla
canlandırdı
suskun

kederli
düşünceli adamı
ses verdi.
Sönmiş bir yarıdağ diyorlardı!
alayla!
Sönmüş bir kez!
Ama ilk uğultusu duyulduğunda
toprak...
kendi toprağı bile
silkindi... ürperdi...
baktı şöyle bir
dumanlı başına dağının
kaynayış sıcaklığına baktı...
EVET dedi birleşmeliyiz
saç lavını
saç alevini
saç...
İlk damlalar düştüğünde toprağı
bir hoş koku gelir
insanı toprağı çeken
sonra sağınak olur yavaş... yavaş...
susuzluğu gideren
toprakı bizim özlemimiz
toprakıydı susuzluğumuz
ana boğrına hasret çocuklar gibi
anam! diye sarılacağız.
İşte o
bir demet kırmızı karanfil gibi
sunulanıdır toprağı kanları
anamız
tanınanlar bize.
Kim miydi?
Adı mı neydi?
Ne önemli var şimdi bunun
Damla damla yağmurdur de sen...
ayrı gökten boşalan.
Domur domur çıktığı de sen...
ayrı ağaçtan tomurcuklanan.
Toprağın susuz çatlaklarından
fışkıran...
güzel
güzel bir yaşam,
Armağansız çok güzel yoldaşlar
geleceğe mutlaka gelecek
öğrettiniz bu YAŞAM!

22.5.1984

Celal Ercan'ın bu değerlendirmesini anısına bağlılığın gereği olarak yayınlıyoruz.

Dersim'in Sosyal Yapısı ve Parti Faaliyetlerimiz Üzerine İzlenimler

Dersim, etrafı sunni mezhebine mensup Kürt ve Türk köylüleri ile çevrili, alevilerin yoğunlaştığı bir alan olması nedeni ile öteden beri Kürdistan tarihinde sömürgeci bir çok gücün çeşitli oyunlarına sahne olmuş bir bölgedir. Nüfusunun büyük bir kısmı kırsal kesimde oturmaktadır. Köylülük ise, topraktan çok hayvancılığa dayalı üretimle uğraşmaktadır. Kürdistan'ın her alanında olduğu gibi burada da aşiretçilik korunmakta, ancak bölgedeki aşiretçiliğin diğer kesimlerden ayrıncı özellikleri ile hiyerarşiye sahip olmamasıdır. Özellikle 1938'lerden sonra aşiretin iç örgütlülüğü dağılmış durumdadır. Bir aşirette iç hakimiyetten bahsetmek hemen hemen olanaksızdır. Bu nedenle burada aşiret, üretimde veya iç örgütlülükte birbirine bağlı olmayan isme dayalı kof bir birliği andırmaktadır.

Mezhepçilik ise, güçlü bir biçimde korunmakta, ancak bu yapıda aşiretçilikte olduğu gibi bir iç örgütlülüğe bağlı değildir. Azgın bir Türk milliyetçiliği olan Kemalizm, alevileri Osmanlı zulmünden kurtaran bir ideoloji olarak yöre halkına benimsetilmiştir. Ve en çok da bu yolla-mezhep ve Kemalist ideolojinin birleştirilmesi ile yöre halkı büyük ölçüde ulusal gerçeklik ve değerlerden uzaklaştırılmıştır. Maddi yaşam açısından değerlendirilirse, Dersim sakinlerinin büyük çoğunluğunun yoksul olduğu söylenebilir. Yörede geniş işçi kesiminin çalışabileceği ücretli alanları yoktur. Bunun yanında maddi yaşamı örgütleyen kesim, metropol ve Avrupa alanlarına gidip çalışanlar ve ağırlıklı olarak devlet bürokrasisi içerisinde yer alanlardır. Bu yer alışı, salt devlet görevleriyle sınırlı değildir. Bizzat sömürgeci eğitim kurumlarından geçerek devletin başka birçok alandaki görevlerinde yer alma biçimindedir.

Köylülüğün büyük kesimi, dağlık alanda yaşamakta olup, şehirle ilişkileri oldukça azdır. Bu kısım oldukça yoksul ve ilkel bir biçimde yaşamını sürdürmektedir. Bu köylünün bir çoğunu 38'de Türkiye'ye sürgün ediliş, sonradan geri gelenler oluşturmaktadır. Bu nedenle bu kesimlerde şehrin yoz yapısı ve sömürgeciliğin asimilasyon izleri pek görülmemekle birlikte korku ve kurtuluşa olan inançsızlık mevcuttur. Bu nüfus alanları önemli ölçüde sömürgeci asimilasyon kurumlarından geçirilmiş, Kemalist ideolojisiyle yoğrulmuş ve ulusal değerlerden uzaklaştırılmışlardır. Bu kesimler devletin en çok üzerinde oynadığı burjuva partilerin taban bulduğu ve mezhepçiliği körükleyerek sahte örgütlemeler oluşturduğu, yani köylülük denebilecek topluluklardır.

Üretim ve hatta ticaretle alakası olmayan şehir merkezi, tamamen sömürgeci kurumlaşmaların merkez durumundadır. Sömürgeci devlet mekanizmasına hizmet eden ve ancak bunlar ile eğitim kurumlarının ihtiyacını karşılayacak kadar bir tüccar topluluğu ve öğrenci-öğretmen kesimi çoğunluğu oluşturmaktadır. İşte bu nedenle olsa gerek ki, burayı diğer alanlardan farklı kılan özellikler; bir çok şeyin salgın biçiminde burada çabucak modalaşmasıdır. Örneğin Tunceli, resmi istatistiklere göre 1969'da üniversiteye en fazla öğrenci gönderen şehir olmuştur. Adeta Kemalizmın burjuva ideolojisini öğrenmede bile bir yarış gözlenmektedir. Aynı şekilde 1970'ler sonrasında sol kesimlerin bu alana girmeyle yolun bir 'devrimcilik' ve 'marksist-leninistlik'te yaygınlaşmaya başladı. Küçüğünden büyüğüne kadar tüm toplumu saran ve bir yarış nite-

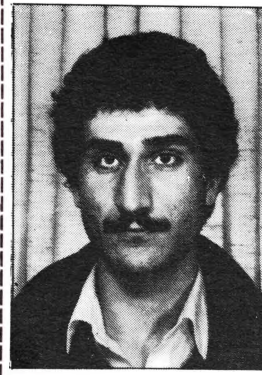
liğine bürünen bu yeni olgu da önemli oranda kof bir yapı arz etmekteydi. Bunların bir çoğu, devrimci mücadeleye gerçekten gönül vermiş insanlar değildi. Sahte bir devrimcilik ve sonunda da ihanetçilik ortaya çıkmıştır.

İlişkiler üretme dayalı olmadığından ötürü, burada toplumsal olarak hareket etme veya kolektif güce inanış güçlü değildir. İnsanlar daha çok bireysel güçlerine dayanarak bir gelişme kaydetmek ve kendisine yer edinmek istemektedirler. Belli bir mevkî tutturmak için konuşturulması gereken bireysel yetenekler, sömürgeçliğe en iyi ulaşığı yapabilecek biçimde somutlaşmakta, bu bireysellik içinde insanlar sosyal olaylara ve sınıf mücadelesine yetersiz yaklaşmaktadır. Bu olgularla ilgilenenler de, emek-sermaye gibi bir olguyu yaşayamama, sömürgeçlikle bağları koparmaktan duyulan korku, mücadelenin entelektüellikten öteye geçmesini engellemekte ve siyasete yaygın olarak uzlaşıcılık egemen olmaktadır. Sömürgeciler, bu yapıyı daha derinliğine işleyerek yozlaşmış ve kendisinden uzaklaştırılmış bir kişilik oluşturarak; her türlü yozluğu ve lümpenliği geliştirerek, kent merkezini çevreye hastalık yayan bir alan haline getirmek istemektedirler.

Özellikle 1977'ler sonrasında bu alanda Hareketimizin ideolojisi de gelişmeye başlamış ve aydın-geçilicisi arasında belli oranda taban bulmuştur. Yukarıda izah edilen objektif yapı ve buna denk düşecek sömürgeçliğin şekil verdiği düşünce yapısının burada nasıl bir aydın tipini oluşturduğunu açıklamak gerekmektedir. Buradaki aydınlanma olayı, aslında gerçeklerden uzaklaşarak sömürgeçliğin düşünce karanlıklarına gömülme olarak tanımlanabilir. Özellikle ulusal başkalaşıma uğratma operasyonlarını ilericilik adına ve bizzat Kürdis-

buradan kadrolar yetişse de tamamen doğuş şartlarının biçimlendirdiği özellikler taşınmaya devam edilmiş ve olduğu gibi sol hareketle yansıtılmıştır. Kürdistan'daki Türkleştirme hareketinin kadro ihtiyacını giderme çabalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan Dersim'li aydın tipi, temel iki özellik taşımaktadır: Teoride kemalist, pratikte bireycidir. Hangi biçimler altında gizlenirse gizlensin ve "sol"un hangi ucunda olursa olsun, Kemalizm bu kadrolar üzerinde etkisini göstermektedir. Zaten Kemalizmden etkilenen Türk sol hareketlerine buradan çok sayıda kadro yetişmesinin de nedeni budur. Dersim aydınları, büyük ölçüde öz bağlarından uzaklaşmışlardır. Ne örgütlü bir aşiret yapısına, ne mezhep birliğine ve ne de ulusal bilince sahiptir. Dolayısıyla bu aydın tipinin hizmet ettiği düşünceye inançtan çok geçim aracı olduğundan, geçimini sağladığı ölçüde bağlı kalmaya eğilimli hakimdir. Aksi durumda sömürgeçlikle uzlaşır ve ihanete kadar da götürür.

Dersim, Kürdistan kentleri arasında 1976 yılına kadar en az gelişen, hatta gelişmenin yok denilecek kadar az olduğu bir alan durumundadır. Ulusal bilincin kaybolması itibarıyla Dersim'de ulusal kurtuluşçu düşünce daha çok teorik çözümlenmeden ulusal soruna uzanma biçiminde gelişmiştir. Bu gelişme de dönem itibarıyla aydın-geçilicisi içinde cereyan ettiğinden, yoksul kürsal kesime fazla yansımamış, öteden beri siyasetle uğraşan şehir aydınlarının ulusal bilinçten kalkarak veya yurtseverlikten hareketle devrimci çözümlere ulaşma temeline değil, özellikle diğer "sol"larda yürütülen teorik tartışmalar sonucu olmuştur. Güçlü bir ulusal uyanış olmasına rağmen, büyük tepkilerle karşılaşma, sözümona önüne çeşitli hedefleri koymuş bulunan Türkiye "sol"larının en büyük

Adı ve Soyadı: Celal ERCAN
Kod Adı: Sefkan
Doğum Yeri ve Yılı: Lalaşığı
Köyü-Çemişgezek-Dersim, 1960

Orta halli aydın bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Celal ERCAN, daha okul yıllarında iken, ailesinin de ilerici özelliklerinin etkisiyle devrimci düşüncelerle tanışmıştır. İlk ortaokul ve liseyi Elâzığ'da bitiren ve 1978 döneminde Diyarbakır Eğitim Enstitüsüne kayıttı yaptıran Celal ERCAN, Partimizin ideolojisiyle de burada tanışmıştır.

Daha okul döneminden itibaren çeşitli görevler üstlenmiş, öğrenci çevresi içerisinde Hareketimizin düşüncelerinin taban bulmasına çalışmıştır. 1980'de okulu da terkederek Diyarbakır şehir merkezinde sürdürülen örgütsel-pratik faaliyetlere de katılan Celal ERCAN, kısa bir süre basın-yayın faaliyetlerinde de görev almıştır.

Partimizin başlattığı geri çekilme taktikinin hayata geçirildiği 1980 başlarında bir grup yoldaşıyla birlikte yurtdışına çıkan ve Lübnan sahasındaki Filistin Direniş Hareketinin kamplarında askeri ve siyasi eğitimi tamamlayan Celal ERCAN, kısa bir süre sonra tekrar ülkeye dönmüş ve Elazığ-Dersim bölgesinde faaliyetlere katılmıştır. Bu faaliyetler içerisinde bir dönem Elazığ bölgesi askeri sorumluluğunu bir dönem de Pertek-Mazgirt yerel komutanlık görevlerini sürdürmüş olan Celal ERCAN, bir çok eylem içinde planlayıcı ve uygulayıcı düzeyde yer almıştır.

Cunta sonrasında ağırlaşan koşullar ve devrim sorunları karşısında bölgenin sosyal-kültürel yapısının da etkisiyle çözüm bulmada olumsuzlukların üzerine gitmede yetersizliğe düşen, ama hiç bir koşulda Partiyeye, halka ve yoldaşlarına olan inancını yitirmeyen Celal yoldaş 1982'de tekrar Parti

tarafından yurtdışına çıkarıldı. Burada kendini dönemin özelliklerine uygun tarzda eğiten ve yeteneklerini geliştiren Celal ERCAN, 1982'nin sonlarında küçüklüğünden beri geliştirdiği müzik ve resim yetenekleri de dikkate alınarak, bu yönlü faaliyetlere katılması için Parti tarafından Avrupa'ya gönderildi.

Avrupa'da kaldığı süre zarfında ulusal kurtuluşçu kültür ve sanatın geliştirilmesi, kitlelere taşınması ve bu alandaki küçük-burjuva yozlaşmasına karşılık dirençli kültürün hakim kılınmasında önemli oranda rol oynayan Ozan Sefkan yoldaş, bazı yetersizlikler içine düşmüşse de, büyük bir özveri, inanç ve kararlılıkla sorumluluklarını yerine getirmiştir.

Partiyeye yazdığı bir raporunda bu konuda şöyle diyor: "Bir çok konuda yetersizliklerim ve eksikliklerim var. Fakat faaliyetlerimin yanı sıra bunlara karşı da acımasız olacağım. Her geçen gün daha planlı ve sistemli çalışarak, Parti çizgisini hayata geçireceğim. Aksi halde provakasyonun ve tasfiyeciliğin tuzağına düşmek kolaylaşacaktır. Bu nedenle sağlam bir bilince sahip olmak gerekir." Yine, Reformist işbirlikçi anlayışlara karşı kültürel cephe de mücadele edilmesi gerektiğini belirten Sefkan yoldaş, bu konuda da şöyle diyor: "Ulusal Kurtuluş Hareketi, en önemlisi kitleleşen bir hareketin öncüsü olan Partimizin devrimci sanat ve kültür alanında ihtiyaçlarına cevap vermek gerektiriyor. Kürtçü ve Kürdistan tarihini, kültür değerlerini çok iyi öğrenmek ve bilince çıkarmak gerektiriyor; bunun için de en uygun alan Kürdistan somutunda böyle bir çalışmayı derinleştirmek gerekir. Böylece devrimci sannaat üzerimize düşeni yerine getireceğiz inancındayım."

Direniş ile sanatı anlayış düzeyinde birleştiren ve bunu da daha güçlü bir sanatsal yaşam olan silahla mücadele ile geliştirmenin büyük bir özveri içinde, sözüni yerine getirmeye çalışan Celal ERCAN yoldaş, 16 Nisan 1985 günü Partimizin 1985 Bahar Atılımı kararı uyarınca Kuzey-Batı Kürdistan'a geçmek için gittikleri Güney Kürdistan sahasında bir grup yoldaşıyla birlikte, revizyonist inkarcılık ile ilkel milliyetçiliğin himaye ettiği ajan-provakatörlerin düzenlediği bir komplo sonucu alçakça katledilmiştir.

Anısı, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizi, ulusal ve siyasal birliğimizi sağlamak için geliştirdiğimiz çocukları engellemeye çalışan her türlü komplocu girişimi boşa çıkararak yatacağız.

Celal ERCAN Kasım 1984'te Güney Kürdistan'da PKK'nın kuruluş yıldönümünde konuşurken

tan'da yapılmaktadır. 1950'ye kadar hazırlanan bu temel üzerinde yetiştirilen Dersim'li aydınları, Kürdistan'daki Türkiye hareketinin başını çekmişlerdir. Örneğin Türkiye'de bir dönem açılan köy enstitüleri tamamen kemalist ideolojinin be-yinlere işlendiği kurumlar durumundaydı. Ve burada özel olarak yetiştirilen öğretmenler, Kürdistan'da asimilasyon uygulayıcıları oldular. Bu kurumlara en fazla öğrenci Kürdistan'da Dersim'de götürüldü. Söz konusu aydınlanma hareketi, sömürgeci kolluk kuvvetlerine ilk subayların yetiştirilmesiyle de doruğa ulaştı.

Bu gidişat, özellikle 1960'lı yılların sonlarına kadar aynı hızla devam eder. Ve devlette güçlü bağları oluşturmuş, yoğun bir uşak tabakanın oluşmasına neden olur. Daha sonra, çeşitli sol kesimlere

hedefi dorukuna gelmiştir.

Hareketimizin dirençli ideolojisi ve politikasının güçlülüğü ve hakimiyeti nedeniyle bu yörede mücadele, hızlı bir biçimde gelişti. İlk şehitlerin verilmesi ile yıkılmamak üzere naddi bir güce dönüştü. Ama açıkça belirtmek gerekirse Dersim'de şehitlerin verilmesi ve taban tutturulması kadrolaşma için yetmedi. Çünkü bu yöreden gelen kadroların bir çoğu, ulusal düşünceden uzaklaştırılmış, yurtsever duyguları köreltilmiş ve yıllar yılı Kemalizme hizmet etmiş durumdaydılar. Bunda elbette TC sömürgeçliğinin payı büyüktür. Dersim'de uyguladığı "sınırlı alan" politikasının payı büyüktür. Dersim, adeta Kürdistan'dan tecrit edilmiş, kendi başına ayrıncılık ve özellikleri olan bir bölge konumunda tutulmuştur.

Bölgedeki sosyal yapının bu olumsuzlukları ve insanların bu derece asimile edilmiş durumu olduğu gibi mücadelemize de yansımaktadır. Bu olumsuzlukları sıralarsak:

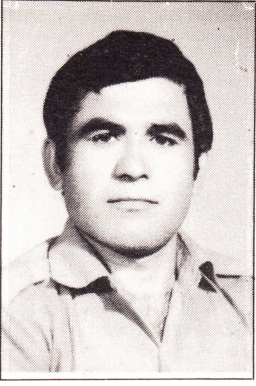
- 1) Mezhepçilik, bölgecilik vb. nedenlerden UKM'nin geneli ile güçlü bir uyum sağlanamamakta, ayrılmakla korunmaktadır.
- 2) Aydınların doğuş tarzının bir ürünü olarak UK'çu düşünce güçlü bir biçimde eyleme dönüştürmemekte, tartışma ve propaganda düzeyinde kalmaktadır.
- 3) Kolektif çalışma geliştirilmediğinden bireycilik ağır basmaktadır. Bu da bu bireyleme bağlılık ya da bireysel sürtüşmeler gibi birliği parçalayıcı anlayışları doğurmaktadır.
- 4) Mücadelenin kutsal değerlerine bağlılık ve inanç zayıf kalmakta, çoğu zaman bunlar her zaman varolabilecek normal sosyal bir olay olarak değerlendirilmektedir.
- 5) Aydın bireyciliğinin bir sonucu olarak, parti geneline karşı birbirlerine bağlı görünen insanların bir çoğu korkunç bir bireysel sürtüş-

me yaşayabilmektedir.

6) Sosyal ileriliklik; iş yapma, görev omuzlama yerine kariyer için araç olarak kullanılmakta, kolektivitizm, alçak gönüllülük, ve görev sorumluluğu yerine bireycilik, kariyerizm ağır basmaktadır.

Sömürgeçliğin şekil verdiği bu yapı üzerinde, bilindiği gibi sınımda en alçakça ihanet örgütlenmektedir. İşte bölgenin değerlendirmesindeki görüş ayrılıkları burada baskın olmaktadır. Bir kesim, bölgenin stratejik-coğrafik yapısından bahsederek tüm oyunları bununla açıklamaya çalışmaktadır. Esas-ta ise sorun; toplumsal yapının ihanete açık hale getirilmiş olmasındadır. Bölgenin birliğini koruyarak illegal devrimci faaliyetler için altından kalkılabileceği zannedilmektedir. Oysa sorun kişisel örgütsel ve bölgesel düzeyde ulusal direniş yükseltmek, yurtseverliği geliştirmek, ulusal bütünleşmek, sömürgecilerle uzlaşmayan bir savaş hattı belirlemektir. Bu yapılamadıkça sorun çözülmemeyecektir.

Celal ERCAN (Sefkan)

Adı ve Soyadı: Abdurrahman AYTEMİR
Kod adı: Riyad
Doğum yeri ve yılı: Nusaybin-Mardin

Kalabalık nüfuslu bir ailenin çocuğu olan Abdurrahman AYTEMİR, O daha küçükken, ailesinin Güney-Batı (Suriye) Kürdistan'ına Kamışlı'ya yerleşmesi ve babasının da çalışamaz halde olması yüzünden çalışmaya ve ailesinin geçimini sağlamakla başlamıştır.

Kamışlı'da bir süre kaldıktan sonra, Türkiye ve Suriye devletlerinin baskısı yüzünden yeniden Nusaybin'e göç eden Abdurrahman yoldaş ve ailesi büyük ekonomik sıkıntılarla karşılaşmışlardır. Bir dönem İstanbul'a gidip çeşitli tortu işlerde çalışan ve ailesine yardım etmek isteyen Abdurrahman AYTEMİR, tekrar Kürdistan'a döndükten sonra gelişen bağımsızlıkçı ulusal kurtuluş mücadelesiyle tanışmış ve Güney-Batı (Suriye) Kürdistan'ında kaldığı dönemde öğrendiği çeşitli anlayışlar ve ilkel milliyetçilik, küçük-burjuva reformculuğu gibi görüşlerin verdiği tecrübeyle hareket ederek saflarımıza katılmıştır.

Partimizin geri çekilme sürecinde, Lübnan'a giden ve kamplardaki siyasi-askeri eğitim faaliyetlerine katılan Abdurrahman yoldaş

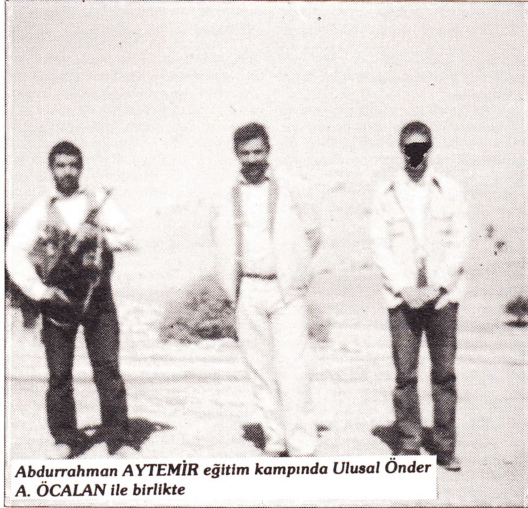
bu süre zarfında bir yandan da Türkçe okuma-yazma öğrenerek marksizmi etüd etme olanağına da kavuşmuştur. Bu alanda kaldığı süre içerisinde birçok pratik görev üstlenen Abdurrahman AYTEMİR, arkadaşlarının tüm sorunlarıyla yakından ilgilenmiş, onların daha güçlü yetiştirebilmeleri için yoğun çaba sarfetmiştir.

Mücadelemizin uzun vadeli ve zorlu geçeceğinin bilincinde olan Abdurrahman AYTEMİR, Partiyeye yazdığı raporunda bunu en özlu biçimde şöyle izah etmiştir: "Bizim mücadelemiz Vietnam'da gelişen mücadeleye benzemektedir. Kürdistan'da siyasi ve askeri yönden denemiş, çok kadroya ihtiyaç var. Bazı arkadaşlar çok sabırsız. Devrimciler sabırlı olmasını bilendir. Bizim mücadelemiz çok uzundur. Mücadelemiz şehit yoldaşların kanları üzerinde büyüyecek, emperya-

Ortadoğu'da yıllarca Partimizin militan bir temsilcisi gibi çalışan Abdurrahman AYTEMİR, olgun, disiplinli ve kolektif yaşama uyumlu, sorumluluk duygusuyla hareket eden, zorlukları yenmedeki mücadeleci ve inatçı kişiliğiyle örnek alınması gereken bir devrimciydi.

16 Nisan 1985'te, Kuzey-Batı Kürdistan'a gitmek ve Partimizin Bahar Atılımı'na katılmak için yola çıkan ve Güney-Kürdistan'da revizyonist-inkarçılık ile ilkel-milliyetçiliğin himayesindeki ajan-provokatörlerin düzenlediği bir komployla şehit düşen Abdurrahman AYTEMİR, büyük bir özveriyle bağlı olduğu bağımsızlık mücadelemizin yitirdiği bir değer olmuştur.

Anısını, Ulusal Kurtuluş Savaşımızı tasfiye etmek isteyen, halkımızın öz iradesini reddeden anlayışlar

Abdurrahman AYTEMİR eğitim kampında Ulusal Önder A. ÖCALAN ile birlikte

lizme, sömürgecilliğe karşı bir tek insanımız var olana dek mücadelemiz sürecektir".

Kürdistan halkının gerçek ruhunu ve dayanıklılığını temsil eden ve

ve direkt düşman adına bir hançer gibi halkımızın bağrına saplanan ajan-milis çetelere karşı vereceğimiz mücadelede yaşatacağız.

***

Adı ve Soyadı: Abdülkadir GERGERLİ
Kod Adı: Rahmi
Doğum Yeri ve Yılı: Diyarbakır, 1963

Orta halli bir ailenin üçüncü çocuğu olan Abdülkadir yoldaş, Diyarbakır Endüstri Meslek Lisesi'nde okuduğu dönem olan 1978'ler de Hareketimizin ideolojisiyle tanışmış ve 1979 yılından itibaren aktif şekilde görevler üstlenmeye başlamıştır.

Dinamik ve coşkulu yapısıyla kendisini geliştiren ve her koşulda eğitimini tamamlamaya çalışan Abdülkadir yoldaş, Parti tarafından yapılan eğitim, seminer ve çeşitli çalışmalara büyük bir istekle katılmış, güçlü bir kadro haline gelebilmek için yoğun çaba sarfetmiştir. Aynı dönem içinde güçlü gelişmeler gösteren Abdülkadir GERGERLİ, semt temsilciliği, grup sorumluluğu ve yayın dağıtım görevlerini üstlenmiş, sömürgeci güçlerle bir çok kez çatışmalara girmiş ve başarılı bir pratik sergilemiş, afiş asma, bildiri dağıtma ve korsan miting düzenleme gibi eylemleri de başarıyla yönetmiştir.

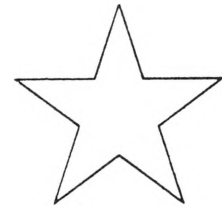
***

1980'in sonlarında Partimizin kararları yurtdışına çıkan ve Ortadoğu'nun sıcak savaşım ortamındaki siyasi ve askeri eğitimden geçirilen Abdülkadir GERGERLİ ve diğer yoldaşları gibi bu eğitimin taşıdığı önemin derin bilinci ve kavrayışıyla hareket ederek kendisini geliştirmiştir. Yurtdışında iken yaptığı kuryelik vb. faaliyetlerde de başarılı bir pratik sergilemiştir. Kendisini, ülkesi ve halkı için güçlü mücadele yeteneklerine kavuşturarak davaya hizmet eden bir militan haline getiren Abdülkadir yoldaş, kişisel raporunda bu soyul istemi ve amacını şöyle dile getirmektedir: "Amacım, ülkemize, halkımıza ve Partimize karşı olan sorumluluklarını yerine getirmek, Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan ve gerekirse uğrunda canını feda eden yiğit bir devrimci olmaktır."

Uğruna canını da feda etmek istediği ülkesine dönmek için yola çıkan Abdülkadir yoldaş, kazandığı ideolojik-politik bilgi birikimiyle Partiyeye ve halka en çok yararlı olabileceği, halkı ERNK önderliğinde örgütlülüğe ve eylemliliğe kaldırmak için büyük bir coşku içinde olduğu bir dönemde, 16 Nisan 1985 günü düzenlenen bir komployla 7 yoldaşıyla birlikte alçakça katledilmiştir.

O, kendi deyimiyle, "Kürdistan"ın bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan ve gerekirse uğrunda canını feda eden yiğit bir devrimci" olduğunu yaşamı ve mücadelesiyle kanıtlamış, anısıyla da tüm parti militanlarının, sempatanın ve yurtseverlerin izlemesi gereken yolu kızı kanı ile çizilen bir militandı.

Anısını, içte ve dışta, kimden ve nasıl gelişse gelsin, halkımızın öz kurtuluş iradesine ve ulusal birliğimizin gerçekleşmesine yönelik her türlü saldırı ve komployu ezerek yaşatacağız.

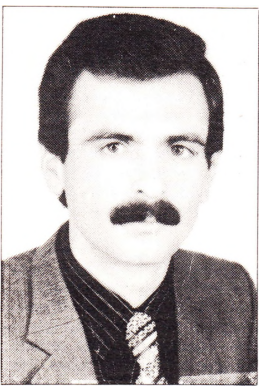
Hakkımızdaki KAKA

Adı ve Soyadı: Sabri ATAĞ
Kod Adı: Şervan
Doğum Yeri ve Yılı: Gungörera Köyü-Sırmak-Sirt, 1968
Perveri

15 Ağustos eylemleriyle birlikte ilan edilen Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK) nin çağrısı üzerine, mücadelede saflarına katılan binlerce Kürdistanlı genç gibi, Hareketimiz saflarına katılan Sabri ATAĞ, yetiştirdiği yurtsever aile çevresinin de etkisiyle en erkenden kararlı ve inatçı bir savaşçı haline gelmiş ve arkadaşlarının da takdiriyle kazanmıştır.

1984 sonlarında yurtdışına çıkarılan ve siyasi-askeri eğitimden geçirilen Sabri ATAĞ, kısa sürede büyük bir gelişim sağlamıştır. Yeni-dönme ülkeye dönme hazırlıklarının sürdürüldüğü bir esnada, 16 Nisan 1985 günü, hain milis çetelerinin kurdukları bir komployla 7 yoldaşıyla birlikte alçakça katledilen Sabri ATAĞ, yurtsever savaşçı gücümüzün yılmaz neferlerinden biri olarak halkımızın bağrına gömülmüştür.

***

Adı ve Soyadı: Abdullah GÜLŞEREN
Kod adı: Dellil
Doğum Yeri ve Yılı: Gercüş-Mardin

Oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen ve daha çocukluğundan itibaren çalışmaya başlayan Abdullah GÜLŞEREN, evli ve 4 çocuk babasıydı.

1975 sonrasında Batman'a göçeden ve TPAO'da işçi olarak çalışmaya başlayan Abdullah yoldaş, işçi sınıfının sömürüsüne bizzat yaşamında tanık olmuş, daha ilk dönemlerden itibaren devrimci fi-

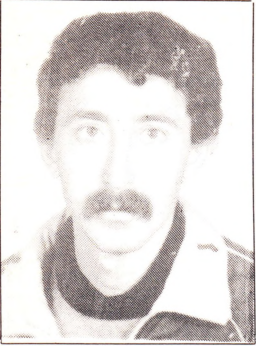
kirilere sempati duymaya başlamıştı. 1978'de yörede gelişmeye başlayan ulusal kurtuluşçu fikirlerle de tanışan ve kısa sürede bu düşünceleri benimseyen Abdullah GÜLŞEREN, özellikle de TPAO'da işçiler arasında yürütülen faaliyetlerde yer almıştır. Birçok işçi eylemine aktif olarak katılan ve Hareketimizin verdiği görevler doğrultusunda hareket eden Abdullah GÜLŞEREN, ilk oluşturulan işçi komitesinde yer almıştır. 1979 da yörede hızla boyutlanan mücadelemiz, feodal kompradorların ve sömürgecilerin planlarını bozunca, azgın saldırılar gündeme gelmiş ve birçok devrimci, yurtsever kadro ve sempatanın koşturmasına uğramıştır. İşte bu dönemde giriştiği aktif faaliyetler yüzünden tutuklanan Abdullah yoldaş aylarca en ağır işkencelere maruz kalmış ancak düşmana en ufak bir bilgi vermediği bir vaziyette serbest bırakılmıştır.

Dışarı çıktıktan sonra yeniden işe giren ve bir yandan tedavisini tamamlayan Abdullah GÜLŞEREN, bir yandanda illegal temellerde siyasi faaliyetlerini yeniden yürütmeye başlamıştır. Aynı yılın sonbaharına kadar işçi komitesi içinde faaliyet yürüten ve sonbaharla birlikte yerel komiteye getirilen Abdullah yoldaş 1981'in

Adı ve Soyadı: Cemil BAYRAM
Kod Adı: Hazım
Doğum Yeri ve Yılı: Merg Köyü-Uludere-Hakkari, 1967

Yurtsever köylü bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Cemil BAYRAM, çocukluğundan beri taşıdığı yurtsever duygularını 15 Ağustos devrimi atılımıyla birlikte gelişen yeni dönem mücadelesiyle bütünleştirmiş ve binlerce genç gibi O'da HRK saflarında yerini almıştır. HRK saflarına katıldıktan sonra, Parti tarafından eğitilmek amacıyla yurtdışına çıkarılan ve buradaki olanaklardan da yararlanıp siyasi-askeri eğitimini tamamlayan Cemil BAYRAM, yeniden ülkeye dönme hazırlıkları içerisinde olduğu bir dönemde 16 Nisan 1985 günü işbirlikçi-reformist Kürt küçük-burjuvaları ve ilkel milliyetçi ajanların kurdukları bir komployla alçakça katledilmiştir.

Anısını halkımız şanlı mücadelesini yükselterek yaşatacağız.

Adı ve Soyadı: Mehmet GÜLER
Kod Adı: Sinan
Doğum Yeri ve Yılı: Kaynarparın Köyü-Karhova, 1960

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Mehmet GÜLER, daha küçük yaşta babasını yitirdiğinden, bir yandan okula giderken, bir yandan da çeşitli işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunarak ve maddi yaşamın zorluklarını bizzat omuzunda hissederek büyümüştür.

Daha ilse yıllarındayken siyasetle ilgilenen ve ilerici-devrimci saflar da yer alan Mehmet GÜLER, Karakoçan'da gelişen ulusal kurtuluşçu düşüncelerle de ilk tanışılardan birisi olmuştur. Büyük önder Mazlum DOĞAN ve önder savaşçı militan Delil DOĞAN ile yakın ilişkisinden ötürü kısa sürede aktifleşen Mehmet GÜLER, 1977'lerden itibaren Hareketimizin Karakoçan alanında yürüttüğü faaliyetlere katılmaya başlamış ve bu alanda geliştirilmek istenen faşist milis ve ajan-muhbir örgütlenmelerle karşı birçok eylemin planlayıcısı ve uygulayıcısı olmuştur. Eğitim çalışmalarının yanı sıra diğer bir takım pratik faaliyetlere de katılan Mehmet yoldaş, 1978'de Hareketimizin Karakoçan sorumluluğunu da üstlenmiştir. Aldığı her görevi büyük bir coşku ve azimle yerine getiren Mehmet GÜLER, daha sonra Elazığ, Bingöl ve Hozat'ta siyasi ve askeri faaliyetlere katılmıştır.

1979 sonlarında Parti tarafından

dan yurtdışına çıkarılan ve Filistin eğitim kamplarında siyasi ve askeri eğitim gören ve aldığı yeni görevlerle yeniden ülkeye dönen Mehmet GÜLER, Karakoçan, Palu ve Bingöl'de askeri komutanlık görevini sürdürdü. Bu süre içinde, sorumluluğu altındaki alanlarda birçok eylemin hem planlayıcısı hem de uygulayıcısı oldu.

12 Eylül cuntasının işbaşına gelmesinden sonra da sorumluluğunu başarıyla yürüten Mehmet yoldaş, ne sömürgecilerin azgın saldırı ve operasyonlarının, ne halkımızın içinde bulunduğu geri ve örgütsüz ortamın ve ne de bir başka şeyin hiçbir surette devrimci çalışmanın geliştirilmesi önünde engel teşkil edemeyeceğini, en zor koşullarda dahi geliştirmeyi başardığı kitle ilişkilerindeki pratiğiyle kanıtlamıştır. Aynı dönemde, faşist Türk ordusu sürüsüyle girdiği birçok çatışmada, muazzam güç dengesizliğine rağmen, sömürgecilere kayıplar verdirerek başarıyla çıkan Mehmet GÜLER, birçok eylemin planlayıcısı ve uygulayıcısı olduğu gibi, kitlelerle bu koşullarda da bağ kurarak onlara güven vermenin de kaynağı olmuştur. 1981 geri çekiliş koşullarında faaliyet alanındaki tüm arkadaşlarını ülke dışına taşırmış ve 1982 baharına kadar tek başına yörede faaliyet sürdürmüş olan Mehmet Yoldaş kendisinde Parti-din çağrısı üzerine tekrar yurtdışına çıkmıştır. Burada varolan olanaklardan en güçlü tarzda yararlanarak ideolojik-politik ve askeri alanlarda eğitimini tamamlamış, mücadelemizin ihtiyaç duyduğu militan-devrimcilik özelliklerine kavuşmuştur.

1982'de alınan, ülkeye yeniden dönüş kararına coşkuyla katılan Mehmet GÜLER, tekrar Karakoçan ve Bingöl alanına görevli olarak gitmiş, faşist cuntanın yarattığı tahribatlara ve tüm zorluklara karşın, büyük fedakarlıklar göstererek, direniş kişiliği ve saygınlığıyla kısa sürede kitlelerle güçlü bağlar kurmuştur.

Kitleleri devrimin çıkarları doğrultusunda örgütleyen Mehmet yoldaş onlarla sadece bağ kurmakla yetinmiyor, aynı zamanda halkın siyasal ve sosyal özelliklerini değer-

lendirip pratik-örgütsel çalışmalarını da derin bir bilinçle yürütüyordu. Bu konuda faaliyet yürüttüğü bölgeden gönderdiği bir raporunda sunuları belirtmekteydi: "Diğer örgütlerin tabanlarıyla ilişkilerimiz var. Bu, elbette cephe faaliyetleri için en olumlu gelişmelerden biridir. Kitlelerin gerçek devrimcilerin ve mücadelenin etrafında kenetlenmekte gecikmeyeceği, yapmış olduğumuz çalışmalar sonucunda ortaya çıkmış durumdadır." Aynı raporunda devrimcilere düşen görevi de şöyle belirlemiştir: "Bu noktada görevin büyüğü devrimcilere düşmektedir. Eğer bu alanda parti çizgisini hakkiyla hayata geçirirsek çok kısa zamanda güçlü bir kitle potansiyeline sahip olacağımız kaçınılmazdır. Şimdilik parti çizgisini kavramış düzeyde olan arkadaşların yoğun olarak böylesi bir faaliyet içinde oldukları gözlemlenen bir durumdur."

Yaklaşık 3 yıldır ülke zemininde bulunan ve başarılı bir pratik çalışmaya sergilenen, bu çalışma sürecinde giriştiği birçok çatışmayı düşünmana kayıplar verdirerek atlatılan Mehmet yoldaş, partimizin 1985 direniş atılımına uygun tarzda

Mehmet GÜLER'in yakınlarına gönderdiği son mektuplarından birini yayınlıyoruz:

Ablama ve yakın çevreme,
Yaşanılan sık sık haber alma durumlarını öğrenme arzularının aslında yerinde bir durumdur. Bu her kesin arzusudur da. Ama her arzulanana da imkanlar el vermez. Bunada alışmak gerekir.

Şunu ifade etmek gerekirken yakınlarımızın olduğu cephede savaşım verdiğimiz davası doğrultusunda olumlu gelişmeler varsa ve davayı güçlendirecek iyi haberler duyulabiliyorsa, bu onların iyi olduğu anlamına gelir. Bunun için endişe edilmez. Davaya katkıda bulunmak için aktif çabalar harcanır. Şayet kötü haberler alınıyorsa davaya zarar gelir diye endişe edilir. Yoksa zorluk çektiği, yıprandığı veya kayıp edeceğimiz endişeleri yerinde olmayan endişelerdir. Zaten savaş bunu gerektirir. Bunlara katlanmadan savaşın yürütülemeyeceği gerçektir.

Evett, en iyi olduğumuz dönemlerden birini yaşıyoruz ülke zemininde Parti varlığını HRK'nın ilanıya yeniden duyurdu. Kitleler içerisinde kök salmaya başlamıştır. Sömürgeciler

bazı görevleri gerçekleştirme uğraşısı içerisinde bulunduğu bir esnada 23 Nisan 1985 günü kendi köyü olan Kaynarparın'ın Horhor mezrasında, imam Hüseyin BİLGİN yoldaşla birlikte sömürgeciler tara-

manca direnişleriyle Partimizin direniş ruhunu bir kez daha yükselttiklerimize şahit olduk.

Mehmet GÜLER yoldaş, sahip olduğu güçlü militan kişiliği ve sergilediği kararlı, fedakar, cesareti

Mehmet GÜLER Nisan 1985'te Kürdistan'ın dağlarında...

finda kuşatılmış ve yapılan "teslim ol", çağrısına silahlarıyla cevap vererek birgün boyunca çatışmışlardır. Sömürgecilerin çok yönlü saldırıları sonucunda vurularak şehit düşen bu iki yoldaşımız, kahra-

telas içindedir. Her başkının, her operasyonunda nasıl savaşmıştı, bilmediğini, başedemeyeceğini, başarısız kaldığını görmek ve tek bildiği halka işkence yapma yöntemine sarılmaktır. Bu da halkın nefretini ve kinini daha da arttırmakta, düşmanın ruh yapısını uygulamalarında görmekte, bu onların yenileceklerinin korkusu olduğunu belirtmektedirler.

Belirttiğimiz bu durum, bildiğiniz bu alanlarda da yaşanmaktadır. Bir olayın geliştiğini, düşmana el kayıp verildiğini duymuşsunuzdur. Bu, Partimizin varlığını kitlelere duyurabildi. Düşman halkta yaratılan olumlu etkiyi kırmak için terörünü estirmeye başladı. Devrimcileri yakalamak için arama-taramalara başladı. Tüm basıncına rağmen şu ana kadar bir sonuç alamamıştır. Sonuçsuz kalan düşman tüm öfkesini halktan çıkarmak için her köye saldırmakta, okullarda günlerce karakol kurmakta, köylüye her türlü baskı uygulamaktadır. Halk devrimcileri gördüğü halde düşmana hiç bir bilgi vermiyor, istemyle yardımcı olmuyordur.

Köylere yerleşen düşman, halkla konuşmalarında, gece nöbet tutuşunda, arazi aramalarında, evlere girişlerinde vb. nasıl korku içinde

ve direnişçi pratiğiyle ölümsüz bir komutan olarak halkımızın bağına gömülmüştür. Anısı mücadelemize daima yaşatılacak ve O, örnek alacağımız manevi bir komutanımız olarak kalacaktır. *

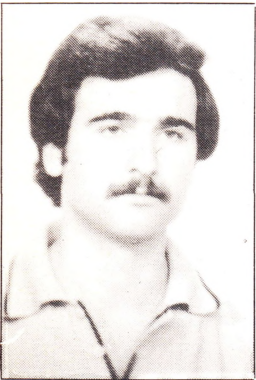
oldukları, köylüler görmekte ve peşinde alay konusu yapmaktalar. Bu da halkın gerçek devrimci gücü görme ve güven sağlamasını kolaylaştırmaktadır. Bir siğnagımızı ihbar sonucu öğrenen düşman el bine (3000) yakın bir askeri güç, beş helikopter darabı bir alanı (ufak bir tepeli) sarmaları birçok köy halkı bunu açık izliyor ve boş çıkınca, düşmanın korkusunun ifadesi olarak belirliyor. Ve devrimci güç olan güveni gittikçe anlam kazanıyor. Buna benzer çokça örnek vardır. Tabii ki düşmanın baskıları sonucunda halkta hala çekingenliğin olduğunu da belirtelim.

Ru gelişmelerin yanında durumlarımız iyidir. Yakalanan tüm taraftarlarımızı bıraktı. Düşmanın aramaları aralıksız devam etmektedir. Tüm arkadaşlar olarak, kışın zor geçmesine rağmen sağlık durumlarımızın iyi olduğunu belirtelim. Hasta dahi olmadık.

Kendini dayatan koşullarda ülkenin tüm alanlarında yeni çıkışların olması zorunludur ve olacaktır. Bu inançla sarf edeceğimiz çabalarınızda başarılar dilerim. Hepinize selamlarımı iletirim.

Mesina

6 Mart 1985

Adı ve Soyadı: İmam Hüseyin BİLGİN
Kod Adı: Süleyman
Doğum Yeri ve Yılı: Gümüşköyü-Kığı-Bingöl, 1958

Orta halli bir ailenin çocuğu olan Hüseyin BİLGİN, daha ilseyi okuduğu dönemde iken siyasetle ilgilenmeye başlamış ve Hareketimizin ideolojisiyle tanışmıştır. Öğreniminin devam ettirmek amacıyla Mersin'e giden ve Eğitim Enstitüsü'ne kayıt yaptıran İ. Hüseyin BİLGİN'in burada kaldığı süre içerisinde Hareketle ilişkisi kopmuş, öğreniminin bitiminde tayinin çıktığı Adıyaman'da ise yeniden ilişkiler girmiştir. Bu dönemden itibaren bir yandan güçlü bir devrimci haline gelebilmek için kendisini eğiten ve bir yandan da kitle çalışmalarına katılan Hüseyin yola-

daş, faaliyetleri sonucu defile oluncu sömürgeciler tarafından aranmaya başlamış, bunun üzerine de öğretmenliği bırakarak profesyonel devrimciliğe geçmiştir.

Sömürgecilerin tüm çağlarına karşın, büyük bir inanç ve kararlılıkla mücadeleye sarılan İ. Hüseyin BİLGİN, 1979 yılının sonlarında Partinin kararı üzerine yurtdışına çıkmıştır. Burada sunulan olanakların en güçlü bir tarzda değerlendirilen ve siyasi-askeri eğitimini de tamamlayan Hüseyin yoldaş, uzun süre kaldığı yurtdışında çeşitli faaliyetlerin de yürütülmesine katkıda bulunmuş, pratikte de kendisini yetkinleştirmiştir. Çeşitli örgütsel-siyasal konularda araştırma ve incelemeler de yapan Hüseyin yoldaş, Partiyi sunduğu bir raporunda önumüzdeki dönem çalışmalarını ve çıkabilecek sorunlar hakkında şöyle bir değerlendirme yapmıştır. "Önumüzdeki dönemde siyasi mücadele ağırta olup, silahlı mücadele ona hizmet etme temeline benimsenecektir. Bunun pratikteki örgüt biçimi de silahlı propaganda-dır. Ulusal Kurtuluş Savaşımızın bu biçimde geliştiği dönem içerisinde baktığımız sorunlar da çıkabilecek, gelişmeleri az da olsa etkileyebilecektir. Ama bu sorunlar doğru bir denetim ve güçlü bir savaşımla ortaya çıkarılıp bertaraf edilebilecek sorunlardır. Daha çok içimizde illellikten, amatörlükten, dar pratiklikten, döneme ayak uyduramama, siyasi ve askeri konularda eksiklikten kaynaklanacak sapmalar ve yanlış anlayışlar olan bu sorunlar, savaşımızda olum-

suzluklar yaratacak etmenler olup; en azından düşmanla savaşımına gerektiği kadar, bu yetersizliklerle de savaşım ve amansızca ezilerek gerçek savaşçı yapıya ulaşmalıdır."

İ. Hüseyin BİLGİN yoldaş, raporu da belirttiği gibi, marksist-leninist çizgiden sapan ve Partimizin mücadele çizgisinin dışına çıkan, çeşitli sınıf ve tabakalardan

sektilmesi için faaliyetler yürütmeye başlayan İ. Hüseyin BİLGİN; zor tabiat koşulları, halkımızın siyasi ve örgütsel geriliğinin yarattığı zorluklar, Türk devletinin barbar saldırı ve operasyonları ortamında oldukça özverili bir faaliyet sürdürmüş, bölgede güçlü kitle ilişkilerinin kurulmasına önyak olmuştur.

Kürdistan halkının mücadeleye

İ. Hüseyin BİLGİN Güney Kürdistan'daki bir kampa

gelme anlayış ve davranışlara karşı mücadele eden, her koşul altında doğru çizgily savunana ilkel bir militandı, aynı zamanda.

Partimiz II. Kongresinde alınan ülkeye dönüş kararı uyarınca, bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye dönen ve memleketi olan Bingöl ve çevresinde, Parti örgütlenmemizin yeniden inşası ve UDM'mizin yük-

olan bağlılığına ve zafere ulaşacağına büyük bir özveriyle inanan İ. Hüseyin yoldaş, bir değerlendirilmesinde bu inancını şöyle belirtmekteydi. "Bu halk ya teslimiyeti kabullenecek yüce davasından vazgeçecek, ya böylece de doğduğu günün bu yana, önder kadro ve evlatlarının milyonlarca Kürdün döktüğü kanın üzerine bir çizgi

çeker ve tarihten silinip yok olacaktır, ya da tarihte yaratığı direniş geleneğine sahip çıkarak dökülen şehit kanlarını yerde bırakmayacak, geçmişte olduğu gibi, önumüzdeki dönemde de direniş geleneğini sürdürerek şanlı direniş tarihine sayfalarına yeni sayfalar ekleyecektir. Bu da ancak ve ancak marksist-leninist parti ideolojimizin önderliğinde gerçekleşecektir. Proleter parti ve devrimci şiddet olmadan Kürdistan Bağimsızlık ve Özgürlük Mücadelesini yükseltmek ve başarıya götürmek mümkün değildir."

Ülkede bulunduğu 2 yıl boyunca sürdürdüğü çalışmalarının ardından ERNK bayrağını dalgalandırmak ve 1985 Bahar Atılımını başarıyla gerçekleştirmek için eylem hazırlıkları içinde bulunan Hüseyin BİLGİN, 23 Nisan 1985 günü Mehmet GÜLER yoldaşla birlikte Karhova'nın Liçik Köyü Horhor mezrasında düşmanın kuşatmayışına karşılıklı kararlara silahlarını atesleyerek cevap vermiş ve gün boyu süren çatışmada kanlarının son damlasına kadar savaşarak şehit düşmüşlerdir.

İmam Hüseyin BİLGİN yoldaş, kararlı, fedakar yapısı ve kolektif çalışmada gösterdiği uyumu ile her dönemde örnek bir devrimci olduğu gibi, görkemli direnişlerle de güçlü örneklerden birini oluşturmıştır. Anısı bizlere, mücadelemize tutturmamız gereken militan ölümlerin neler olması gerektiğini öğretmektedir. *

Adı ve Soyadı: Hüseyin ALTINTAŞ
Kod adı: Mehmet
Doğum yeri ve yılı: Çaylarbaşı-Siverek-Urfa, 1958

Orta halli bir ailenin çocuğu olan Hüseyin ALTINTAŞ, daha ilkökula gittiği dönemde yörede hakim olan feodal eşkiya çetelerinin baskısına maruz kalmış ve okuluna ara vererek, Mersin'de çalışan babasının yanına gitmek zorunda kalmıştır. Burada da çeşitli çıraklık vb. işlerde çalışarak, ailesinin geçimine yardımcı olmaya çalışmış, daha sonra tekrar Siverek'e dönmüştür.

1976'da Siverek'te liseye gittiği dönemde, yörede gelişen ilerici-devrimci düşüncelere sempati duyan ve bir süre de Kawa içinde yer alan Hüseyin ALTINTAŞ atak kişiliği, sömürgecilğe ve yerli-hain güçlere olan kin ve nefreti ile gerçek mücadele saflarını tanımlamakta gecikmemiş ve 1978'lerden itibaren saflarımıza katılarak kararlı bir sempoatizan haline gelmiştir.

Siverek mücadelemizin geliştiği 1979'da gücü oranında maddi ve manevi destekte bulunan Hüseyin ALTINTAŞ, Hareketimizin mücadelesini yakından tanıyarak 1980'de aktif olarak görevler üstlenmeye başlamıştır. Bucak eşkiya çetesi tarafından köyü yakılan ve ailesi de köyden kovulan Hüseyin yoldaş, mücadelenin acımasızlığı ve düşmanın barbarlığını daha iyi kavrayarak, büyük bir kararlılıkla ve azimle görevlerine sarılmış, Siverek, Hilvan ve Kahta alanlarında faaliyetlere katılmıştır. Siyasal çalışmaların yanı sıra, Türk sömürgecilerine ve işbirlikçi hain Kürt feodal eşkiya çetelerine karşı bir çok eyleme katılan ve başarılı bir savaşçı olduğunu da kanıtlayan Hüseyin ALTINTAŞ, mücadele içindeki durumunu Partide sunduğu raporunda şöyle izah etmiştir: "Yöre, toprağının geneli bir avuç komprador tarafından bölüşülmüş, halkın büyük kesimi mevsimlik işçi, diğer kesimi ise toprak ağalarına yarıcılık yaptığı, feodallerin güçlü olduğu bir yöredir. Gelişen Siverek mücadelesi artık tarafsızlığı kabul etmedi."

Bu durum benim devrimci olmamda ve Hareket içinde aktif yer almamda büyük bir rol oynadı.

Devlet ve eşkiya çetelerinin köyümüzü yakmaları, tüm köylülerle birlikte bizim ailenin de köyden kovulması, bizde feodal-komprador ağalara karşı ulusal bir kin ve öç alma duygusunu geliştirdi. Daha küçük yaşta iken sol'un mücadelesi dikkatimi çekiyordu. Deniz Gezmiş ve Mahir Çayan'ların vurulmaları, bende daha o yaşta bir karşı koyuşu ve

direnme ruhunu geliştiriyordu.

1979'larda köyde gençlik arasında çalışma yapıyordum. Daha sonra çapulcuların köye saldırısı üzerine Hilvan'a geçerek, orada mücadele içinde yer aldım. Her geçen gün saldırılar artmakta, köyler yakılmakta ve boşaltılmaktaydı. Dönemin koşullarına göre savaş taktiklerini uygulamada yetersiz ve ilkel oluşumuzdan direnişler sergilememize rağmen, anında insiyatif geliştirmede yetersiz olduğumuzdan ortaya çıkan değerlere tam olarak sahip çıkamıyorduk.

Kısa bir dönem sonra, Hilvan'dan ayrılmamız söylendi. Kendi kendime, Kürdistan'ın yüksek bir dağında savaşıma gidiyorum di-yordum. Büyük tehlikelerle dolu ve 67 gün kadar süren uzun bir yolculuktan sonra, jandarmanın arama ve operasyonu, hergün aç-susuz ve uykusuz, fakat buna rağmen aramızdaki sarsılmaz birlik, Partide olan inanç ve bağlılıktan dolayı hiç bir kayıp vermeden yurt dışına çıktık.

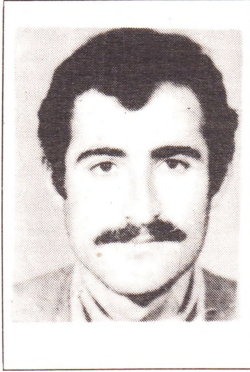
Mücadele içinde başarılarımız, Kürdistan tarihinde ilk defa bağimsızlığı bir Hareketin doğuşu, kısa bir dönem içinde geniş halk kesimini kucaklaması, yerli gericiğe karşı şanlı mücadelesi, strateji ve taktikleriyle marksist-leninist biçimlenmesi ve bunun Kürdistan şartlarına uyarlanması, pratikte de bunun kanıtlanışı, bizim de bu Harekete sonsuz güvenimizin oluşu, var olan gücümüzle her şart altında mücadele ettiğimiz temel kaynağıdır."

Raporunda da belirttiği gibi, Partinin kararı üzerine 1981'in başında yurtdışına çıkan Hüseyin ALTINTAŞ, bu olanağı en iyi biçimde değerlendirerek, siyasi ve askeri eğitimini gerçekleştirmiş, ve bu sürecin kendi üzerindeki etkisini de şöyle izah etmiştir. "Üç ay askeri eğitim ve bunun yanı sıra siyasi eğitim benim üzerinde oldukça olumlu etki ve yepyeni yapı kazandı. Halka, Partide ve yoldaşlarımıza karşı görevlerimi yerine getirmek, gelecek mücadele dönemlerinde tüm yetenek ve gücümü devrime yararlı hale getirmek için hazırlanıyorum."

Yurtdışı hazırlık faaliyetlerinin ardından, Partinin aldığı kararlar, ülkeye dönen ve Mardin bölge faaliyetlerinde görev alan Hüseyin ALTINTAŞ, bu alandaki sömürgeci vahşet uygulamalarına rağmen, Parti bayrağı altında halk kitlelerini toparlayıp-örgütlemiş; coşkulu, azimli ve kararlı bir mücadele geliştirmiştir.

Siverek mücadelemizin yetiştirdiği büyük değerlerimizden biri olan Hüseyin ALTINTAŞ, 1985 Bahar Atılımını örgütlemek için Mardin bölgesinde faaliyet sürdürürken, Mart 1985'te Dargeçti yöresinde Türk sömürgecileriyle çatışmaya girmiş ve büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek sloganlar haykırarak sürdürdüğü çatışmada aldığı kurşuna sarıntılıyla şehit olmuştur. Bu çatışmada sömürgeci birlikten bir astsubay ve bir kaç tane de askeri vuran Hüseyin ALTINTAŞ yoldaş, bağimsızlık mücadelemizde saygı ve minnetle anacağımız onur kaynağıımız olarak bilincimizde yaşayacaktır.

***

Adı ve Soyadı: Ahmet İBİN
Kod Adı: Cahit
Doğum Yeri ve Yılı: Basörük Köyü-Batman, 1.1.1952

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelen Ahmet İBİN, ilk okulu kendi köyünde, ortaokulu ve liseyi de Batman'da okuyarak sanat okulundan mezun oldu. Daha küçük yaşlardan itibaren çalışarak ailesine yardım etmek zorunda kalan Ahmet İBİN, evli ve bir çocuk babasıydı.

1974'te Seydişehir Alüminyum tesislerinde işe girerek, ekonomik mücadeleye atılan Ahmet yoldaş, işçi sınıfının sömürülmesine de biz-zat tanık olmuş ve sendikal çalışmalara katılmaya başlamıştır. Direnişçi ve kararlı yapıda olduğundan işverenlerin tepkisini de üzerinde toplayan Ahmet İBİN, burada işten atılmış ve Batman'a gelerek TPAO'da işe girmiştir.

1978 döneminde Hareketimizin ideolojisiyle tanışan ve daha önce de taşıdığı devrimci düşüncelerini ulusal kurtuluşçu düşüncelerle pekiştiren Ahmet İBİN, aktif bir sempoatizan haline gelerek çeşitli görevler üstlenmiş, 1979'da da işçi komitesi sekreterliği görevini almış ve başarıyla yürütmüştür. Daha sonra, Batman yerel komite sekreterliğini yapan Ahmet İBİN, 1980-81 döneminde Mardin bölgesinde siyasi ve askeri sorumluluklar üstlenmiştir. Aldığı her görevi büyük bir özevriyle yerine getiren ve güçlü bir örgüt-

Adı ve Soyadı: Xalid ÖNCÜ
Doğum Yeri ve Yılı: Bêcûhê köyü-Uludere-Hakkari, 1962

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan Xalid ÖNCÜ, daha 10 yaşında iken peşmergelice baş-layan yurtsever bir Kürdistan devrimcisiydi.

Yörenin yurtsever ve direnişçi özelliği ve babasının Güney Kürdistan hareketi içinde peşmerge ol-

çu-propagandist olan Ahmet yoldaş, proleter kişiliğiyle tüm halk tarafından sevilip-sayılan bir devrimci olduğu gibi, çalışkanlığı, fedakarlığı ve sabırlı kişiliğiyle de yoldaşlarına örnek olan bir halk önderiydi.

Cunta sonrasında Partimizin aldığı karar gereği yurtdışına çıkarılan devrimcilerden biri olan Ahmet İBİN, burada elverişli koşullardan yararlanarak ideolojik-politik ve askeri eğitimini tamamlamış ülke koşullarında daha güçlü bir pratik sergileyebilmek için yoğun bir hazırlık faaliyetine girişmiştir. Kendisini eksiklikleri temelinde eğiten Ahmet İBİN, Kürdistan koşullarında devrimci öncünün rolünü ve bir devrimci olarak da kendi sorumluluklarını şöyle izah etmektedir: "Kürdistan halkının şiddetinden başka yolu tanımadığı ve herşeyi şiddetle yapabileceği inancı genel bir düşünce haline gelmiştir. Pratikte bir mücadele görülmeyi süreci, kitleler mücadele saflarına katılmazlar. Kürdistan halkının aklı başında değil, gözlemleridir. Bizat pratikte görmedi mi inancı yoktur. Halkımızın konumu bu iken, silahlı

Ahmet İBİN eğitim kamplarında oynanan bir tiyatro sahnesinde...

mücadele, halkımızın güvencesi ve gücünün siyasi mücadeleye kanallize edilmesinde belirleyici bir role sahiptir. Geçmiş, örgütlenme ve propaganda alanında yoğun çalışmalarımız olduğundan kendimi bu hususta yeterli buluyorum."

ması, O'nun da daha çocukluğundan itibaren sömürgecilğe karşı sivil bir kinle dolmasını sağlamıştır.

Sürekli babasıyla dolağan ve çekirdekten yetişme usta bir savaşçı olan Xalid ÖNCÜ, 1977-79 arası dönemde Güney Kürdistan'daki mücadelede yer almış, 1983'ten itibaren de Partimizle ilişkili geçmiştir. Kendi yöresindeki ulusal-kurtuluşçu faaliyetlere aktif olarak katılan Xalid ÖNCÜ, çok sayıda eylemde de yer almış, bir çok pusudan başarıyla kurtulmuştur.

Sömürgecilerin yörede tertiple-dikleri bir komploda şehit düşen Xalid ÖNCÜ olayda iki sömürgeci astsubayı da öldürmüştür.

Olayın gelişimi şöyledir: Silahlı iki sömürgeci astsubay sarhoş halde Dêrahînê köyünde bir eve saldırmış ve evin kadınlarını sarıntılı olarak etmişlerdir. Sömürgeci subayların süreklileşen bu ahlaksızlıklarına tepki duyan köy halkı yoğun baskı-ları nedeniyle ses çıkarmadıklarından bu tür saldırılar hergün artmaya başlamıştır. Xalid yoldaş, Partimizle sıkı ilişkide olduğundan köylüler O'ndan duruma müdahale etmesini istemiş ve O da bir grup köylü ile astsubayların bulunduğu

Hazırlık sürecini başarıyla tamamlayan ve II. Kongre sonrası Kuzey Batı Kürdistan'a geçerek faaliyetlere katılan Ahmet yoldaş, en zorlu ve elverişsiz koşullarda, kitlelere ulaşabilmek, Hareketimizin taban bulmasını sağlayabilmek için yoğun bir çalışma içerisinde girmiştir. İki yıl boyunca aralıksız sürdürdüğü faaliyetlerine, birlikte çalıştığı 7 yoldaşıyla 1985 Bahar Atılımıyla daha da güç katmanını hazırlı içerisinde bulunan Ahmet İBİN, düşmanın elverişsiz kış ortamından da yararlanarak başlattığı yoğun operasyonlarda çıkan çatışmada 9 Mart 1985 günü 7 yoldaşıyla Sason'da birlikte kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

Ahmet İBİN ve şehit düşen diğer yoldaşlarımız, direnişleri ve akıttıkları kanlarıyla, kış döneminde hazırlıklarımızı engellemek isteyen düşmanın çabalarını boşa çıkartarak yeni dönemin 1985 Bahar Atılım ile geçmiş mücadelemizi birbirine bağlayan bir köprü oldular. Ve bu direnişleriyle Bahar Atılımımızın güçlü tarzda başlatılmasına önderlik ettiler. Kürdistan'ın dört bir yanında geliştirilen bahar dire-

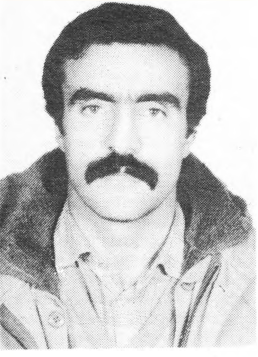
nîş eylemleriyle anıların gereği yerine getirildiği gibi, bundan sonra da Partimiz önderliğinde elden düşürülmeyen Ulusal Kurtuluş Bayrağı sömürgeci kalelerin burçlarına dikilerek bu anılara bağlılık en güçlü şekilde gösterilecektir.

ve gitmiştir. Xalid ÖNCÜ herhangi bir olaya meydan vermemek için subayları ikaz ederek evden çıkarmaları istemiş, bunun üzerine sarhoş subaylar eli terkedeceklerini söylemişler. Ancak Xalid yoldaş arkasını dönünce silahlarını atesleyerek O'nu kalçeye vurmuşlardır. Yaralı halde tabancasını atesleyen Xalid ÖNCÜ iki sömürgeci subayı da vurmuş, yaralı vaziyette evi terk etmiştir. Ancak tıbbi müdahalenin yapılamaması yüzünden iki gün sonra şehit düşmüştür. Aynı olayda yaralı olan faşist subaylardan biri de ev sahibi kadın ve erkeği duvara dayayıp kurşuna dalmıştır.

Olay yöre halkı üzerinde oldukça büyük bir etki yapmış, halkın tepkisi karşısında sömürgeciler geri adım atarak halkın üzerine fazla gelmeye başlamışlardır.

Düşmanın karakterini iyi bilen yöre halkı, mücadeleye daha sıkı sarılarak Xalid ÖNCÜ'nün anısına bağlılığını gösterirken, Parti ve yoldaşları da hergün başarıyla gerçekleştirdikleri ve sömürgecilere güçlü darbeler vurdıkları eylemleriyle, O'nun anısını yaşatmakta dırlar.

***

Adı ve Soyadı: Sabri GÖZÜBÜYÜK
Kod Adı: Hacı
Doğum Yeri ve Yılı: Ahmet Hacı
Köyü-Adıyaman, 1956

Geçimini hayvancılık ve tütün-
cülük yaparak zengin eden, yurtsever
ve yoksul kökenli bir aileye mensup
olan Sabri yoldaş, Partimizin temsil
ettiği modern ulusal kurtuluş si-
yasetinin Adıyaman'a girişiyle bir-
likte, daha önce, saflarında yer
aldığı ve kendi ifadesiyle, "İdeolo-
jisinin ve politikasının benimsediği
için değil, başka hareketlerin
olmayışı beni onlarla ilişkiye itti"
dediği sosyal-göven ve inkarcı si-
yasetin saflarını hemen terk ederek,
20-30 dolaylarındaki bir grup
arkadaşlarıyla birlikte 1976'lı yıllarda
Hareketimize katıldı. Daha ilse yıl-
larında bir yanda okurken bir yan-
dan da okul gençliği içinde yoğun
propaganda ve ajitasyon çalışma-
ları yapan, Kürdistan genelinde
olduğu gibi Adıyaman'da da faşist-
lere, ajanlaşmış yapı, kişi ve kurum-
lara karşı Hareketimizin döşenmiş
savaşta en ön saflarda öncüsünü Sabri
GÖZÜBÜYÜK yoldaş, Partimizin
İsteği üzerine ilse son sınıfta okulu
bırakarak profesyonel örgüt çalış-
malarına katıldı. Siverek direniş
mücadelesinin yakından etkilediği
Kâhta'da, hem M. Celal Bucak
eşkiya çetesine yönen gerilleri
tarafından verilen desteklerin kesil-

mesini sağlamış, yoksul köylülere
baskı ve zulüm uygulayan, onları
köylerinden göçerten bu güçlere
karşı mücadeleli örgütlemiş ve
hem de Türkiye'nin çeşitli metropol
kentlerine dağılan yoksul köylülere
tekrar topraklarına ve köylerine
kavuşmalarının sağlanmasında bü-
yük bir özveri ve cesaretle, halka
ve Partiyeye karşı sorumluluklarını yerli-
ne getirmişti.

Partimizin aldığı karar gereği
1980 Mayıs'ında yurtdışına çıktı.
Yoğun pratik nedeniyle gerçekleştire-
mediği ideolojik-teorik eğiti-
mini, Lübnan-Filistin sahasındaki
eğitim kamplarında, büyük bir su-
samışlıkla marksist-leninist klasik-
lere ve Parti yazınına sanrlarak
tamamlamaya çalıştı. Sabri yoldaş,
gördüğü eğitim temeline hem
Parti gerçekliğimizin derin bir sez-
gisine kavuşmuş ve hem de eğitim
olayının Parti militanları için ta-
şındığı önemli bilince çıkarmıştı. Önder
savaşçı yoldaş, bu durumu bir
raporunda şöyle izah ediyor: "PKK
Hareketi, ideolojik ve politik olarak
genç olmasına rağmen bu denli
gelişip güçlendi. Bizim ise, dönemin
özelliklerini, PKK'nin ideolojik, po-
litik ve örgütsel hattını kurayama-
mayışımızdan dolayıdır ki, faaliyeti
ve varlığını değil korumak, kendi-
miz taşınmaz bir yük haline ge-
lmizdir."

Yeniden ülkeye dönüş hazırlık-
larının yapıldığı bir dönemde, 12
Eylül faşist darbesinin gerçekleş-
mesi üzerine, Partimizin geri çe-
kilmeye taktiğini daha yaygın olarak
uygulaması sonucu yurtdışında kal-
dı. O, kaldığı alanda büyük, küçük
demeden, günlük tüm pratik çalış-
maları omuzlayan gerçek bir Parti
emekçisiydi. Kalbini, beynini ve
ruhunu, daima yurt sevgisiyle, dire-
niş şehitlerinin anılarına bağlılığını
gereklerini yerine getirmeye dol-
duran ve bunu da Partimizin ölçü-
lerine uygun bir şekilde yerine
getirmenin kaçınılmaz sorumlulu-
ğunu taşıyan Sabri yoldaş, tüm
bunları da kendisi için günlük bir
yaşam tarzı haline getirmişti. O'nun
bu soylu anlayışını kendi raporundan

aktaralım: "82'de, sömürgecilerin
halkın önderlerinden Mazlum, Ke-
mal, Hayri vb. yoldaşların şehit edile-
mesine karşı, Hareketimizin buna
karşı sessiz kalmayacağını bildiğim
gibi, aynı zamanda içinde ve dışarda
mücadeleyi hızlandırmak için
bizzat ülkeye gitmeyi önermiş-
tim. Gönül isterdi ki, son gördüğümüz
özel eğitimden sonra Kürdistan-
tan'a gitemek ve pratik içinde bunları
ülke somutuna geçirmekti. Hala da
yetersizliklerimiz, hatalarımız ola-
bilir. Ama bunların giderilmesi de
artık faaliyet içinde olur."

Halkın devrim davası için ken-
disini böyle hazırlayan Sabri yol-
daş, 1982 Haziran'ında Filistin ve
Lübnan halklarının safinda, yüce en-
ternasyonalist görevlerini elde silah
düşmanla karşı karşıya yerine ge-
tirirken, İsrail siyonizminin elise esir
düştü. O, gerek savaş esnasında,
gerekse de esirlik yaşamının 17
ayında, savaşın ve esaretin en acı-
masız güçlüklerine ve içinde yer
aldıkları güçlerin olumsuz konu-
muna karşı, direnişin başına ge-
çerek hem kendi yoldaşlarına ve
hem de diğer güçlere örnek bir
militan devrimciliği sunmuş, dire-
niş bayrağını yükseklere dalgalan-
dırarak, Partiyi ve halkı temsil
edebilme gücünü göstermiştir. Bu
konuda raporunda şunları belir-
tiyor: "Bizim yürüttüğümüz faa-
liyetler, savaşta gösterdiğimiz di-
reniş, siyonizmin Nazi kamplarında
sürdürdüğümüz direniş geleneği-
nin en büyük anlamı olduğu bir
gerçek olarak bu, her iki halkın kan
temeline oluşan enternasyonaliz-
min güçlenmesine ve derinleş-
mesine yol açmıştır."

Böylece bir savaş içinde, ülke-
den, Partiden ve hatta dünyadan
ayrıştığımızda kesilmesi, bir çok
yönden eksikliğimiz olmasına rağ-
men, Diyarbakır zindanlarında
yükselttinen Özgürlük ve Bağımsızlık
Bayrağını elden bırakmayarak,
en zor koşullarda, 17 ay gibi bir
sürede büyük irade gücümüzü kul-
lanarak bayrağı daha da yükselt-
miş ve bir PKK militanı, dünyanın
neresinde ve hangi koşullarda
olursa olsun sorumluluğunu bil-

meli, Özgürlük ve Bağımsızlık
Bayrağını dalgalandırmalıdır. Bir
kuvım gibi düştüğü yerde binlerce
ocak tutuşturmalıdır. Ve biz de
bunu yaptık"

1983 Kasımında, esir değişimi
üzerine yapılan anlaşma gereği,
Kızılhaç aracılığıyla diğer esir yol-
daşlarıyla birlikte Cezayir'e geldi.
Cezayir'de kaldığı üç aylık zaman
içinde "İlçiklere zarar vermemek,
Partinin ilkelerine bağlı kalarak
hareket etmeye" (Partiyi gönder-
diği bir mektubundan) çalıştıklarını
belirtiyordu. Filistin'li esirleri Su-
riye'ye getiren uçakla birlikte geldik-
leri Şam Havaalanında sekiz gün
kaldıktan sonra, kendilerini tekrar
Cezayir'e götürün uçak, Atina Hava-
alanında durunca, önderlik ettiği
direniş eylemiyle havaalanını işgal
ettiriler ve Yunanistan'da iltica ettiler.
Yunanistan'da kaldığı dönem
içinde en güçlü bir biçimde Parti
anlayışını temsil etti. Maddi açıdan
Partiyeye yük olmamak için iş bulup
çalıştı. Partiyeye zarar veren, Parti
ilişkilerini ve otoritesini kendi ki-
şisel çıkarlarına alet eden zararlı
unsurlara karşı anında tavır ko-
yarak onları teşhir ve təcrit etti.
Daha sonra geldiği Almanya'nın
Mannheim bölgesinde, propaganda
ve ajitasyon faaliyetlerine katıldı.
Kaldığı çok kısa bir sürede yurtse-
ver Kürdistanlı emekçilerin ve Parti
sempatizanlarının saygı ve sev-
gisini kazanan Sabri yoldaş, burada
da Parti değerlerini ve anlayışını
titizlikle korudu, yanlış anlayışlara
karşı mücadele etti.

Geldiği Ortadoğu zemininde,
dinmek bilmeyen bir enerji ve canlı-
lıkla, günde onlarca kilometre yol
katederek üzerine aldığı sorumlu-
luğu yerine getiren Sabri GÖZÜ-
BÜYÜK, genç-ihitiray, kadın-erkek
tüm yurtsever Kürdistanlıların Parti-
yle bağlarının güçlenmesinde
belirgin bir rol oynadı. Adeta yurtse-
verlerin umut, moral ve esin kay-
nağı olmuştu. Bu faaliyetlerinin
yanısıra, ülkeye girişin hazırlık-
larını yapıyor ve gideceği alanda
yapacağı örgütsel çalışmaların plan-
laması çalışmalarına katılıyordu.
Ülkeye girişin büyük bir coşku ve

neşesini yaşarken, sorumlulukları-
nın ciddiyetinin ve görevinin ağırlığı-
nın da derin bir bilinci içindeydi. Bu
konuda Partiyeye gönderdiği bir mek-
tupta şunları yazmıştı: "...Gideceği-
miz alanlardaki faaliyetlerimize
çok dikkat edeceğiz. Çalışmalarda
bireysel değil, kolektif bir şekilde
çalışmamızı başarmak için çaba-
cağız... Çalışmalarımızı hızlandırmak
için beraber, sağlıklı bir şe-
kilde caba sarfetmemiz kaçınılmazdır.
Bawer arkadaş da yanımızda
olarak ve birbirimizi denetleyerek
çalışmalarımızı yürüteceğiz."

Çalışmalarımızda, sürekli ge-
nişlemesine ve derinlemesine özen
gösterirken, diğer yandan insiyatifi
düşmanın eline bırakmamak şar-
tıyla, pasif savunmanın ölümlü ol-
dunu, PKK'nın bize öğrettiği direniş
ve saldırı geleneğini hiç bir zaman
unutmayacağı. Zamanında göre-
vimizi yerine getirmeyi düşün-
ürken, kâr ve zararımızı öçerek
bölgemizi koşullarına göre faaliyet-
lerimizi yürütmeye çalışacağız."

Halka, Partiyeye ve devrime olan
sonsuz inanç ve bağlılığını, nerede
ve hangi koşullarda olursa olsun,
PKK'nin bize öğrettiği direniş gele-
negini sürdürmek, şehitlerin bize
devrettiği direniş bayrağını daha da
yükseklere dalgalandırmak için
hiçbir fedakarlıktan çekinilmemesi
gerekliğini kendi pratik yaşamı ve
anısıyla bize emreden, artık her an
nefesini ensemizde hissettirdiğimiz
manevi komutanımız Sabri yoldaş,
21 Mayıs 1985'de Urfa-Bozova'da
Türk sömürgecilerinin vahşi faşist
öru sürüsüyle girdiği üç günlük
çatışmada, yoldaşlarıyla birlikte
kahramanca direnerek, en soylu
yaşam olan şehitlik mertebesine
ulaştı.

O'nun anısına bağlılık, daima
yükseklere yaşamı pahasına da
olsa dalgalandırdığı direniş bayra-
ğını daha da yükseltmek ve Ulusal
Kurtuluş Savaşı başarıyla sonuç-
landırmaktır.

Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaşın
hazırladığı raporda bir bölümünü
yayınlayıyoruz:

Direnme Savaşı ve Gelişimi Üzerine

Direnme tarihi bize göstermiş-
tir ki, ya sömürgecilğe karşı dire-
nerek ya canavari kovmak; bağı-
msızlığı elde etmek için uzun ve tarihi
bir mücadele içine girmek, ya da tes-
limiyeti, ihaneti ve her türlü uşaklığı
seçip topluma, ülkesine ve insanlığa
ihanet emektir. Egemen güç tes-
lim olmuş, onların kuklası duru-
muna gelen halklar ilse tarih sa-
hnesinden silinip gitmişlerdir. Yaş-
mak isteyen herhangi bir halk bu iki
yoldan birini seçmek zorundadır.

Kürdistan halkı ilse PKK önderli-
ğinde başlattığı mücadelesinde bi-
rinci yolunu seçerek ülke ve halk
gerçekliğini kabul ettirmenin ilk ve
tek yolu olan mücadeleyi yolunda
hızla ilerletmiştir.

1978'den itibaren sömürgeciler,
her türden işbirlikçi-ajanlarını yo-
ğun bir biçimde harekete geçirerek
yeni filizlenen ve gelişmekte olan
hareketi kanla bastırmak ve kökün-
den sökerek yeni baştan tarihin
derinliklerine gömmek istemişler-
dir. Fakat düşmanın acımasız baskı
ve işkencelerine karşı PKK, kendi
yenilmez büyük irade ve mücadele-
deki kararlılığı ilse onlarca kadro-
sunu fedakarlık etmekten çekinmemiş
ve dökülen bir şehit kanları üzerine
büyük ve tarihi adımlar atılmış,
daha 1980'lere geldiğinde, sömür-
gecilik koşullarında yaşamının ve
varolmanın yolunun direnme oldu-
ğunu içerde ve dışarda mücade-
lesıyla kanıtlamıştır.

Günümüzde sömürgeciler da-
ha da azgınlaşarak PKK Hareketini
gerek içte, gerekse dışta imha
etmek için kompo, provakasyon vb.
yöntemlerle parti önderliğini ortan-
dan kaldırmak, bir yandan yoğun

olarak bu faaliyetlerini sür-
dürürken, diğer yandan Kürdistan
halkını katliamlardan geçirmek iste-
mektedirler. Düşmanın sınır tanı-
madan yarattığı vahşet ortamında
hergün onlarca kadın-erkek, yaşlı-
genç, çocuk-çocuk işkencelerden
geçirilmekte bir çoğu sakat bırakı-
lırken, bir çoğunu sorgusuz-sualsız
öldürmekte, ırzına geçmekte, talan
etmekte ve yağmalamaktadır. Zin-
danlardaki PKK partizanlarına hiç
görmemiş ya da ender rastlanan
işkenceler uygulanmaktadır.

Emperyalizmin, dünyanın birçok
ülkesinde sergilediği bu vahşet or-
tamını bugün Kürdistan'da sahneye
koymuş ve Vietnam'da kanla,
acıyla, işkenceyle elde edemediği
sonuca Kürdistan'da ulaşmak iste-
mektedir. Ama tüm bunlara karşı
Kürdistan'da PKK önderliğinde
sömürgecilere ve onun işbirlikçi-
lerine karşı Ulusal Kurtuluş Cep-
hesini açmış, uzun vadeli bir halk
savağını sürdürmekte, güçlü askeri
ve siyasi örgütlenme temeline hayata
geçirmek için tüm sınıf ve tabaka-
ları birleştirmiş, sömürgecileri ül-
keden kovmak, Bağımsız-Birleşik
bir Kürdistan için direnme ortamı
yaratmıştır.

Tarihte birçok halkta olduğu
gibi PKK'de Kürdistan'da "Diren-
mek Yaşamaktır" sloganını ilkeleş-
tirmiş ve bu doğrultuda hızla
ilerlemektedir. PKK'nin açtığı bu
yolda güçlü bir düşmana karşı az bir
güçle yürünmesi için uzun vadeli bir
halk savaşının temelinin atmak ve
onun üzerine bağımsızlık hareke-
ti yükseltmek gerekir. Bu da güçlü
kadroların yetiştirilmesiyle mümkün
olacaktır.

Kürdistan devriminin ilerlemesi
için şartlar elverişlidir. Bizim, düş-
mana saldırırmamız ve yıpratmamız
için, halk ordusunun temelinin atmak
için hazırlıklar yapılmaktadır. Bu
hazırlıklar, örgütleme yapacak olan
Parti kadroları ve denetiminde
Silahlı Propaganda Birlikleridir.
Silahlı Propaganda, mücadele ö-
nündeki engelleri kaldırmak, özellikle
le ajan yapıya yönelmek, kitlelere
bilinç götürmek ve gerilla için
zemin hazırlamak, kırsal alanları
temel mücadele alanı almak ve
burada üstlenerek mücadeleyi ülke-
nin en tıca köşelerine yaymak göre-
viyle yükümlüdür.

Sömürge bir ülkenin buradan
başka temel alacağı mücadele bi-
çimi yoktur. Ülkemizin sömürge ve
yanı-feodal bir ülke olması bu ülke-
nin ulusal değerlerinin yeraltı ve yer-
üstü zenginliklerinin gaspedilmesi,
ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel
her alanda yoğun sömürgecilğin
uygulanması ve buna karşı mücade-
lemizin haklılığını göstermektedir.
Bizim, Ulusal Kurtuluş Savaşını
başarıya götürecektir, günün
koşullarında emperyalizmin çıkışı
gittiği buna karşı sosyalizmin dalga
dalga tüm dünyaya yayıldığı sömürge
ve bağımlı ülkelerde silahlı halk
hareketlerinin geliştiğidir. Evet
mücadeleden yoğun olduğu ve bu-
rada yaratılacak değişiklikler dün-
yada da büyük değişimlere yol
açacak olan bölgemiz Ortadoğu'da
emperyalizm kendine yeni işbirlikçi
kukla hükümetler bulmak ve bunlar
aracılığıyla ömrünü uzlatmak iste-
mektedir. Bugün dünyanın jandar-
mahını üstlenen ABD emperyalizmi
başta sömürgeci Türk devleti

olmak üzere bir çok ülkeyle bölgede
ve ülkemizde gelişen devrimci halk
hareketini bastırmak, imha etmek
katliamlardan geçirerek varlığına son
vermek için yoğun çaba göster-
mektedir.

Kürdistan'da sömürgeci kapita-
lizmin geliştirilmesi beraber orta-
ya çıkan işçi ve aydın kesimi
kendilerinin mezar kazıcıları ol-
muşlardır. Bu aydın kesimi giderek
Marksizm-Leninizmden temiz ge-
çmiş onu kavrayarak ülkenin somut
koşullarına indirilmiş ve kısa sü-
rede kitleleşerek Parti haline gel-
miştir. Kürdistan koşullarında
marksist-leninist bir hareketin ge-
leşmesi bağımsızlık ve özgürlük
mücadelesine önderlik etmesi, Kür-
distan tarihinde yepyeni bir sayfa
açmıştır.

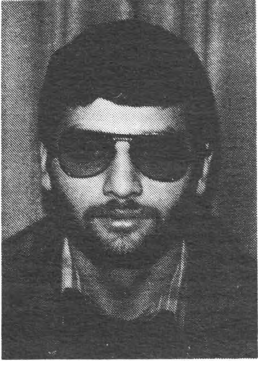
PKK, geçmişteki hareketlerin
başansızlıklarını ve düşmanın duru-
mununu en ince ayrıntılarına kadar
incelemiş ve modern anlamda olan
düşmanını tahlil ederek kendi stra-
tejik ve taktik hattını belirlemiştir.
Kürdistan halkının proletaryası önder-
liğindeki Komünist Parti, salt Kürdis-
tan'da değil, Dünyada ve Ortado-
ğu'da düşmanın politikasını boşa ç-
karmak ve düşmana daha güçlü
darbe vurmak için; Türkiye'de gel-
işen devrimci hareketleri birleştir-
mek; Kürdistan'da UKC'nin yaratmak
için tüm sınıf ve tabakaları savaş-
tırma-ı öüne görev olarak koymuş ve
tüm engelleri rağmen başarıyla
bunları gerçekleştirmiştir. Türkiye
ve Kürdistan halkını bu azgın cana-
vara karşı savaştırmak ve onları bu
canavardan kurtarmak için hergün
çağları yapmaktadır. Ortadoğu
halklarını emperyalizme karşı ör-

gütleyip savaştırmayı erek edinen
PKK Hareketi, Ortadoğu'da büyük
öneme ve anlama sahiptir. Ortado-
ğu'da henüz proleter önderlikli bir
partinin olmayışı, PKK Hareketine
büyük sorumluluklar yüklemiştir, bu
da gelişen hareketleri desteklemek,
onlara yol göstermek, ideolojik
önderliğini yapmak amacını taşı-
maktadır.

Tarihten günümüze kadar Kür-
distan'daki direnmelerin başarısız-
lıkla sonuçlanmasının ve her defa-
sında büyük direnmeler sonucunda
geriye sadece kan, katliam ve yeni-
den işgal edilmiş bir ülke bırakılan
ilk kez örgütlü, sistimli, planlı ve
programlı çalışan bir hareket ve
geleceğe büyük umutla bakarak
"zafer bizim olacak" şiarını atma-
mız da bundan ileri gelmiyor mu?

Kürdistan devriminin temel ö-
zellikli uzun vadeli halk savaşıdır.
Günümüzde Kürdistan şartlarında
marksist-leninist bölvetik bir di-
sipline sahip olan Partimiz, ülkemi-
zin somut koşullarını dikkate ala-
rak kitleyi örgütlemek ve korumak,
düşmana Ulusal Kurtuluş Savaşını
ilan etmesi, Ortadoğu gerillliğini ve
emperyalizmi hedef almakta ve
sosyalizme hizmet etmektedir. Kür-
distan devriminin silahlı mücade-
lesi, Türkiye'deki devrimci hareketi
büyük oranda etkileyecek ve ortak
düşman olan sömürgecilğe daha
güçlü darbenin inmesine neden
olacaktır.

Yine devrimimiz Kürdistan'ın
diğer parçalarındaki mücadeleyi
hızlandırmak ve onlardan birer geri
üs olarak yararlanmasını, şimdiye

Adı ve Soyadı: Ali Kamber DEMİR
Kod Adı: Bauer
Doğum Yeri: Antep-Yavuzeli,
Milelis Köyü
Doğum Yılı: 15.6.1963

Türk sömürgeciliğinin döviz ihtiyacını karşılamak için yurtdışına adeta bir meta gibi pazarlığı yüzbinlerce emekçi aileden birinin çocuğu olarak dünyaya gelen Ali Kamber DEMİR yoldaş, Antep'te, sanat okulunda okuduğu yıllarda çevresinin etkisiyle de bir müddet, sosyal-şoven ve inkarcı siyasetlerden birinin saflarında yer aldı. Hareketimizin Antep'teki etkin faaliyetinden yakından etkilendi. Türk kökenli olmasına rağmen, Ali Kamber yoldaşın dürüst kişiliği ve enternasyonalist devrimci ruhu. O'nu, içiçe yaşadığı Kürt halkının problemleriyle ilgilenmeye yöneltti. Kısa bir araştırma, tartışma ve tanışma döneminin ardından, 1979 yılı sonlarına doğru Hareketimizin saflarına katıldı.

Bu dönemi, Ali Kamber DEMİR yoldaşın kendi kaleminden okuyalım: "Aynı mahallede kaldığımız bir arkadaş, doğru dürüst ilk kez duyduğum Kürt ve Kürdistan sorununu anlatıyordu -her ne kadar 'Emeğin Birliği'- (şimdiki TKEP, bn.) içinde duymuş olsam da pek ciddi olarak anlatılmıyordu ve konuşul-

muyordu. Ve o kadar insan yanımda başka diki konuşmasına rağmen hiç dikkatimizi çekmiyordu. İlk önceleri ben de bir çok nedenler öne sürerek karşı çıkmama rağmen yaşadığım çevrenin insanlarına biraz daha dikkatli baktım ki, gerçekten bunlar değişik bir yapıyı teşkil ediyorlar. Bunlar, beni ulusal sorun hakkında araştırmaya yapmaya itti. Bazı klasik kitapları okudum ve bazı insanlarla -'Emeğin Birliği'nde yetkili olan ve güvendiğim bazı insanlarla- sorunu tartışmak istediğimde pek ciddiye alınmadım. Bana, o zaman söylenen tek şey, 'kafanı yorma, uğraşacak başka işimiz gücümüz yok mu, bir de Kürt sorununu ortaya atıyorlar' ...vb. idi

Şimdi bunlar, beni ilk önce etkileyen nedenler oldu. Bununla beraber, arkadaşlarla konuşup tartışmaktaydım. Partiyi de belirli oranda tanımayaya başladım, ... daha geniş arkadaşlarla ilişki kurma olanağını elde ettim ve böylece onlarla da konuşuyordum. Onların tavı ve özellikle de eylem haberleri beni çok etkilemişti. Çünkü Türk sol'undaki yapıya karşı pasif olmayan bir yapı vardı. Bu dönemden sonra, gelişmeler, beni Partiyi daha sıkı ilişki içerisine itiyordu. Daha sonraları, bu konuda, yine "Emeğin Birliği"nde olan ve daha değişik siyasetlerdeki insanlarla konuşup tartışmak istiyordum. Fakat bana verilen cevaplar hep aynıydı: 'Devrimden sonra Kürtler'in hakkını vereceğiz', 'hep Kürt sorunu, başka işimiz yok mu', 'onlar bölücülük yapıyor', 'milliyetçilikten başka bir şey değil' ...vb. Hatta daha yakın çevrelerim, 'sen Türksün, Kürtlerle ne işin var' ve buna benzer şeylerle sorunu ciddiye almadıkları, Türk burjuvazisinin istediği gibi, sosyal-şoven bir tarzda bakış açıları olduğu çıktı. Gerçekten bir ulus karşısında tavırlarınan dürtüst olmadığını kendi pratiğimle görüyordum. Türk sol'unun tavı bu iken, benim de arkadaşlarla ilişkim daha da gelişmişti. Bana bülten....vb. yayınlar getiriyorlardı, okuyordum. Bir yandan da kısır da olsa klasiklerden araştırma yapıyordum. .... Ben de artık arka-

daşlarla birlikte çalışmak istiyordum."

O'nun, Partiyi birlikte çalışma istemi ile Partinin kendisini görevlendirmesi birbirleriyle denk geldi. Ve okuduğu okul ile kaldığı mahallede propaganda-ajitasyon, eğitim ve kitle ilişkileri sorumluluğu yürüttü. Faşistlere karşı mücadelede aktif yer aldı.

Daha sonra ailesinin zorlamasıyla Almanya'ya gitmek durumunda kaldı. O, Almanya'da da Parti ruhuna yaraşır bir tavır takındı. Sunulan sahte kurtuluş umutlarına kanmadı. Bir çok kişinin kişiliğini kaybettiği Avrupa'nın o bencil ve yoz ortamında, gencelik yaşına rağmen halka, Partiyeye ve devrime olan derin inancı ve bağlılığıyla hem kişiliğini korudu, hem de sürekli kendisini eğiterek Kürdistan dağlarının doruklarında direnen en ön saflarında yer almaya hazırlanıyordu. Bulunduğu alanda, Partinin Avrupa faaliyetlerine de katılarak, yurtsever emekçi kitlelerin Partiyi buluşmasında büyük hizmetlerde bulundu. O, her zaman için ülke gerçekliğinden kopuk, mül-

karşı kitle içinde propaganda yapma, insanların zihinlerini pisliklere batmaması için sürekli ellerinden tutmak gerekiyordu. Bunu yapabilmek için de, insanın zayıf, pürüzlü olmaması gerekiyordu. Tüm bunları yaparken de, o yaşamdan, gerçekten içten bir içgüçlük duymak gerekiyor. Halka, Partiyeye, mücadeleye ve özellikle şehitlere olan bağlılık zeminine sıkıca sarılmak gerekiyordu.

... Ülkeye tekrar dönme ve yollarca insanlara anlatmak istediğimiz savaşın içinde fiilen yer alma özlemini kaybetmedim. Sömürgeci baskılar altında inim inim initletilen, tüm insanlık değerleri ayaklar altına alınmış, yaşam için gerekli olan tüm olanakları gaspedilmiş halkımıza karşı sorumluluk duygumu ve özellikle beni mücadeleye en sıcak bir biçimde bağlayan Sait ŞİMŞEKLER'İN, Metin YILMAZLAR'IN ve tüm şehit arkadaşların anılarını bağli kalmayı ve onların yolunda yürümek zorunda olduğumu unutmadım. Ve sürekli bu doğrultuda düşündüm ve yaşadım."

Böylesine soylu bir anlayışın

A.Kamber DEMİR Avrupa'da yapılan bir açık grevi eyleminde

tecî "devrimci"liğe, Parti otoritesine ve ilişkilerini kendi kişisel ihtiyaçlarına alet etmeye çalışan anlayışlara ve kişilere karşı derin bir sınıf kını ve nefretliyle mücadele etti. Bazıların yaptığı gibi, ülkeye dönüş için hiç bir sahteliğe itibar etmedi. Yüreğinde taşıdığı büyük yurt sevgisi ve enternasyonalist anlayışın bir gereği olarak ülkede mücadeleye de aktif olarak katılmak isteyen Kamber yoldaş, Partinin Kürdistan'a göndereceği haberini coşkuyla karşıladı.

Ali Kamber yoldaşın, Avrupa'daki durum hakkında yaptığı bir değerlendirme, kendi raporundan okuyalım: "Kürdistan toplumunun yapısı ve yaşamı iyi bilinmekte. Hem zor yaşam şartları ve hem de geri toplumsal ve kültürel yapıya sahip olan bir ülke. Bu ülkenin bir çoğu da geri bir yapıya sahip olan insanlarımız, Avrupa'ya geldiklerinde, önceden üzerlerinde taşıdıkları çarpık bir toplumsal yapının izleri ile Avrupa'nın sözde medeni emperyalist içgüç yoz kültürü ile içli-dışlı olmaya başladıklarında iyice çarpıklaşıp kendini kaybediyor, tanınmaz hale geliyorlar. Hatta hatta kendisine devrimciyim diyen bir çok insan dahi, bu yoz kültürden etkilenerek kişisizleştiği çokça görülmüştür. İnsanlarımız, Avrupa'nın yoz içgüç verici pis yaşamının tuzaklarına çok rahat düşüklükleri gibi, artık tanınmaz, anlaşılmaz bir duruma geliyordu. Şimdi öyle insanlar var ki, kafasında kadar pisliğin içine batmış -aynen Alman devrimcileri gibi- halen devrimciliği yaptığını, 'Avrupa'nın şartlarında bunun doğal karşılanması' gerektiğini savunuyor. İşte tüm bunlara

gim, kısa bir dönem içerisinde ülkeye gitmek ve tarihin bize yüklemiştir olduğu sorumlulukla ülkede mücadeleye katılmaktır."

1984 Eylül'ünde bir grup yoldaşla birlikte Kürdistan'a giriş yapan Ali Kamber yoldaş, Mardin-Urfa hattında, en zor koşullara ve kat olanaklara rağmen büyük bir azim ve cesaretle PKK ruhuna yaraşır bir şekilde faaliyet yürüttü. İletişimdeki muazzam zorluklara karşın, partili olmanın en önemli kistası olan rapor sistemini işletti. Partiyeye gelişmeler hakkında raporlarını gönderdi. Faaliyet yürüttüğü bölgedeki zorlukları ve gelişme olanaklarını anlatan raporunda şöyle diyor: Aslında tüm bunlar, bizim hiç bir zaman moralimizi bozmadı ve mücadeleye olan inancımızı güçlendirdi. Daha beter, kısa süreli bu deneyimimizden geleceğe yönelik dersler ve tecrübeler çıkararak,

Umarım daha bile değıldi günler

Aylar ile konuşurken

Şimdi ise dakikalar

Daha önemli

Mutlu olunca

İnsan farkettiyim

Günler, aylar, yıllar

Gözüm görmüyor

Tarihi

Ama vakit geldi

Gitmem gerek

Hesret olduğum

O toprağa o insanlara

Bağımsızlık için

Savaşmaya

Yabancıyı burada

Her şey herkes

Dünya yabancı

Geliyor bana

A.Kamber DEMİR

geleceğe daha güçlü hazırlanmamızı ve ülke koşullarına daha çabuk uyarlanmamızı sağladı."

1985 Bahar Atılımımızın örgüt-sel-eylemsel görevlerini gerçekleştirmek için Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaş ve grubuyla birleştikten sonra, Urfa-Bozova'da faşist Türk ordu sürüsüyle 21 Mayıs 1985'te üç gün süren bir çatışmada, Partimizin direniş geleneğine ve direniş şehitlerinin anısına sonsuz bir bağlılıkla kahramanca çarpışarak en soylu yaşam olan şehitlik mertebesine kavuştu.

O'nun anısına bağlılığı yüreğinde taşıdığı kurtuluş umudunu, gerçeğe dönüştürmek için daha

dek sürüp gelen ilkel milliyetçi reformist hareketlere karşı kitlelere marksist-leninist bilinci taşıtarak, gerici yoz yapılanmaya karşı mücadele ederek, devrimci önderlikli halk hareketlerini geliştirecek ve bu da giderek Ulusal Meclis'in oluşmasına neden olacaktır. Yine aynı biçimde Ortadoğu'daki diğer halk hareketlerini büyük oranda etkileyerek onların gelişmelerini sağlayacaktır.

Yine aynı biçimde Ortadoğu'daki diğer halk hareketlerini büyük oranda etkileyerek onların gelişmelerini sağlayacaktır.

Elbette bunlara bağlı olarak; Kürdistan devriminin gelişimi de bu dost güçlerin vereceği desteğe bağlı olarak gelişecektir. Ama başından beri ilke edindiğimiz "Kendi özgüç" ilkesine bağlı kalarak devrimin büyük zorluklarının PKK militanlarının omuzlarında olduğunu hepimiz çok iyi bilmi ve bunu böyle kavramalıyız.

Ben de, PKK Hareketinin bir neferi olarak sömürgeciliğe, emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı savaşmaya doğru görür, Kürdistan halkının Bağımsız Demokratik Birleşik bir görevi sonuna dek yerine getirmek için layıkıyla bağlı kalacağıma Hareketin bana vereceği görev ne olursa olsun, hangi şart altında olursa olsun yerine getireceğim. Bu ilkelere bağlı kalmak değil,

aynı zamanda bunları bizzat hayata geçirmede, zamanında ve yerinde tüm gücümle çalışacağımı bir kez daha vurgulamakta yarar görüyorum. Hareketimize karşı işlenen suçlar, gerek ufak gerekse büyük olsun, her türlü provakasyon, komplo, küçük-burjuva reformist, teslimiyetçi, sosyal-şovenlere karşı savaşmaya, Hareketimizin de ilke olarak saydığı gibi hiç bir engel ve gerekçeleri göstermemek şartıyla bunları etkisiz hale getirmek için savaşmayı meslek edinirken; kendi eksikliklerimle de savaşacağım, halkıma ve Partime layık olmak için daha güçlü, bilinçli ve cesaretli bir şekilde, günümüz Kürdistan koşullarında gelişen ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinde yer almak, PKK'nın güçlü bir militanı olmak için hiç bir engel tanımayacağım inanıyorum. Tek zaferi ve kurtuluşu PKK Hareketinde görüyorum.

İşte böylesi bir şerefli göreve layık olmak için de PKK Hareketinin ideolojisini ve politikasını iyi bir şekilde kavramak, kendimi bu temelde yenilemek ve öğrendiklerimi bizzat pratikte uygulamak göreviyle karşı karşıyayım.

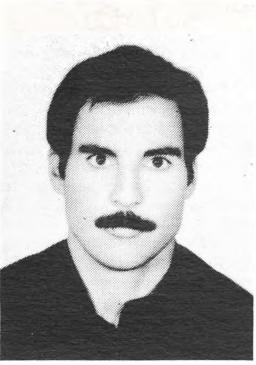
Partiyi sonuna kadar bağlı kalıp onu korumak, kazanılan değerlere sonuna kadar sahip çıkmak ve ötekse silahımızı düşmana teslim etmemek zorundayız. Tüm değerleri direniş bayrağını yükseltmek için layık olabılırız.

A. Kamber DEMİR okul yıllarında iken...

hissediyorum." Kendisini, ülkede mücadeleyi sürdürebilmek için en yetkin biçimde donatmak için büyük özverilerde bulundu. Her an ülkeye gitmek için adeta tetikte duruyor ve Partiden karar bekler diyor. Yazdığı raporunda yine şöyle diyor: "Partiden tek iste-

büyük bir azim, çaba ve coşkuyla ülke pratiğine yönelerek, uğruna canını feda ederek yere düşürmediği direniş bayrağını daha da yükseklere dağaladılararak, alıttığı kanyla kızıştırdığı yolda yürüyen görevlimizin gerçekleştirilmesi olarak kavıyor ve anlıyoruz.

Adı ve Soyadı: Mehmet YEŞİLLER
Kod Adı: Hidir
Doğum yeri ve Yılı: Birecik-Çoğan
Köyü, 1948

Feodallerin ağır baskısı altında yaşayan yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin geçim sorunlarına katkıda bulunmak için daha küçük yaşlarda çalışmaya başladı. Ağaların yanında, traktör şoförlüğü ve ücret karşılığında kakacaklık yaptı.

Kürdistan'ın parçalandığı sınır bölgelerinde sömürgeciliğin en ağır baskı ve zulmünü yaşadı. Akra-balarıyla bağlarını devam ettirmesi, O'nun her iki parçayla da yakın ilişki içinde olmasını sağladı. Bu durum, Mehmet yoldaşa derin bir yurtseverlik duygusunun ve bilincin gelişmesine yol açtı. Güney Kürdistan'da gelişen Barzani hareketinden etkilendi. Bu, giderek onda derin bir yurtsever bilinc gereği devrimci saflarda örgütlü bir faaliyet içinde yer almanın zorunluluğunu geliştirdi.

Hareketimizle temas kuramadığı dönemlerde, bir müddet "KAWA" ile ilişki kurmuşsa da 1977'lerde Partimizin önderlik ettiği bağımsızlık ve özgürlük çizgisinin gelişmesinden etkilenerek PKK saflarına katıldı. Birecik ve çevresinde propaganda-ajitasyon ve örgütsel çalışmaları yürüten Mehmet YE-

ŞİLLER, faşistlere ve yerel gerici-liğe karşı gerçekleştirilen bir çok eylemde de yer aldı. 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinden sonra Ortadoğu'ya, oradan da Avrupa'ya çıktı.

Bir çok çevre, Avrupa'nın yozlaş-tırıcı ve kişiliğe karşı ortamına kendisini kaptırırken, Mehmet YEŞİLLER Yoldaş, her zaman için halka, Partiyeye ve direniş şehitlerine bağlılığını dopdolu bir yürekle korumuş ve Partimizin Almanya'daki faaliyetleri içinde yer almıştır. Da-

askeri eylemlerin gerçekleştirilmesinde de aktif görevler üstlendi.

1985 Bahar Atılımımıza uygun örgütsel-eylemsel faaliyetlerde bulunmak üzere yeniden görevlendirildiği birlemlerle birlikte, Türk faşist ordu sürüsüyle 21 Mayıs 1985'te girdiği çatışmada, üçgün süren kahramanca bir direnişten sonra şehit düştü.

Mehmet YEŞİLLER yoldaşın şahsında, Ulusal Kurtuluş Savaşı-

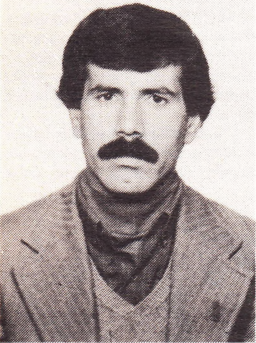

Mehmet YEŞİLLER ve Faik ALAGÖZ eğitim kamplarında Genel Sekreter A. ÖCALAN ile birlikte

ha sonra yeniden Ortadoğu'ya dönerek Partimizin sunduğu olanaklarla, bir yandan okuma-yazma öğrenirken, diğer yandan da siyasal ve askeri eğitimini gerçekleştirdi. Ülkeye dönüş kararı gereğince, yer aldığı birlemlerle birlikte ülkeye girdi. Düşmanın en azgın saldırılarına ve en kit olanaklara rağmen, kitlelerle bağ kurabilen, çeşitli çevrelerimize Partimizin ve mücadelemizin katetdiği gelişmeler hakkında bilgiler aktaran M. YEŞİLLER yoldaş, yeniden kitlelerle Partimiz arasında sıcak bağların kurulmasını sağladı. Bu çalışmalarının yanı sıra, Birecik'in Böğürtlen köyü karakol baskını gibi bir çok

mızın temel gücünü teşkil eden yoksul köylülüğün, proletarya öncülüğünde örgütlenilip eyleme kaldırıldığında, Türk sömürgeciliğine karşı nasıl kahramanca destanlar yaratacağı temsil edilmektedir. O'nun anısına bağlılık, yoksul köylülüğün PKK öncülüğünde ve ERNK ile HRK'nın saflarında örgütlenilip eyleme kaldırılmasıyla ancak mümkün olacaktır. Partimiz, direniş şehitlerinin anlarına bağlılığın gereklerini her zaman olduğu gibi bundan sonra da yerine getirecektir.

***

Adı ve Soyadı: Hacı Ahmet YAPICI
Kod Adı: Faik
Doğum Yeri ve Yılı: Kâhta-Adıyaman, 1960

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Hacı Ahmet yoldaş, liseden sonra öğrenimini bir dönem Urfa Meslek Yüksek Okulu'nda sürdürdü. Partimizin ağalara ve İhbarcı, faşist ajan şebekelerine karşı geliştirdiği mücadeleden etkilenerek sempati duydu. Kâhta'da aktif sempattanlar olarak çeşitli görevler ve sorumluluklar aldı. Askeri faşist darbeden sonra bir müddet tutuklu kaldı. Fakat üzerinde herhangi bir kanıt bulunmadığı ve kendisi de konumunu gizlediği için serbest bırakıldı.

Hacı Ahmet yoldaş, mücadeleye katılış ve öncesi durumu hakkında bir raporunda şunları dile getiriyor: "Liseli bir genç olarak, Kürdistan ve sömürülen halklardan habersiz, sömürgecilerin asimilasyon politikasıyla yozlaşmış, gerici düşünceleri savunan ve burjuva eğitimiyle yutulmuş bir lokmaydım. Hareketin gelişmesi ve mücadeleden yükselmesiyle geri düşüncelerden yavaş yavaş sıyrılıyor, tüm Kürdistan'da olduğu gibi ben de, yutulup da mideyi sımayan bir lokma olarak dışarı atıldım. Bunu da, ancak, PKK'nın kahraman direnişine borçluyum."

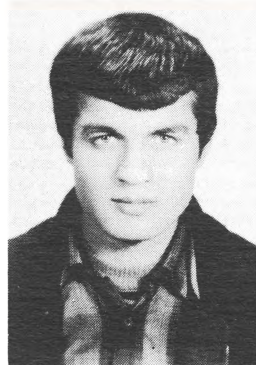
Partiyle ilişkisiz kaldığı dönemlerde, sürekli olarak Partiyeye yeniden bütünleşmenin büyük bir umudu içinde yaşad. Nitekim Faik ALAGÖZ ve Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlarla birleşerek propaganda-ajitasyon ve örgütsel faaliyetlere katıldı. Raporunda şunları yazmıştı: "Cezaevinden çıktığım andan itibaren arkadaşları aradım. Arkadaşlara, PKK'ye olan inanç ve bağlılığımı yitirmedim, ülkenin ve insanlığın kurtuluşu için mücadele verenlerin saflarında tereddütsüzce yer alabileceğimi belirttim. Ve katalıdım."

Şehit Faik arkadaşla beraber çalışıyordum. Faşist cuntanın estirdiği terörle kitleler içkenceden geçirilmiş ve büyük oranda sindirilmişlerdi. Bir daha devrimcilerin gelip çalışmaya yaratacaklarını ummuyorlardı. Gerek burada olanların cezalandırılması, gerekse 15 Ağustos

şanlı eylemleri kitlelerde büyük coşku yaratmış, gittikçe her köy bizi sevinçle karşılıyordu. Eski ekakilik, darlık ve zorluklara karşı acze düşme gibi tüm bu olumsuzlukları, direniş örneği gösteren PKK şehitleri, canları pahasına direniş yükseltmiş ve bize birer örnek olmuşlardır."

Daha sonra 1984 sonlarına doğru yurtdışına çıktı. Kış dönemi eğitim ve hazırlık çalışmalarına katıldı. Partinin siyasal ve askeri okullarında sunulan olanakların en iyi bir biçimde değerlendirilerek dönemin gerekli kıldığı devrimciliğin ölçülerine kavuşmak için kendisini donattı. Partimizin 1985 bahar atılımının örgütsel-eylemsel faaliyetlerinin başlatılması için yapılan hazırlık çalışmalarının esasında yazdığı raporunda şöyle diyor: "Biz Kürdistan gençliğini düşen görev artık açıktır. kazanmak için direnmek ve savaşmak gerektir. Önümüzdeki dönemde de Kürdistan'daki gelişmeler karşısında sömürgeciler daha da hırçınlaşarak, yer yer katliamlar yapabileceklerdir. Ülkemizden kovulup atılınca dek, tüm şiddetle gerici zorlanı kullanacaklardır."

Kürdistan halkının tek umudu ve özlemi olan Partimize karşı geliştirdiği imha savaşı, HRK savaşçılar tarafından boşa çıkartılmış, gelişen mücadeleyi durdurmak, halkla bağlarını koparmak için genelde başarısızlık sonuçlanan operasyonları, dümanı moralmen köktürmüştür. Adıyaman yöresinde de gerek 15

Adı ve Soyadı: İmam Hüseyin COŞKUN
Kod Adı: Mehmet
Doğum Yeri ve Yılı: Adıyaman-Kayaönü Köyü, Kâzni Mezrası, 1964

Çiftçilik ve yarıcılık yaparak geçimini sağlayan yoksul bir ailenin dördüncü çocuğu olan İmam Hüseyin yoldaş, çevresinin devrimci düşüncelere açık olması nedeniyle daha çocuk yaşlarda devrime sempati duymaya başladı. Adıyaman Yatılı Bölge Okulu'nda olduğu yıllarda daha dördüncü sınıftayken okul duvarına ulusal kurtuluşçu sloganlar yazdığından dolayı atılma durumuyla karşı karşıya kalır. Okulu bitirinceye kadar da bir çok defalar faşistlerle çeşitli kavgalar için girer ve kıyasıya bir mücadele verir.

Adıyaman'da ulusal kurtuluşçu faaliyetlerin gelişmesinden yakından etkilenen Hüseyin COŞKUN, saflarında yer aldığı sosyal-şoven ve inkarcı siyaseti terk ederek 1979 yazında Hareketimize katıldı. Bu dönemde bir yandan okul gençliği içinde propaganda-ajitasyon, eğitim ve örgütsel çalışmalar yaparak, diğer yandan da çeşitli kuryelik görevlerini yerine getirdi. Daha çok gelişmek, mücadeleye daha fazla hizmet etmek ve bunun içinde sorumluluklar üstlenmek isteyen İmam Hüseyin, raporunda da bunları dile getiriyordu. Ancak 12 Eylül askeri faşist darbesinden sonra geri çekilme taktiklerinin sonucu olarak, İmam Hüseyin yoldaş aranmadığı için ülkede kaldı ve partinin de onayıyla liseye devam etti. Faik ALAGÖZ yoldaşla birlikte okul gençliğini çok gizli koşullarda örgütledi, eğitim çalışmaları düzenledi. Bir müddet partiyle ilişkisi kopmasına karşın partiye ve devrime olan bağlılığından ve inancından hiç bir şey kaybetmedi. Tescin büyük bir sorumluluk duygusuyla hareket etti. Bu dönem, İmam Hüseyin COŞKUN yoldaş kendi raporunda şöyle izah ediyor: "Partiyle ilişkim Ocak ayında koptu.

Tam sekiz ay ilişkisiz kaldım. Yarıyım 40'a yakın klasik kitap vardı. Onları okuyordum. Aynı zamanda güvendiğim sempattanlarla ilişki kurup gücüm oranında onları ayakta tutmaya çalışıyordum. Partiyle ilişkisi kopan ve Adana'da çalışan Faik arkadaş, çağırarak yeniden örgütlemeye işine koyulduk. Bu arada halkın özlem ve taleplerine cevap veren birkaç eylem gerçekleştirdik. Ve giderek birkaç ilişki yaratmış, eski çevreleri canlandırmıştık."

Daha sonra, ülkeye yeniden dönüş kararı alan partimizin Adıyaman'a gönderdiği birlemlerle birleşir ve bu kez daha da büyük bir coşku ve azimle çalışmalarını yürütür. Faaliyetlerinden dolayı sömürgeciler tarafından aranmaya başlandığı için, bu kez elde silah dağların doruklarında partimizin öncülük ettiği ulusal kurtuluş savaşının örgütlenmesi çalışmalarına katıldı. 1984 Aralık'ında yurtdışına çıktı. Kış dönemi kadroların kendini eğitime, yenileme ve hatalarını gözden geçirme çalışmalarına katıldı. İdeolojik, politik ve askeri olarak kendisini yetkinleştirmek için partinin sunduğu olanakların en iyi bir biçimde değerlendirmeye çalıştı. Devrime olan inanç ve bağlılığını şöyle ifade ediyordu: "Bundan sonra da devrimin çıkarları benim için sürekli ön planda olacak. Ben devrimin malıyım. Devrim beni istediği gibi kullanabilir."

Devrim kaçınlarının örgütlenme ve mücadeleyi geliştirme şartlarının olmadığını söylemlerine rağmen, faşist cuntanın en ağır baskıları altında halkıyla birlikte yaşayan İmam Hüseyin yoldaş, bu konuda yaptığı bir değerlendirmesinde şunları belirtiyordu: "Yapılan baskılar, çekilmeyen hayat şartları, halkımızı içten içe kaynayan bir volkan haline getirmiştir. Sorun öncüye dayanmaktadır. Kadrolar rolünü oynayabilirlerse, halkı harekete geçirmek pek zor olmayacaktır. Halk değişikliği istiyor. Çünkü sömürgecilik, halkımıza, baskıdan, içkenceden, zindan ve yoksulluktan başka hiç bir şey vaat etmemiştir."

İşte O, değişiklik isteyen halkımızın durdurulması mümkün olmayan arzusunun bir gerçeklik haline gelmesini sağlamak ve bunda kendi rolünü oynamak için yeniden ülkeye döndü. Edindiği birikimlerle halka, partiye ve devrime en çok hizmet sunacağı olgunluk çağında 21 Mayıs 1985'te Urfa-Bozova'da Türk faşist ordu sürüsüyle girdiği çatışmada, PKK'nın direniş geleceğine yarışır bir şekilde kahramanca karşıparak şehit düştü. Anısı mücadelemizde sönmeyen bir meşale olarak yanmaya devam edecektir.

***

Ağustos ve gerekse Faik ve Ali Rıza yoldaşların direnerek şehit düşmeleri büyük yankı yapmış ve yığınlarca insan PKK saflarında birleşmiştir.

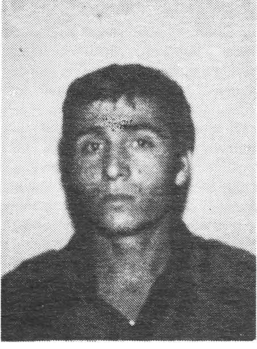
Gerek Partimizin Ortadoğu'da üstlendiği sorumluluğu ve gerekse ulusal kurtuluş savaşını zafere götürme görevini yerine getirmek istiyorsak, varolan ekakilik ve yetersizliklerimizi gidermek ve daha aktif olarak mücadeleye katılmak gerekliliği doğuyor.

Hiç kimsa, bu varolma ve yokoluş savaşında, savaş alanlarından kaçarak, zorluklara karşı dşenmeden, savaşmadan kendilerini temizle çıkaramayacaklardır. Ve biz PKK savaşçılarına düşen ilk ve en büyük görev, bu kutsal dava için, şehitleri-

mizin anısına da bağlı kalarak mücadeleyi yükseltmek ve gerekirse bu uğurda canımızı feda etmek-tir."

Hacı Ahmet YAPICI yoldaş, Urfa-Bozova'da faşist Türk ordusuyla 21 Mayıs 1985'te üç gün süren çatışmada PKK'nın direniş geleceğini yücelterek kahramanca şehit düştü. O, Partiye ve direniş şehitlerine, onların manevi huzurunda verdiği mücadeleyi yükseltme sözünü, nefesinin son anına ve kanının son damlasına kadar yerine getirdi. O'nun anısını, uğrunda kanını akıttığı direniş mücadelesini daha da yükselerde dalgalandırarak mücadelemizde yaşatacağız.

***

Adı ve Soyadı: Ali KAYA
Kod adı: Yaser
Doğum Yeri Yılı: Midyat-
Karsenk Köyü, 1962

Orta halli yurtsever bir aileye mensup olan Ali KAYA, lise öğrenimini yaptı. Midyat'ta 1977'de hareketimizle ilişkiye geçti. Okul gençliği bünyesinde propaganda ajitasyon ve eğitim faaliyetlerinde bulunan Ali KAYA, aynı zamanda bölgede ajan-milis yapıya karşı mücadelede de bir çok eylem içinde yer aldı. Askeri faşist darbeden sonra yurtdışına çıktı. Fakat kısa bir müddet de olsa Partiyeye bağlanıp kopan Ali KAYA, kendi geçimini temin için hammallık vb. işlerde çalıştı. Sonra yeniden Partiyeye ilişkiye geçerek Ulusal Kurtuluş Mücademizin güçlü bir savaşçısı olmak için kendisine sunulan eğitim olanaklarından en iyi bir biçimde yararlandı. Bir yandan siyasi eğitimini sürdürürken, diğer yandan askeri

olarak kendisini yetiştirdi.

Partimizin yeniden ülkeye dönüş kararına uygun olarak Sıirt-Sırnak hattı üzerinde Partiyeye ilişkileri sağlama ve kuryelik görevlerini yürüttü. İki yıl kadar sürdürdüğü bu faaliyetlerinde başarılı ve verimli bir çalışma sergiledi. Halka, Partiyeye ve devrime bağlı, inançlı, fedakar ve duyarlı özelliklere sahip olan Ali yoldaş, mücadele hakkındaki düşüncelerini bir raporunda şöyle izah ediyor:

"Emperyalizm tarafından işbaşına getirilen faşist cunta, başta Kürdistan'da gelişen Ulusal Kurtuluş Mücademesi olmak üzere Türkiye ve Ortadoğu'daki halk hareketlerini bastırmak için acilen başa getirilmisti.

Faşist cuntanın baş hedefi durumunda olan, yıllardan beri çağdaşına itilmiş, tüm ulusal değerlerinden uzaklaştırılmış, tarihte eş görülmemiş katliamlara ve hakaretlere maruz bırakılmış ve Kürdistan halkının bilinçli önder kadro ve savaşçılarına karşı amansız bir işkence ve imha savaşı başlatmış. Tüm şiddetine karşın direnişi bastıramamış ve son olarak 21 Mart'ta, büyük direnişçi Mazlum DOĞAN yoldaş katledilmiştir.

Yapılan katliamlar, Parti içinde kararsızlığı, korkaklığı, teslimiyeti ve yalınlığı geliştirmek için yapılmıştır. Mücadeleye kan veren cezaevi direnişini kırmak, Parti içinde aceleciliği ve ilkesizliği geliştirmek, Kürdistan üzerinde yeniden denetim kurmak için yapılmıştır. Ama PKK Hareketi, en büyük silahlı olan Marksizm-Leninizm dayananak tüm oyunları boşa çıkartmış ve cezaevlerindeki direniş olan bağlı-

ğını, daha güçlü, kararlı ve yenilmez bir güç olarak Ulusal Kurtuluş Savaşını bağlatarak yerine getirmiştir.

Tüm parti kadro ve sempatisanlarının üzerine düşen görevleri tam olarak yerine getirmeleri için her alanda kendilerini hazırlamaları, özellikle siyasi alanda güçlü kadrolar haline gelmeleri gerekir. Savaşı sürdürenin ve şehit yoldaşların bıraktığı bayrağı taşımanın ve yükseltmenin yolu budur."

Ali KAYA yoldaş, Partimizin 1985 Bahar Atılımının gerçekleştirilmesi için üzerine aldığı sorumluluklarını, kış mevsiminin ve dağlarda ki fırtınalarının en ağır ve yıpratıcı koşullarına rağmen büyük bir övüyle yerine getirirken, Mart 1985'te bir grup yoldaşıyla birlikte faşist Türk ordu sürüsüyle girdiği bir çatışmada, Partimizin direniş geleneğine ve direniş şehitlerinin anısına sonsuz inanç ve bağlılığıyla kahramanca çarpışarak şehit düştü. Türk sömürgecileri, O'nu katlederek Partimizin 1985 Bahar Atılımını engellemeyi başaramadılar. Tersine O, aktığı kaniyla bembeyaz kan kızılaştırarak Bahar Atılımımızın yolunu aydınlattı ve bedeniyi de geleceğe ulaşan bir köprü oldu.

Büyük bir umutla görmek istediği Bahar Atılımımızı, PKK militanları, Kürdistan'ın dört bir yanında geliştirdikleri şanlı eylemleriyle gerçekleştirdiler. Tüm direniş şehitlerinin olduğu gibi Ali yoldaşın da anısına bağlılığın gerekleri yerine getirildi.

★★★

DİRENEN ONUR

Özlemi çekilen ana şefkati
Ve içinde coğan haz
Bir başkadır bu hasret.
Elbet bitmedi daha!
Kanla sıvanmış bir sır,
Unutuldu diye bilinen bir onur var ötede,
Namusa emeğe bilime dikilen;
Korkunç, tiksindirici bakışlara
Ve utanılası yaşama

inat denilen bir onur

Bambaşka bir anlam verir

Bir halkın yaşamına

Dayan!

Ey insanlığın onuru

Dayan sömürgecinin vahşetine

Leş kokan kasırganın dalgasına,

Sevirci kalan gözlere,

Gülmeye yüze,

İşitmayan güneşe

insanlığa

merhamete

sığmayan bir acıya dayan

Yeter artık bu sessizlik

Unutma ki

Uğru savaştı benzerlerimizi

Çağdaşdır; Haklerimiz, Mazlumlarımız

Değerindir daha nice şehitlerimiz

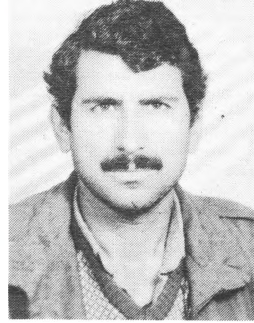
Anımsa tarihini

Sancılı günler bekler seni

Yeni anımlarla yüklü

bir bahar var önünde,

Daha dündendir boşmaktadır inanç

Adı ve Soyadı: Hasan CABADEK
Doğum Yeri Yılı: Mardin-İdli-
Sulak Köyü, 1955

Geçimini kaçakçılıkla temin eden yoksul kökenli bir köylü olan Hasan CABADEK, evli ve 7 çocuk babasıdır. Tüm aile çevresiyle birlikte daha baştan yurtsever özelliklere sahip olan Hasan yoldaş, partimizle ilişkiye geçtikten sonra, direnişçi yurtsever kişiliği bilinçli, profesyonel bir devrimciliğe dönüştürerek, mücadelenin saflarına aktif olarak katıldı.

Hasan CABADEK yoldaş, adı fazla duyulmayan ama tüm parti yayınlarımızın, kadrolarımızın ve ihtiyaç duyulan araç-gereç vb. donanım malzemelerinin dağıtımının doruklarına taşınmasında ve yerleştirilmesinde büyük emekleri geçen bir parti emekçisidir.

1980'li yıllardan bu yana, faşist Türk ordu sürüsünün ateş yağmurunu altındaki kuşatma ve saldırılarını, muazzam bir fedakarlık, cesaret ve ustalıkla defalarca boşa çıkardı. Karşılaştığı onlarca çatışmanın bir çoğunda bir kaç şehit vermemize rağmen, o, görevini yerine getirerek, bunlardan başıyla çıkmasını bilmiştir.

15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımı dahil, ondan bu yana geliştirilen tüm önemli devrimci eylem-

lere katıldı. Düşman pusularına ve karakollarına ajan şebekelere karşı geliştirilen eylemlerde defalarca görevler aldı. En son olarak, yine önemli bir parti görevini gerçekleştiren, bir muhbirin ihbarı üzerine, 30 helikopterli 3000 kişilik düşman kuvvetinin Sırnak Fındık alanındaki operasyonu kuşatma altına alındı. Uzun süren bir çatışmadan sonra, O'nun zaptedilemeyen direnişçi ruhu, cesaret ve ustalığı karşısında acizliğe düşen düşman kuvvetleri, ancak havadan bombardıman ederek fiziki varlığını ortadan kaldırdılar.

O, Türk sömürgeciliğine hiç bir zaman boyun eğmeyen, partimizin uzun bir süre bölgeyle bağlantılarının sağlanmasında ve yeni yeni değerlerin kazanılmasında, muazzam direniş gücünün gösterilmesinde önemli roller oynayan büyük bir köylü kahramanıdır. Partimizin birçok militanının tanıdığı bu halk kahramanı, fiziki olarak aramızdan ayrıldı. Fakat halka ve partiye, hiç bir karşılık beklemeden ve hiç bir şeyle kıyaslanmayacak kadar yararlar gösteren bu büyük soylu insanlık değeri, her zaman için halkımız ve partimizin bilincinde yaşayacaktır. O, tüm militanlara ve halkımıza gerçek yaşamın nerede ve nasıl elde edilmesi gerektiği konusunda izlenmesi gereken yolu, aktığı kaniyla kızılaştırarak gösterdi.

O'nun anısına bağlılık şahsında en büyük değerler ve kahramanlar yaratan, ulusal kurtuluş savaşımızın temel gücü olan yoksul köylülüğün ERNK bayrağı altında örgütlenilip eyleme geçirilmesiyle ancak yerine getirilebilir ve soylu kurtuluş umutlarının karşılığı verilebilir. Hasan CABADEK'i tanıyan yurtsever halkımız ve partimizin militanları, O'nun cesaret, fedakarlık ve ustalığından, devrimciliğinden ve yurtseverliğinden sayısız derslerini çıkararak ve mücadelemizde tüm şehitlerimiz gibi, onun da anısını ebedileştirecektir.

★★★

Yalan değil bu
Şahidimdir Diyarbakır zindanları.
Şahidimdir dört bir yanımda
akan şehit kanları

Durgun dünyaları boğan
silah sesleri

Ve direnişin yankılandığı
kalpler

Hatırlatmalı, gençliğin isyan
ateşini

Yazgındır bu senin artık.
Yapılmalı yeni doğuş,
Tarihini kıskandırmıcasına
Evet, gündür

Bedeli ödenmeli yaşamın
Bilinçle yoğunlmalı herşey
Açıklmalı, yumulan gözler
Kullanılmalı tüm maharetler
Alınmalı döllenme ısı;

Topraktan
İnsanlık

Ve silaha sarılarak düşen
Kahramanlardan alınmalı
Kök salınmalı derinliklere
Dikleşmeli damarlar
Sullanmalı, hayat ağacı
Kan akmalı

damla
damla

Savaş meydanıdır bu davet
Haydi!

Haykıran
donuklaşmış, dinamikler
Yeni baştan sinanmalı

Sinanmalı akan ırın,
Bak süzülerek anırmakta,

Seslenişin çığıdır bu.
Canlınsın sert duygular,
Görünsün çelik yürek
Ve çala bilenmiş bıcağ;
Mutlak saplanmalıdır,
yerine

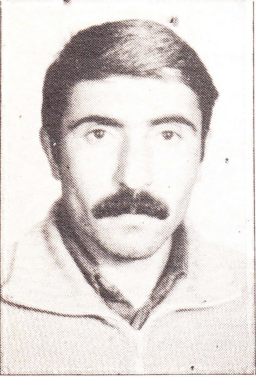
Impressum
V.i.S.d.P
A. Çobanoğlu
Achener Str. 514-520
5000 KÖLN 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank KÖLN
A. Çobanoğlu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Danimarka 6.50 dkr.
Avusturya 15.00 s.
İngiltere 0.50 £.
Hollanda 2.50 hfl.
Belçika 50 00 bfr.

Norveç 5.00 nkr.
Fransa 5.00 ff.
İsviçre 2.00 sfr.
İsveç 5.00 skr.

Adı ve Soyadı: Abdülkadir BİÇİM
Kod Adı: Rasim
Doğum Yeri ve Yılı: Kuzeyrip Köyü-Savur-Mardin, 1956

Yoksul ve köylü kökenli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen ve daha küçük yaşta köyde çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalışan Abdülkadir BİÇİM yoksulluk yüzünden okula gidememiştir. Kürdistanlı birçok genç gibi, çeşitli metropol kentlerine gidip ve inşaat işçiliği, kaloriferçilik, traktör soforluğu vb. işlerle çalışarak yaşamını sürdürmeye çalışan Abdülkadir BİÇİM, evli ve üç çocuk babasıdır.

Sömürgeci baskı koşullarının yaşandığı bir ülkede onurlu bir yaşamın olamayacağını ve kurtuluşun da metropol kentlerde düzenli aralıklarla bulunacak işlerle gerçekleşmeyeceğini, derin yurtsever özü ve yoksul emekçi sınıf öneziyle kavrayan Abdülkadir Yıldoş, 1970'ler sonrasında KDP ile ilişki kurmuştur. 1975 yenilgisinden sonra ilkel-milliyetçi ideolojide ve aşiretçiliğe dayanan örgütlenmelerle ülkemizin karşı karşıya bulunduğu ulusal ve toplumsal sorunların çözülemeyeceğini bizzat pratiğiyle kavrayan Abdülkadir BİÇİM, daha o yıllarda, Hareketimizin geliştirdiği Ulusal Direniş Mücadelesine sempati duymaya başlamıştır. 1979 sonlarına gelindiğinde aktif faaliyet yürütmeye başlayan ve Adana'da Kürdistanlılar arasında propaganda-ajitasyon ve örgütsel faaliyetlere katılan Abdülkadir Yıldoş, birçok eylem de başarıyla gerçekleştirmiştir. 1980'de ise işini bırakarak, profesyonel devrimciğe başlayan Abdülkadir BİÇİM, beyin ve yürek gücünü sonuna

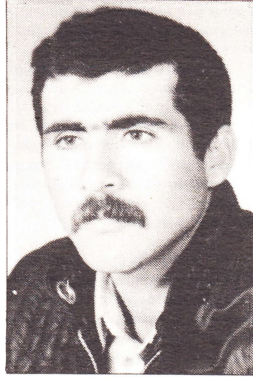
kadar zorlayarak, mücadeleye yararı olma çalışmıştır.

1980 sonlarına doğru Partinin kararıyla yurtdışına çıkarılan devrimciler arasında bulunan Abdülkadir Yıldoş, Partinin bu alanda sunduğu olanaklardan yararlanarak kendisini çok yönlü bir şekilde eğitmiş ve önder bir savaşçı kadro haline gelmiştir. Bu hazırlık ve çalışma sürecini kendisi de şöyle dile getirmektedir. "Yoldaşların yardımı, desteği, kolektif yaşam ve çalışma biçiminden hareketle şimdi bireysel olarak kitap okuyabiliyorum ve yazıyorum. Koşulları daha geniş bakış açısıyla tahlil edebiliyorum. İlk geldiğimden allemler ve çocuklarını yanıma alıp okutmak istiyordum. Fakat şimdi öyle bir düşünce kalmadı. Çünkü vereceğimiz Bağımsızlık ve Özgürlük mücadelesinde binlerce, onbinlerce insanın kanı dökülecektir. Artık tek düşünce büyük azimle mücadeleyi yükseltmek ve sonuçta, PKK'nın marksist ideolojisi doğrultusunda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş davasında şehitlerin kanyıla açılan yolda ve bu yolda benim de kanımı dökmenin benim için en büyük şeref olduğunu ve bunu pratikte ispatlayacağımı halkıma ve Partime söz veriyordum"

Halka ve Patriye verilen sözün nasıl yerine getirilmesi gerektiğini Abdülkadir Yıldoş, gösterdiği kahramanca direnişle militanca kanıtlamış ve Partimizin direnişçi ve atilimci ruhuna uygun olarak, 1985 baharında gerçekleştirilmesi gereken örgütsel-pratik görevlerini yerine getirdiği esnada Türk sömürgecilerinin bahattıkları operasyonlarda kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

Bitlis'in Mutki kazası mıntkasında meydana gelen ve 29 Nisan'da 2 Mayıs 1985'e kadar 5 gün boyunca devam eden çatışmada muazzam güç dengesizliğine rağmen yanındaki iki yoldaşıyla birlikte kahramanca çatışan ve sömürgeci birliklerden 5 subay ve çok sayıda askeri de öldüren Abdülkadir BİÇİM, kanının son damlasına kadar direnerek şehit düşmüştür.

Bu kahramanca direniş sonunda Abdülkadir BİÇİM ve ismini öğrenemediğimiz 2 yoldaşımız daha, uğruna kan dökmeyi şeref kabul ettikleri Kürdistan Bağımsızlık Özgürlük mücadelesinde en onurlu yaşam olan şehitlik mertebesine kavuştular. Anılarında bağlılığımızı, mücadeleyi daha da yükseltmek kanıtlayacağız.

Adı ve Soyadı: Ziyattin ÖZER
Kod Adı: Mervan, İsmail, Yasın
Doğum Yeri ve Yılı: Barışlı Köyü-Beşiri, 1955

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan Ziyattin ÖZER, daha çok genç yaşta çalışmaya başlayarak ailesinin geçimine katkıda bulunmuştur. Daha sonraları TPAO da işçi olarak çalışan ve Batman'a yerleşen Ziyattin ÖZER, evli ve iki çocuk babasıdır.

Batman ve çevresinde ulusal kurtuluşçu düşüncelerin gelişmeye başlamasıyla, bu ideolojiyi benimseyen, Hareketimiz saflarına katılan Ziyattin yoldaş, özellikle çalıştığı işyerinde bulunan binlerce işçi arasında bu düşüncelerin propagandasını yapmış, Partiyeye yoğun bir taban oluşturmada etkin görevler üstlenmiştir. 1979 da yörede hain işbirlikçi feodal-kompra-

dorlara karşı başlatılan mücadeleye de aktif olarak katılan Ziyattin ÖZER, bu yılın sonuna doğru işini de bırakarak kırsal alana çekilmiştir. Girilen birçok çatışmada aktif yer alan Ziyattin yoldaş, soğukkanlı ve atak yapısıyla başanlı bir pratik sergilemiş, askeri yönden de en az siyasi-örgütsel faaliyetlerdeki başarıyı gösterebilmiştir. Belli bir dönem Hareketle ilişkileri kopmasına rağmen yığınla kapılmayan ve kendi çapında faaliyetleri devam ettiren Ziyattin ÖZER, bir yandan grup bünyesindeki zayıflıkları gidermek diğer yandan da kitle ilişkilerini yoğunlaştırmak için inanc ve kararlılıkla çalışmıştır.

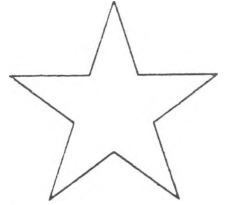
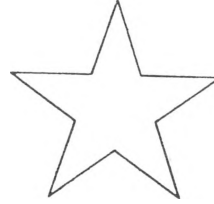
1980'in sonlarına doğru Partinin aldığı karar gereği yurtdışına çıkan Ziyattin ÖZER, Ortadoğu'nun sıcak savaşım alanında sunulan olanaklardan en güçlü tarza yararlanarak, siyasal, ideolojik ve askeri eğitimini geliştirmiş, yurtdışı hazırlık faaliyetlerine gerçek anlamında katkıya yeniden dönerek direniş mücadelesinin yükseltilmesine katkıda bulunmuştur. Ülke ve halk uğruna her an ölümü göğüslemeye hazır bir militan olan Ziyattin yoldaş, bu konuda yazdığı raporda şöyle demiştir: "Benim şimdiki konumuma gelince; elimden geldiğince Partiyeye olan sadakatimi geçmiş dönemde gösterdiğim gibi-yeterli olmasada-önümüzdeki dönemde de ne pahasına olursa olsun muhakkak kanıtlamaya çalışacağım. Her yönümlü Harekete, halka, ve ülkeye layık bir nefer olmak amacındayım. Bilindiği gibi geçmiş dönemde 6-7 aylık bir süre ilişkisiz kaldım. Benim Harekete ayak uy-

durabilmem için siyasi-politik ve askeri alanlarda eğitilmek istiyorum. Parti hangi dönemde, nerede ve nasıl bir görev verirse versin üstlenmeye ve yapmaya hazırım. Ağır-lıklı olarak da askeri alanda çalışmak istiyorum."

PKK II. Kongresinde alınan Parti örgütlenmesini yeniden inşa ve ulusal direniş mücadelesini yükseltmek için ülkeye dönüş kararı gereği, Mardin-Batman arasındaki alanda Parti ve ulusal kurtuluş faaliyetlerini yürütmekle görevlendirilen Ziyattin yoldaş, yeni dönem mücadelesi içinde aldığı bu görevini büyük bir özveriyle yerine getirmekteydi. 1985 bahar atılımının hazırlıklarını yaparken, faşist Türk ordusunun düzenlediği bir operasyonda Mardin'in Dargeçit mıntkasında 1984 sonlarında çıkan çatışmada yitipce direnerek şehit olan Ziyattin yoldaş, kararlı ve azimli tavırla yoldaşları ve halkımız için güç kaynağı olmuştur.

Ziyattin ÖZER yoldaş, sömürgeci faşist Türk devletinin 1985 bahar atılımımızı engelleyip bizi imha etmek istediği kış mevsiminde, düşmanın bu planını bozmak için giriştiği kararlı bir direniş sonucu yitirdik. Bu soylu direnişle O, bahar atılımımızın daha güçlü geçmesini bizzat kanyıla besleyerek sağlamıştır. Anısını mücadelemin doruklarında ve önünde taşıdığı şanlı ERNK bayrağını daha da yükseltmek yaşıatacağız.

***

Adı ve Soyadı: İbrahim ALAN
Doğum Yeri ve Yılı: Qesra Qenco köyü-Derik, 1962

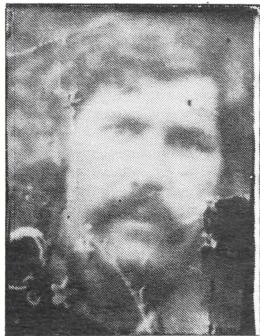
Çok yoksul bir aileden olan İbrahim ALAN, geçimini mevsimlik işçi, garsonluk vb. yerlerde çalışarak sağlamlıyordu. 1980 yılında Hareketimizle ilişkiye geçerek çok kısa sürede aktif sempatan haline geldi.

Mücadeleci, cesur ve sağlam bir kişiliğe sahip olan İbrahim ALAN, Mayıs 1980'de dağda hayvan otlatırken Mensuri ağaları ve "KUK"çular tarafından sadece PKK sempatanı olduğu için alçakça katledilerek şehit edildi.

Çok yoksul bir aileden olan Hüseyin EROL, geçimini mevsimlik işçi, garsonluk vb. yerlerde çalışarak sağlamlıyordu. Evli ve bir çocuk babası olan Hüseyin EROL, okula gidemediğinden okuma-yazmayı dışardan öğrenmiştir.

1979'da Mardin'de Hareketimizle ilişkiye geçerek, propaganda ve askeri alanlarda görevler üstlendi. Korkusuz, fedakar ve disiplinli bir kişiliğe sahip olan Hüseyin EROL, devrimci pratikte yeni olmasına rağmen üstlendiği görevleri başarıyla yerine getiriyordu.

13 Mayıs 1981'de Mardin'de polis ve beklilerle girdiği bir silahlı çatışmada şehit düştü.

Adı ve Soyadı: Sino ...
Doğum Yeri ve Yılı: Kızıltepe, ...

Çok yoksul ve yurtsever bir aileden olan Sino, üstlendiği her görevi severek yapan sağlam kişiliğiyle feodallerin ve "KUK"un hedefi haline geldi.

Mayıs 1980'de "KUK" tarafından evi basılan Sino, kardeşi Hemo ve yakınları olan Mehmet'le birlikte katledilmişlerdi.

Adı ve Soyadı: İsa DEMİRCİ
Doğum Yeri ve Yılı: Hodra köyü-Siverek, 1333 (Hicri takvimine göre)

Evli ve beş çocuk babası olan İsa DEMİRCİ, yoksul bir köylüydü.

9 Mayıs günü 1980'de Bucak çapulcuları tarafından kaçırılarak öldürülmüş, cesedine de rastlanmamıştır.

Adı ve Soyadı: Hakkı POLAT
Doğum Yeri ve Yılı: Fık köyü-Siverek, 1947

Evli ve 2 çocuk babası olan Hakkı POLAT, 1978'den itibaren Hilvan'da Karayollarında işçi olarak çalışmaya başlamış olduğu dönemde, Hareketimizin sempatanı haline geldi.

3 Mayıs 1980 günü, Bucak'ın çapulcuları tarafından kaçırılmış, ancak cesedine rastlanmamıştır.

*Ey Kürdistan
Senin rüzgarın katliyor
Dünyanın rüzgarına
Bereketli yağmurların
yağmurlarına*

*Şehitlerin
Yürekləri bir bayrak gibi
dalgalandı
Kurtarmak için seni
Tutuklu yüreğini*

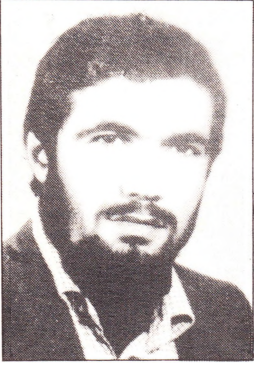
*Bronz rengini
Vurdular baltalarını
Tarhlin ortasına*

Adı ve Soyadı: Adil YAVUZ
Doğum Yeri ve Yılı: Qesro Qenco-Derik, 1962

Çok yoksul ve yurtsever bir aileden olan Adil YAVUZ, ilkökul mezunuydu. 1980'de Hareketimizle ilişkiye geçerek kısa sürede aktif sempatan oldu. Mayıs 1980'de, arkadaşı olan İbrahim ALAN'la birlikte feodaller ve "KUK"çuların ortak işbirliği sonucunda kaçırıldı ve haince katledildi.

Adı ve Soyadı: Hüseyin EROL
Doğum Yeri ve Yılı: Aran-Mardin, 1958

Adı ve Soyadı: Abdulkadir ÇUBUKÇU
Doğum Yeri ve Yılı: Kozluk-Siirt, 1958

Yoksul bir aileden olan Abdulkadir ÇUBUKÇU, Batman'da çalışarak geçimini sağlamaktaydı.

1979'larda Hareketimizle tanışarak devrimci mücadeleye başlayan Abdulkadir ÇUBUKÇU, kitleler içerisinde özellikle de Batman rafinerisindeki işçiler arasında propaganda ve örgütlenme faaliyetlerinde bulundu.

1980 sonrasındaki düzenli geri çekilme döneminde Parti tarafından yurtdışına çıkarılmış, burada elde edilen olanaklarla kendisini geleceğin görevlerine hazırlıyordu. Diğer yandan ise, Filistin halkıyla omuz omuza ortak düşmana karşı savaşım yaparak, enternasyonalist görevini yerine getirmektedir.

Güney Lübnan'ın Nebatiye kentine bağlı Sigip Kalesinde İsrail uşağı Suat Haddat'ın güçleri tarafından açılan top ateşi sırasında başına isabet eden bir parça ile 2 Mayıs 1981'de şehit edildi.

Adı ve Soyadı: Metin TURGUT
Doğum Yeri ve Yılı: Germişi köyü-Mazgirt, 1958

Geçimini çiftçilik ve hayvancılıkla sağlayan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Metin TURGUT, ilkokulu köyünde, orta ve lise öğrenimini ise Mazgirt'te okumuştur.

Henüz lise öğrenimi gördüğü dönemde siyasi düşüncelere ilgi duyan Metin TURGUT, siyasi yaşama "HK" saflarında yer alarak girmiş, fakat 76'nın sonlarında o dönemde ortaya çıkan bağımsızlıkçı düşüncelerle temas ederek, bulunduğu safları terk ederek Hareketimize katılmıştır.

Dersim'de egemen kılınmaya ve halkımızı benliğinden uzaklaştırmaya çalışan sosyal-geven ideolojilere karşı yavuz bir inanç, fedakarlık ve azimle tavizsiz bir mücadele sürdüren Metin TURGUT yoldaş, halkının sevgi ve saygısını kazanırken; Kürdistan halkının haklı davasına karşı güçlerin de hedefi haline geldi.

Halkına ve davasına yüce bir bağlılıkla ve militanca sürdürdüğü devrimci faaliyetlerden ötürü, 6 Mayıs 1979 günü "HK" tarafından alçakça katledildi. Kürdistan halkının bu militan evladına sıkılan kurşun, yöre halkının ulusal bilinç ve ufkunu aydınlatarak, gerçeklere hızla yönelmesini sağlamıştır.

Adı ve Soyadı: Şükrü SEVER
Doğum Yeri ve Yılı: Dalbostan köyü-Kiği/Bingöl, 1956

Kalabalık nüfuslu bir aileden olan Şükrü SEVER, ilkokul öğrenimiydi. 1979'da Hareketimizle ilişki kurduktan kısa bir süre sonra görevinden ayrılarak, profesyonel devrimciliğe başlamıştır.

Nazimiye'de askeri ve siyasi alanda çeşitli düzeylerde görevler üstlenen Şükrü SEVER, bu faaliyetler içerisinde Ahmet isimyle tanınıyordu.

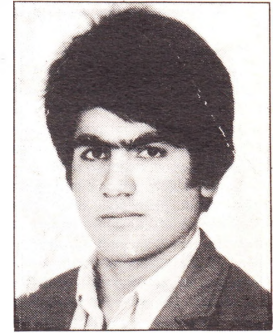
Daha öğrenciliğinde faşist güçlere karşı amansız bir mücadele içinde olan Şükrü SEVER, arkadaşları arasında fedakarlığı, alçakgönüllülüğü ve kararlı kişiliğiyle tanınıyordu.

4 Mayıs 1981 günü Kiği'ye bağlı Kuruç köyünde sömürgecilerle girdiği bir çatışmada yaralı olarak ele geçirilmiş, yolda süngü ve kasaturlarla vurularak şehit edilmiştir.

Adı ve Soyadı: Abdulkadir ZANA
Doğum Yeri ve Yılı: Ceylanpınar, 1963

Yoksul bir aileden olan Abdulkadir ZANA, 1979'larda Ceylanpınar'da Hareketimize katıldı. Kırsal kesimde örgütlenme ile askeri alanda görev üstlendi. Kızıltepe'nin Şikevtan köyünde Mayıs 1980'de sömürgeciler tarafından şehit edildi. Cenaze törenine oldukça yoğun bir kitle katılarak, düşmana olan kin ve öfkelerini dile getirdiler.

Adı ve Soyadı: Hüseyin YÜCE
Doğum Yeri ve Yılı: Mensurlı köyü-Derik

Yoksul bir köylü olan Hüseyin YÜCE, ağabeyi Abdullah YÜCE Hareketimizle tanıştıktan sonra güçlü bir yurtseverlikle çeşitli görevler üstlenmeye başlamıştır.

1980 cunta sonrası tutuklanan Hüseyin YÜCE, 4 ay Mardin Tugayında tutuklu kaldıktan sonra, oradan da Diyarbakır zindanlarına götürülmüştür. Diyarbakır zindanlarında direnişçi tutumuyla teslimiyet ve ihaneti mahkum eden Hüseyin YÜCE, 15 Mayıs 1984'de sömürgecilerin barbarca işkence-lerinde şehit oldu.

Adı ve Soyadı: Seyfi DOĞANAY
Doğum Yeri ve Yılı: Çemişgezek-Dersim, 1952

Yoksul bir ailenin çocuğu olan Seyfi DOĞANAY, 1977'de Dersim'de Hareketimizle ilişkiye geçti. Önce Hozat'ta aydın-gençlik içinde faaliyet yürüten Seyfi DOĞANAY, daha sonra Hozat, Ovacık ve Çemişgezek köylerinde örgütlenme ve propaganda faaliyetleri yürüttü.

Çalışkan, fedakar ve coşkulu bir kişiliğe sahip olan Seyfi DOĞANAY, proleter yaşam tarzını şahsında somutlandıran yiğit bir devrimciydi.

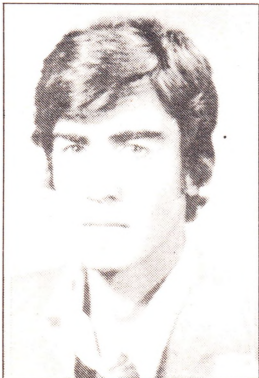
Çemişgezek'e bağlı Ağtürk köyüne arkadaşlarıyla birlikte giderken sömürgecilerin baskınıyla karşılaşan Seyfi DOĞANAY, arkadaşlarının vurulmasından sonra çemberi yaramayacağını anlayınca, yaralıymış gibi davranarak düşmanı yanına çağırması, yanına gelen düşmanı yayılım ateşine tutarak bir iusteğmen, bir onbaşı ve bir eri vurmuş, sömürgecilerin açtıkları ateş sonucu şehit düştü.

Adı ve Soyadı: Hüseyin TAŞCAN
Doğum Yeri ve Yılı: Yukarımışelli köyü-Keban, 1953

Ortahallı bir aileden olan Hüseyin TAŞCAN, Hareketimizle ilişkiye geçerek devrimci yaşamına başladı ve 2. sınıfta liseyi terk etti.

Başlangıçta kendi köyünde çeşitli görevler üstlenen Hüseyin TAŞCAN, 1980'de Parti tarafından HOZAT'ta görevlendirildi. Genellikle askeri alanda görev üstlenen ve başlarıyla yerine getiren Hüseyin TAŞCAN, Ovacık ve Çemişgezek'te de çok çeşitli görevler üstlenir. Nazım ve Cuma kod adlarıyla tanınmaktaydı.

4 Mayıs 1981 günü Çemişgezek'e bağlı Ağtürk köyünde bir ihbar sonucu baskın yapan sömürgecilerle çatışmaya giren Hüseyin TAŞCAN, düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit düştü.

Adı ve Soyadı: Müslüm BARIN
Doğum Yeri ve Yılı: Tepelirmazar köyü-Suruç, (...)

Diğer aile fertlerini kaybetmesi üzerine, sadece annesi ile kalan ve zorlu bir yaşam içinde büyüyen Müslüm BARIN yoldaş, 1976-77 döneminde Hareketimiz saflarında devrimci mücadeleye katıldı.

Hilvan ve Suruç'ta gençlik içerisinde propaganda faaliyetleri ile askeri alanda görev yürüttü. Müslüm BARIN, üstlendiği her görevi büyük bir itina ve kararlılıkla yerine getirerek, halkın sevgi ve saygısını kazanan bir devrimciydi.

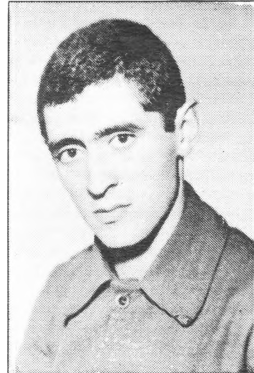
Haki KARER ve Halil ÇAVGUN yoldaşların şehit edilmesinin yıldönülerinde aşıleme yaparken müdahale eden sömürgeci kolluk kuvvetleriyle çıkan çatışmada 23 Mayıs 1979'da şehit düşen Müslüm BARIN, Kürdistan halkının ölümsüz evladı olarak, şehitlere bağlılığını bir anlamlı örneğini daha sundu.

Adı ve Soyadı: Nuh PEHLİVAN
Doğum Yeri ve Yılı: Koçhisar-Bozova, 1966

Yoksul bir ailenin çocuğu olan Nuh PEHLİVAN, daha küçük yaşta ailesine destek olmak için, ilkokulu terk ederek hammalık yaparak çalışmaya başlamıştır.

Amcasının oğlu olan İsmail PEHLİVAN'ın yanında dokuma tezgahında çalışarak yapan ve hareketimizin sempatisini alan Nuh PEHLİVAN, faşistlerin alçakça kurşunlanmalar sırasında 10 Mayıs 1978 günü İsmail PEHLİVAN'la birlikte şehit düştü.

★★★

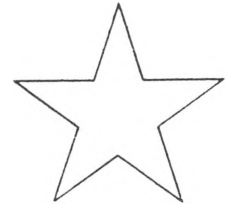

Adı ve Soyadı: İsmail PEHLİVAN
Doğum Yeri ve Yılı: Koçhisar-Bozova, 1963

Yoksul bir aileden olan İsmail PEHLİVAN, maddi durumdan ötürü öğrenimini sürdüremeyip ilkokuldan itibaren çalışmak zorunda kalmıştır. Erkenden siyasi düşüncelerle temas eden İsmail PEHLİVAN, siyasi hayatına Emegün Birliği saflarında başlamıştır.

Hareketimizin işçiler arasında yürüttüğü faaliyetlerden, 1978'deki İplik İş Sendikasında sürdürülen çalışmalarından etkilenecek, saflarımızda yer aldı. Grev, gösteri gibi işçi eylemlerine önderlik ederek, işçi sınıfının sınıfsal mücadelesiyle ulusal kurtuluş mücadelesinin birleştirilmesinde bilinç uyandırma faaliyetlerinde önemli yer alan bir devrimciydi. O, özellikleriyle ve yürüttüğü mücadeleyle sınıfının doğal bir önderi oldu.

10 Mayıs 1979'da kendi işyerinde faşistler tarafından katledilen İsmail PEHLİVAN'a sahip çıkarak ayağa kalkan Kürdistan proletaryası, Antep'teki tüm iş yerlerinde genel grev ilan etmiştir.

Adı ve Soyadı: Hasan....
Doğum Yeri ve Yılı: Xerabêba köyü, Nusaybin, 1937

Yoksul bir aileden olan Hasan, Mayıs 1980'de tarlasından çalışırken, "KUK" tarafından pusuya düşürülerek katledildi.

Mayıs ayı, partimizin ve önderlik ettiği Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tarihinde olduğu gibi, Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketi tarihinde de şehitler ayı olma özelliğini taşımaktadır. Türkiye halkı ve demokratik-sosyalist hareketi bir çok önderini, en yiğit ve fedakar evlatlarını bu ayda şehit verdi.

12 Mart faşizmine karşı mücadelede, 6 Mayıs'ta Deniz GEZMİŞLERİN, Hüseyin İNANLARIN ve Yusuf ASLANLARIN, yine 18 Mayıs'ta İbrahim KAYPAKKAYALARIN, 31 Mayıs'ta Sinan CEMGİLLERİN, Alpaslan ÖZDOĞANLARIN ve Kadir MANGALARIN yanı sıra 1 Mayıs 1977'de 37 işçi şehidinin ve 1 Haziran'da Hüseyin CEVAHİRLERİN direnişlerinin, Türkiye devrimci-demokratik hareketi tarihinde büyük bir anlam ve önemi vardır.

12 Mart direnişi, devlet fideğinde gelişmek isteyen legalizmin ve reformculuğun batağındaki icazetli sola TC ve Kemalizme karşı mücadelede direniş hattı temelinde Türk ve Kürt halklarının mücadele birliğinin sağlanmasına yönelik atılan ilk adım ve bir yol ayrımıdır. Bu nedenle, bu soylu adım geliştirilip güçlendirilmek ve günümüzde gerekleri mutlaka yerine getirilmek zorundadır.

Onlar, fiziki olarak aramızdan ayrılabildiler. Türk faşizmi onları katledebilir. Ama onlar inanç ve amaç olarak yenilmediler. Onlar, tarih bu dönemde emperyalizme, işbirlikçilerine ve sol içindeki uzantılarına karşı direnişin dönülmeyi yolunu dayatarak teslimiyet ve ihaneti boşa çıkardılar. Halklarımızın kurtuluşu için bu yolda, verilmesi gereken en büyük bedel olan canlarını, gözlerini kırımdan verdiler ve böylece halklarımızda da en büyük armağanı sunmuş oldular.

Deniz, Hüseyin ve Yusuf idam sehpalarına giderken, ölümü bir silah olarak kullanarak teslimiyet ve ihanetin aracına dönüştürmek isteyen 12 Mart faşizmine karşı halklarımızın ve devrimciliğin onurunu korudular. Ölümü küçümseyerek, idam sehpasını kendileri tekmeleyip o silahı da düşmanın elinden alarak, onu siyasal bir yenilgiye dönüştürdüler. Onlar, idam sehpasında gösterdikleri bu soylu direnişleriyle, haykırıldıkları "Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının mücadele birliği" şiarıyla, aslında düşmanı idam ettiler. Yine, onların değerli yoldaşları Sinan, Alpaslan ve Kadir, 12 Mart faşizmine karşı dağılırın doruklarında ilk silahı patlatan direniş önderleri olarak halklarımızın bilincinde unutulmaz bir mücadele-nin anısı olarak yaşıyorlar.

Bugün, onların direnişi üzerinde varlık bulmaya çalışan güçler ilk başlarda sahtekarca bir tutumla aynı çizginin izleyicileri olduklarını belirtiyorlardı. Fakat, biraz güç toparladıktan sonra, hızla kendi tasfiyecili ve döneke anlayışlarını örgütlerine egemen kılarak, bu devrimci-direnişçi çıkışı en utanmaz bir tavırla "maceracılık", "küçük-burjuva derimciliği" deyip, bu gerçekliği tamamen inkara kalkıştılar. Denizlerin, Yusufun, Sinanların anlayışı, idam sehpalarında, dağılırın doruklarında 12 Mart faşizmine karşı kahramanca bir direniş yolu açarken, izleyicisi olduklarını iddia edenler ise 12 Eylül faşizmine karşı en ufak bir direniş bile gösteremediler, bir tek mermi dahi sıklamadılar. TKEP olarak şekillenen kesim, TKP'nin bağını çektiği uzlaşmacılığa ve tasfiyeciliğe yönelirken, HK yada TDKP olarak şekillenen kesim ise Aydın'ın karşı devrimci çizgisine bütünleşti. Her ikisi de -hem TKP ve hemde "Aydın'lık"- 12 Mart şanlı direnişçiliğini "maceracılık" ve "terörizm" olarak nitelendirmişti. Bu iki teslimiyetçi çizgiye karşı gelişen soylu direniş, yeniden en

12 MART FAŞİZMİNE KARŞI MÜCADELEDE ŞEHİT DÜŞEN MAYIS AYI DİRENİŞÇİLERİNİ SAYGIYLA ANIYORUZ

utanmazca bir tutumla bu güçlere peskeş çekilmektedir.

Mayıs ayı, Türkiye devrimci-demokratik hareketi tarihinde, faşizmin zindanları ve işkencehanelerinde takınılması gereken tutumun, fiziksel yaşamı pahasına da olsa dayatılan teslimiyet ve ihanetin reddedilmesi, halklarımızın ve devrimin onurunun korunması ve artık bu yolun geri dönülmesi mümkün olmayan kutsal bir dava haline getirilmesinin sembolü olmuştur.

İşte 18 Mayısta İbrahim'in gösterdiği soylu direniş, bu nedenle halklarımızın mücadele tarihinde

layışlarında direktmeleri halinde faşizmin sol içindeki uzantısı olma sıfatlandırmasını hak edecektir.

Yine, Türk ve Kürt halklarının kurtuluş için mücadele ettiğini ve savaştığını belirten ve 1 Haziran'da şehit düşen Kürt halkının yiğit evladı Hüseyin CEVAHİR'in, halklarımızın gerçek kurtuluşlarının ve mücadele birliklerinin hangi yolu izlemesi gerektiğini simgeleyen kahramanca direnişi vardır. O, Türk devletine karşı elde silah çarışarak, halka ve yoldaşlarına bağlılığını eylemiyle ve direnişle gösterdi. O, basit bir yaşamı bağışlan-

sorumsuzca tavırlar içine girip, giderek devrimci-direnişçiliğin, "yeni yaşam" adı altında en alçakça tutumlarla anlamsızlığını belirtmeye çalışıyorlar. Oysa anılara bağlılık, her şeyden önce bunu, kendi örgütlenme ve eylemlerinde göstermek ve kanıtlamak mümkündür. 12 Eylül faşizminin suratına tokat patlatırcasına eylem ve örgütlenme geliştirmekle, anılara bağlılık bir gerçeklik haline gelir. Bunun dışındaki bir bağlılık olayını iki yüzölçüm ve sahtekarlık olarak değerlendirmek durumundayız.

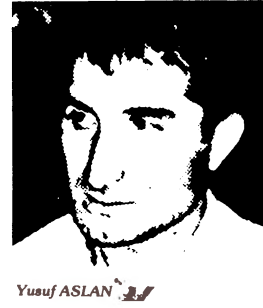
Tüm dürüst ve devrimci militan-

Deniz GEZMİŞ

Hüseyin İNAN

Yusuf ASLAN

büyük bir önem taşımaktadır. O, bir kırma tüfeğiyle dahi silahlı direnişin bağlatılması gerektiği biçimindeki soylu bir anlayışın sahibiydi. O'nun anısına saygı ve bağlılık, en kıt olanaklar ve ilkel donanımlarla da olsa mücadeleyi yükseltmek emrine uyup 12 Eylül faşizmine karşı savaşı geliştirmektedir. O'nun bu soylu anlayışını ve direnişçi ruhunu özünden boşaltıp tasfiye etmek isteyen dönekelelerin ve devrim kaçınlarını teşhir ve tecrit ederek, sahteliklerini ortaya koyalım!

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs 1977'de ise Türkiye ve Kürdistan halkları değerli 37 evladını daha şehit verdi. Devlet ve ordu içinde, özel harp daireleri tarafından örgütlendirilen ve tezgahlanan bir provakasyon sonucu 37 kişi katledildi. Olayın baş tezgahlayıcısı ajan-provakatör, aynı yılın Mayıs ayı içinde -18 Mayısta KUKH önderlerinden büyük enternasyonalist devrimci Haki KARER yoldaşı da katletti. Türk bujuvazisi, bu eylemlerinin şahsında, hiçbir devrimci gelişmeye ne pahasına olursa olsun müsaade etmeyeceğini

masa temelindeki teslim ol çağrısına, sonuna kadar savaşırlar direnileceği gerçeğini bir kez daha tüm açıklığıyla ortaya koydu.

Bugün 12 Mart direnişçiliğinin devrimci ruhu, onların izleyicisi olduğunu iddia eden bazı çevrelerce

lar! Tasfiyeciler döneke şefleri teşhir ve tecrit edip 12 Mart direnişçiliğini yaşıtmalıdır. Akıtılan bu kadar kan, yaşanan bu kadar işkence ve zulüm boşa gitmemeli! Tasfiyeciler döneke kliklerin direniş ruhuna ihanet eden tutumlarından cesaret

İbrahim KAYPAKKAYA

Hüseyin CEVAHİR

en utanılabilir bir biçimde tasfiye edilip, yeniden icazetli sola ve burjuvaziye uzlaşmacılığa dönüştürülmek isteniyor ve bu doğrultuda epeyi de mesafe alınmış durumda. Bunların

alan revizyonist-reformistlerin ve icazetli solun yeniden devrimci-direniş "provakasyon, macera, terörizm" diyerek saldırılarına bu lunmalarına, küçük düşürmelerine

Sinan CEMGİL

Kadir MANGA

Alpaslan ÖZDOĞAN

göstermeyi amaçlıyordu. Bu katliamlar, devrimci şiddetle dayanmayan hiçbir eylemin sonuç edemeyeceği ve tüm banşıl hayalleri alt-üst etmesi nedeniyle önemli sonuçlar çıkarılmasını gerektiren bir özelliktir. Bu, aynı zamanda faşizmin bizzat ordu ve devlet içinde tezgahlandığını gösteren, bu nedenle de faşizmi sadece sivil klik olan MHP aracılığıyla geleceğini hesaplayarak ona göre sahte hedef ve mücadele yolları öneren anlayışların da teşhir olmasını sağladı. Bundan sonra da, 12 Eylül faşizmine karşı mücadelede aynı sahte hedefleri ve banşıl mücadele yolları önerenlerin an-

12 Eylül faşizmi karşısında içine girdikleri tavırlarla, 12 Mart'tan neyin de sonuç çıkarmadıkları, 12 Mart direnişçiliğinin Mayıs şehitleri anısına bağlı yaman direnişçiler olmadıkları net bir biçimde ortaya çıktı. Anılarına layık olamamaları yetmiyormuş gibi en

fırsat tanımayın! Dönekliliği ve pasifist cepheyi dayatanlara, 12 Mart direnişçiliğinin ruhuyla devrimci-direniş cephesini dayatın.

Bu görevlerin yerine getirilmesinde PKK, elinden gelen her çabayı sarfedecek ve her türlü fedakarlığı gösterecektir. PKK, yük-

selittiği direnişle, 12 Mart direnişçiliğini mücadelesinde yaşıyor, görkemli eylemlerle direniş şehitlerine bağlılığını kanıtlıyor. Türkiye'de de direnişin yükseltilmesi için 15 Ağustos ve 85 Bahar Atılımının ortaya çıkardığı önemli olanaklar var ve bu iyi değerlendirilmeli. Tasfiyeciler sola ve PKK'ye düşmanlığı meslek edinen utanmazlara bir kez daha sesleniyoruz! 12 Mart direnişçiliğinin mirası üzerinde örgüt olmaya çalışan ve bugün ise TKP'nin maaşlı memurluğunu yapacak kadar sivil bir kişiliğe bürünen TKEP, PKK hareketine karşı alçakça saldırılarından vazgeçmelidir. PKK'nin direniş mücadelesinde ve şehitlerinin aktığı kana saygılı olmalıdır. PKK Hareketine düşmanlık beslemeyin! Yine TKP-ML'nin başına çöreklenen tasfiyeciler dönekele, silahlı bir köy birimini çıkarıp savaştırmak için muazzam bir çaba içine giren ve dağ-dağ, köy-köy dolaşan İbrahim'in arzu ettiği bu birimlerin yüzlerini bugün PKK örgütleyip faşist rejime karşı savaştıran. Sız bırakalım İbrahim'in arzusunu gerçekleştirilmeyi, O'nun direniş mirası üzerine ortaya çıkan onlarca değeri utanmazcasına ya tasfiye ettiniz, ya da imha olmasına yol açtınız. Direnişten yana tavır alan bazı birimleri de dağlarda örgütsüz bırakıp utanmadan Avrupa'lara kaçarak düşmanın imhası için orta yerde bıraktınız. İbrahim'in büyük bir arzusuyla gerçekleştirmek istediğini PKK gerçekleştirtiyor ve bunu da 7 yıldır aralıksız sürdürüyor. Buna saygılı olun ve düşmanlık yapmayın!

Faşist rejime karşı değil de, ona karşı elde silah oluk oluk kan aktıracak savaştan, açlık-susuzluk, soğuk-sıcak, kar-kış demeden, tabiatın en ağır koşullarına karşı da direnerek mücadele geliştiren PKK'ye karşı düşmanlık geliştiren, O'nun mücadelesini gözden düşürmeye, tasfiye etmeye çalışan bu güçleri uyarıyoruz. Düşmanlıklardan vazgeçin, faşist rejime karşı mücadelede her türlü engelleme çabalarına rağmen, direniş yükselten PKK'nin sizlere uzattığı dostluk elini geri çevirmeyin. PKK ile ortak mücadeleyi gücünü kendinizde bulamıyorsanız, hiç olmazsa dostluk sınırlarını aşmayın. Eğer buna rağmen düşmanlık yapmada ısrarlı iseniz bunun karşısında gerekli cevabı da almanızın kaçınılmaz olduğunu bilmeniz. PKK özellikleri bilinen ve bugün dağlarda sömürgeciğe karşı bağışsızlık ve özgürlük bayrağını dalgalandıran bir Hareketir. Düşmanca tutum, saldırı ve kompoları affetmez, ergeç hesabını misliyle ödetir. Sonra neden PKK böyle yapıyor deyip, sızlanmayın, sağa-sola şikayetler yağdırmayın. Eğer halklarımızın ortak direniş mücadelesi temelindeki bir dostlukta yansanız, PKK o konuda gerekli adımları atmış, halklarımızın dostluk elini uzatmış ve bunu bizzat kendi pratiğiyle kanıtlamıştır. Bu güçlerden de gerekli karşılığı beklemesi hakkı olduğu kadar, enternasyonalist dayanışmanın kaçınılmaz bir gereğidir. O halde bu güçlerde onlara yıldır, bezendikler Kemalizm elbisesinden kendilerini kurtarmalı! 12 Mart faşizmine karşı direnişi yücelten şehitlerin anlarına doğru sahip çıkarak, bunu özellikle de Kürt ve Türk halklarının ortak mücadelelerinin tohumlarını atıldığı gerçekler olarak kavramalı ve bu temelde direniş yükseltmelidirler.

● 12 MART DİRENİŞ ŞEHİTLERİNİN ANILARINI DOĞRU KAVRAYALIM VE DİRENİŞ MÜCADELESİNİ YÜKSELTEREK GEREKLERİNİ YERİNE GETİRELİM

● YAŞASIN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ!

● YAŞASIN FKBDÇİ